

துறைவி

நினைவு வைக்கள்

துரைவி நினைவலைகள்

கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்

துரைவி பதிப்பகம்

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book - DURAIVI NINAIVALAIGAL

Pages - 66 + VI

Language - Tamil & English

Copy right © - D. V. Rajprasad

Published by - Duraivi Publications
85,Ratnajothy Sarawanamuthu, Mw,
Colombo - 13.

First Edition - 28.02.2001

Types Used - 10 Point

Number of Copies - 500

Printed by - Rajsans Printers
23, Maha Vidyalaya Mawatha,
Colombo - 13.

Cover Designed by - S. Thivagaren
Mobile - 078 688366

நோக்கம்

துரைவியின் புகழ்பாட வேண்டும் என்பது அல்ல
இச்சிறு நூலின் நோக்கம் !

அவருக்கும் அது பிழிக்காததே.

இனாலும் அவருடைய தொண்டுக்கும், பிரபல்யத்துக்கும்
காரணமாய் அமைந்தவை யாவை என்பதை
இந்நூலின் கட்டுரைகள் கூறுகின்றன.

வலது கை கொடுப்பது இடது கைக்குத்
தெரியக் கூடாது என்பது நமது பண்டு.
இனால் துரைவியின் கொடைகள்
பறைசாற்றப்படுகின்றன இங்கே. ஏன் ?

துரைவி என்கின்ற தனி மனிதனுக்காக அல்ல.
சமுகத்தில் உள்ள ஓவ்வொரு மனிதருக்குமாக!
இச்சிறு நூலை வாசித்துப் பார்க்கும் - வாசிக்கக் கிடைத்த
அத்தனை மனிதர்களிலும் யாராவது ஓரிருவர்
மற்றவர்க்கும் யயனுள்ள மனிதர்களாக . . .
இன்னொரு ‘துரைவி’யாக மாட்டார்களா. . .
என்னும் அவாவே
இச்சிறு நூலின் நோக்கம்.

துரை விஸ்வநாதன்

- 28 - 02 - 1931 – சீக்கத்தம்பூர், துறையூரில் – பிறப்பு.
- 1945 – தொழில்தேடி இலங்கை வருகை
தொழில் – கந்தப்பளை கண்ணன் அன் கம்பனி
– அவோக் அன் கம்பனி, கொழும்பு
- 1961 – ஜே. எல். எஸ். மநுல்கலை
- 04 - 02 - 1963 – தீருமணம் – கண்டி நகரில்
- 01 - 05 - 1966 – மகள் மலர்ச்செல்வி பிறப்பு
- ஜூன் 1966 – மாத்தளை ராணி தீரைண்டிங் மில்ஸ் ஆரம்பம்
- 1967 – மாத்தளை வீஜயாஸ் ஆரம்பம்
- 1971 – மாத்தளை ரத்தோட்டை சொந்த வீடு
- 02 - 07 - 1972 – மகன் ராஜ் பிரசாத் பிறப்பு
- 22 - 09 - 1974 – மகள் ஆனந்தசெல்வி பிறப்பு
- 1976 – கொழும்பு வீஜயா ஜெனரல் ஸ்டோரஸ் ஆரம்பம்
- ஒக்டோபர் 1996 – இலங்கை அரசின் சமாதான நீதவான் நியமனம்
- ஒசம்பர் 1996 – துரைவி பதிப்பகம் உருவாதல்
- பிப்ரவரி 1997 – “மலையகச் சீறுக்கதைகள்” நூல் வெளியீடு
- ஜூலை 1997 – 2வது நூல் “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” வெளியீடு
- ஜூலை 1997 – 3வது நூல் “பாலாயி” வெளியீடு
- நவம்பர் 1997 – 4வது நூல் “மலையகம் வளர்த்த தமிழ்” வெளியீடு
- ஒசம்பர் 1997 – மத்தீய மாகாண சாகீத்தீய வீழாவின்போது கலாசார அமைச்ச விருது
- 1997 – கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் ‘இலக்கியக்காவலர்’ பட்டமளித்துக் கொவித்தல்

- பிப்ரவரி 1998 - துறைவியின் 5வது நால் “சக்தி பாலையா கவீதைக்கள்” வெளியீடு
- ஜூன் 1998 - துறைவியின் 6வது நால் “ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்”
- செப்டெம்பர் 1998 - துறைவியின் 7வது நால் “மலையக மாணிக்கங்கள்”
- செப்டெம்பர் 1998 - துறைவி தீனகருன் சீறுக்கதைப்போட்டி அறிவிப்பு
- அக்டோபர் 1998 - மல்லிகை சஞ்சிகையில் துறைவியின் அட்டைப்படம் பிரசரம்.
- நவம்பர் 1998 - துறைவியின் 8வது நால் “தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்” வெளியீடு
- டிசம்பர் 1998 - துறைவியின் 9வது நால் வெளியீடு “பரிசுபெற்ற சீறுக்கதைகள்” தொகுதி (துறைவி தீனகருன் அசீல இலங்கை ரீதீயில் நடாத்திய சீறுக்கதைப் போட்டியில், பரிசுத் தொகையாக மொத்தம் 101000/- கொடுக்கப்பட்ட சீறுக்கதைகள் அடங்கியது).
- 21 - 12 - 1998 - மறைவு

குரும்யம்

மனைவி	- திருமதி. ஜெயலட்சுமி
மகள்	- மலர்ச்செல்வி
மருமகன்	- ரெங்கநாதன்
மகன்	- ராஜ்மிரசாத்
மருமகன்	- லீபா
மகள்	- ஆனந்தசெல்வி
மருமகன்	- சரவணகுமார்

உள்ளே மோதும் அலைகள்

1. என்னுரை - துரை விஸ்வநாதன்
2. என்னவர் - தீருபதி. ஜயலட்சுமி விஸ்வநாதன்
3. என் ஆதர்ச ஆசான் - மகன் ராஜ்பிரசாத்
4. "Aiya" The Wind beneath our Wings - லீபா ராஜ்பிரசாத்
5. அனுபவ அறிவுமிக்கவர் துரைவி - மருமகன் பா. ரெங்கநாதன்
6. என் உள்ளத்திலும் இல்லத்திலும் துரைவி - ரேணால் ரெங்கராஜ்
7. நீங்காத நினைவுகள் - எஸ். தீருச்செல்வம், எம். தேவராஜ்
8. ஓர் ஊழியரின் சமர்ப்பணம் - என். ரவிக்குமார்
9. விசால உள்ளம் கொண்ட துரைவி - டொமினீக் ஜீவா
10. காலத்துக்குக் கட்டுப்படாதவர் துரைவி - தெளிவத்தை ஜோசப்
11. ஊதாழிற் பேனாவும் துரைவியும் - பேமன்கவி
12. மலையக இலக்கிய காவலர் துரைவி - கே. கோவீந்தராஜ்
13. இலக்கிய சுவையாளர் - எம். எம். பீரமுகம்மது
14. மரணத்தை வென்றவர் - ப. ஆப்டன்
15. நினைவுப்பேருரை : "20ஆம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர்" சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள் - பேராசீர்யர். சோ. சந்தீராகேரம்

என்னை

என்னுடைய

துரை விள்வநாதன் -

இந்த வாசிப்புப் பழக்கமே புத்தகம், எழுத்து, இலக்கியம், எழுத்தான்ன் என்னும் நினைவு என்னுள் சீறுகச் சிறுக ஊற்றெருக்கக் காரணமாய் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த எண்ண ஊற்றே மெதுவாக வளர்ந்து இலக்கிய ஆர்வமாக உருவாகி இருக்க வேண்டும் என எண்ணுகிறேன். ஆன்மீக நூல்களின் வரசிப்பே என்னை இகறுபக்தி கொண்டவனாக, நமக்கும் அப்பாற்பட்ட நம்மையும் மீறிய ஒரு சக்தியே நம்மை வழி நடத்துகிறது என்று நம்புகிறவனாக என்னை ஆக்கியிருக்கிறது. வாழ்க்கையில் வெற்றி, வாழ்வதுவத்துவங்கு, சுபித்சமாய் வாழ்க, கவலைப்படாதே போன்ற அப்துற் றஹிம் அவர்களின சயமுன்னேற்ற நூல்கள் என்னுடைய வாழ்வை திட்டமிட்டு அமைத்துக் கொள்ள உறுதுணையாக, வழிகாட்டும் ஓளிவிளக்காக இருந்தன என்றால் அது மிகைப்படச் சொல்வதற்கு என்பது உறுதி.

1983ல் பேரிழப்பிற்கு உள்ளான பின்பும் மனம் சோர்ந்தவிடாயல், கவலைப்படாதே! எழுந்து நீல்! என்று உற்சாகத்தை எனக்கு வழங்கிய வல்லமை இந்த நால்களுக்கு உண்டு என்பது என் எண்ணம்.

நான் ஒன்றும் பெரிய செல்வந்தன் இல்லை. இருந்தும் இருந்தாலும் குபா சம்பளக்காரனாகத் தொழில் பார்த்தபோதே இருபது ரூபாயை சேமிக்கும் மனப்பக்குவும் அதற்கான செயல்திட்டங்களும் கொண்டிருந்தவன். அந்த செயல்தான் இந்தளவிற்காவது என்னை உயர்த்தியிருக்கிறது. பிறருக்கு உதவும் என்னைத்தையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். குறைவாகவே எனக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும் நிறைவான மனத்தீண்டியும் இலக்கிய ஆர்வத்தீண்டியும் கொடுத்து என்னைச் செயல்பட வைக்கும் இணவனுக்கே ஸ்லாப் பகுமும் உரியது. இதே பொழுது

வாழ்க்கையை நல்லமுறையில் அமைத்துக்கொள்ள நூல்கள் எந்த அளவுக்கு உதவ முடியும் என்பதற்கு நானே உதாரணமாகச் சிட்டதீனால் நல்ல நூல்கள்பால் ஒரு மதிப்பும் அவைகளை ஆக்கித்தரும் எழுத்தாள்கள் மேல் ஒரு மரியாதையும் என்னுள் வள்ளுத்தன! இந்த மதிப்பும் மரியாதையுமே பிறகு நட்பாகீ ஸமுத்து எழுத்தாள்களுடனான ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

எத்தனையோ முரண்பாடுகள் பலவீனங்கள் ஆசியவற்றிற்கு மத்தீசிலும் எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களையும் நேசிக்கப் பழகீக் கொண்டேன். அவர்களுடைய நூல்களை அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் அவர்களிடமே பெற்றுக் கொள்வேன்.

மல்லிகை ஆசீரியர் தீரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டிருகளாக என்னுடன் நேசமாகப் பழகீவருகிறவர். என்னை, என் செயல்களை நன்கு தெரிந்தவர். கொழும்பு வரும்போது எல்லாம் நாங்கள் மிக நெருக்கமாகப் பழகுவோம்.

ஜீவா இந்த முறை கொழும்பு வந்து யாழ் செல்ல வாய்ப்பில்லாமல் இங்கேயே தங்கி 'மல்லிகை பந்தல்' மூலம் பல புத்தகங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதனால் தினசரி நாங்கள் சந்தித்து கொள்வோம். ஒருநாள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது "நீங்கள் இலக்கிய நூல்களை ஆர்வமுடன் வாசிக்கின்றீர்கள். மதிக்கின்றீர்கள், எழுத்தாளர்களைக் கணம் பண்ணுகின்றீர்கள், புத்தகங்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கி அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றீர்கள். எல்லாம் சரி, ஆனால், எதிர்காலச் சந்ததியினர் இலக்கியத்தை நேசித்த இப்படி ஒரு மனதார் இருந்தார் என்பதை உணர்வதற்காக, பேசுவதற்கான செயல்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா?" என்ற கேள்வியையும் 'ஒரு பதிப்பகம் உருவாக்கி இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுங்கள் என்று ஒரு பதிலையும் கூறிச் சென்றார். பிறகு ஒருநாள் "துரைவி பதிப்பகம்" என்ற பெயரை எழுதிக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, இதுதான் உங்கள் பதிப்பகத்தீன் பெயர் என்றார். என்ன செய்வது? எப்படி செயல்படுவது? என்று என்னைனேன்.

நான் மலையகத்தீல் நுவரெலியா, கண்டி, மாத்தகளை என்று வாழ்ந்தவன். தற்போது கொழும்பு, மாத்தகளை என்று வாழ்பவன்.

மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நூல்கள் வெளியிட எண்ணைனேன். அந்த எண்ணத்தை உற்சாகமாக வரவேற்று மலையக நூல்கள் இங்கு ஒன்று அங்கு ஒன்று என்று நூல்கள் வெளிவந்தாலும் சான் ஏற முழும் சருக்கும் நீலைதான். ஆகவே துரைவி பதிப்பகத்தீன் மூலம் மலையக ஆக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நூல்கள் வெளியிடுங்கள் என்று கூறி ஊக்குவித்தார் ஜீவா அவர்கள்.

மலையகத்தீல் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நாற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்களின் சீறுகதைகளை தொகுத்து நூல் வெளியிட எண்ணைனேன். அப்போதுதான் "இதோ நானிருக்கிறேன்" என்று இருகாம் நீட்டி, எழுந்து வந்தவர் நாடற்றிந்த நல்ல எழுத்தாளரும் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தீன் தலைவரும் கலாபூஷண வீருது பெற்றவருமான தீரு. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள்.

அவரின் அசு உழைப்பு எனக்கு நல்ல பயனைத் தந்தது. 88 எழுத்தாளர்களின் சீறுகதைகளை இரண்டு புத்தகமாக வெளியிட்டு மசிழ்ந்தோம்.

துரைவி பதிப்பகத்தீன் வெற்றிக்கு தீரு டொமினிக் ஜீவா, தீரு தெளிவத்தை ஜோசப், இருவருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைத்ததற்கு மசிழ்கிறேன். இன்று மட்டுமல்ல என்றுமே இவ்விருவருக்கும் நன்றியுடையவனாக இருக்க முயற்சீப்பேன்.

இது உறுதி: தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பெற்று வாழ்வதை முறையில் கொடுத்து வருகிறேன்.

மலையகச் சீறுகதைகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், பாலாயி, மலையகம் வளர்த்த தமிழ், சுக்கீ பாலஜூயா கவிகதைகள் என்று ஜந்து நூல்களை ஒரு ஆண்டிற்குள் வெளியிட்டு

விழாக்கள் நடத்தியபோது பத்தீரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற வெகுஜன ஊடகங்கள் ஏகமனதாகப் பாராட்டி ஊக்கமளித்துக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில், தனியாக மலையகத்துக்கு மட்டுமன்றில்லாது, பொதுவான ஈழத்திலைக்கீயத்துக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமுமளிக்கும் விதத்தில் ஏதாவது ஒரு இலக்கீய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்னும் என்னும் எழுந்தது.

என்னை ஆக்குவித்த எனது அன்னை தந்தையருக்கு இலக்கீய ரீதியாக நினைவில் நீற்கும் வண்ணம் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் நீண்ட நாட்களாகவே என் மனதில் உறைந்திருந்தது.

இந்த இரண்டு எண்ணங்களின் இனைவே, துரைவி - தீனகரன் அகில இலங்கைச் சீருக்கதைப் போட்டி. இந்த எண்ணத்தை எனக்கு நெருக்கமான இலக்கீய நண்பாக்கஞ்சன் கலந்தாலோசித்தேன்.

மகிழ்வுடன் உற்சாகமாக ஒத்துழைப்பதாக உறுதியளித்தார்கள்.

திருவாளர்கள் தெளிவத்தை ஜோசப், டொமினீக் ஜீவா, தீனகரன் ஆசீரியர் ராஜஸ்ரீகாந்தன், செ. யோகநாதன், தீக்குவல்லை கமால் ஆகியோர் இப்போட்டியின் வெற்றிக்காக மிகவும் ஒத்துழைத்தார்கள்.

எழுத்தாளர்களை ஆக்குவிக்கும் பொருட்டு பரிசுத் தொகையைக் கூட்டினேன். கூடுதலான எழுத்தாளர்களை எனது பெற்றோர் நினைவாகக் கொள்வதிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கீயதால் முதல் முன்று பரிசை ஆறுபேருக்கும் ஆறுதல் பரிசை ஒன்பது பேருக்குமாகப் பதினெண்டது எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசு கொடுத்து கொள்வதிக்கத் தீர்மானத்துக் கொண்டேன். இந்தச் சீருக்கதைப் போட்டிக்கான சகல ஒத்துழைப்பையும் நல்கீய தீனகரன் பிரதம ஆசீரியர் திரு. ராஜஸ்ரீகாந்தனுக்கும், தீனகரன் ஆசீரியர் குழுவினருக்கும் குறிப்பாக திரு. அருள் சுத்தியநாதன், திரு. மு. கனகராஜன் ஆகியோருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தீனகரன் ஆசீரியரும், பிரபல எழுத்தாளர்கள் செ. யோகநாதன், தீக்குவல்லை கமால், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் நடுவர்களாக இருந்து வெகு சீறப்பாகவே பரிசுக்கான சீருக்கதைகளைத் தெரிவு செய்து தந்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது உள்ம் நிறைந்த நன்றிகள்.

துரைவியின் நூல் வெளியீட்டின் பின், மனதாலும், வாக்காலும், செயலாலும், எனது முயற்சீகளுக்கு ஊக்கம் தந்தவரான முன்னைநாள் கலாசார இராஜாங்க அமைச்சரும், இன்றைய கொழும்பு பாராஞ்சுமற் உறுப்பினருமான திரு. பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் என்றும் என் மத்பிரிக்குரியவர்: நன்றிக்குரியவர்.

துரைவியின் தோற்றம் முதற்கொண்டே ஊக்கமும், உற்சாகமும், தந்து ஒத்துழைத்த தீனகரன், வீரகேசரி, நவமணி பத்தீரிகைகளுக்கும், இலங்கை வானொலிக்கும், திரு. பி. முத்தையா அவர்களுக்கும், எப். எம். கலைஞரிக்கும், திரு. தீல்லைநாதன் அவர்களுக்கும், குரியன் எப். எம். திருவாளர்கள் நடராஜசுவம் - வீரகேசரி விஜயன் ஆகியோருக்கும், ரூபவாஹினி தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். வன்னியகுலம் மற்றும் எம். என். ராஜா ஆகியோருக்கும் சயாதீனத்

தொலைக்காட்சி தீரு. வரதராஜனுக்கும், பலவித செயற்பாடுகளுடன் ஒத்துழைக்கும் தீருவாளர். செ. கணேசலீங்கன், கே. கோவிந்தராஜ், கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத் தலைவர் இரா. அ. இராமன் ஆசியோருக்கும் இந்த போட்டா வெர்ஸிபெற அதில் பங்கேற்ற அனைத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் எனது உள்ளிழைறந்த நன்றயை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு என் இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

நூலின் முகப்பை அழகும் அமைத்துத்தந்த ஓவியர் மணியன் செல்வன் அவர்களுக்கும் இந்த நூலை குறுகிய காலத்தில் அழகுடன் அச்சியற்றித் தந்த ‘யுனீ ஆர்ட்ஸ்’ நிறுவனத்தீன் அதிபர் தீரு. வீமலேந்திரன் அவர்களுக்கும் அதில் சேவை செய்யும் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

(“பரிசு பெற்ற சீறுக்கதைகள்” நூலில்
அமர்ர. துரைவி வீல் வநாதன் எழுதியது)

என்னவார்

திருமதி. ஜூயல்ட்சுமி விஸ்வநாதன் -

1963 ம் ஆண்டு பெற்று 4ம் திகதி தீருமணம் என்னும் பந்தத்தீல் ஒன்று சேர்ந்தோம். 35 வருடங்கள் அவரோடு வாழ்ந்ததில் எதை எழுதுவது எதை விடுவது. எழுத்தீல் அடங்கக்கூடிய வாழ்க்கை அல்ல நான் அவரோடு வாழ்ந்தது. நான் ஒரு தோட்டத்து சாதாரண கணக்குப்பிள்ளையின் மகள்தான். என்ன பெண் பார்க்க வந்தபோது இவர்டம் என் அப்பா சொன்னார் நான் பெரும் வசதிப்படைத்தவன் இல்லை நிறைய சீதனங்கள் எதுவும் செய்ய வசதியில்லை' என்று.

அப்போது இவர் சொன்னார் 'நானும் பெரும் வசதி படைத்தவன் இல்லை. ஆனாலும், உங்கள் மகளை காப்பாற்றக்கூடிய தெரியம் இருக்கின்றது. நான் சீதனத்தை எதிர்பார்த்து பெண் கேட்க வரவில்லை. உங்கள் மகள் பொன் நகையோடு வருவதைவிட புனரைக்கோடு வருவதைபே நான் விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னார். அப்போதே என் மனதிலும் என் அப்பாவின் மனதிலும் சீம்மாசனம் இட்டு அப்பாந்து விட்டார். அம்பாந்து விட்டார் என்பது பெருமை அல்ல அதை கடைசிவரை காப்பாற்றினார் என்பதே உண்மை.

தீருமணமாக வந்தபோது அவர் ரூமில் வைத்தீருந்த பொருள் என்ன தெரியுமா? இரண்டு பெட்டிகள் அதில் ஒன்று அவரின் உடுப்புகள் மற்றதில் கைதை புத்தகங்கள் பல அரிய புத்தகங்கள் வைத்தீருந்தார். எனக்கும் வாசீக்கும் பழக்கம் உண்டு அதனால், அதைப்பார்த்து மசிமுந்து போனேன். அவர் எங்காவது போய் வந்தால் பெட்டியை தீற்றந்து பார்த்தால் ஏதாவது புத்தகங்கள்தான் இருக்கும். மாத்தனை வீட்டில் கூட இது ஒரு வாசகச்சாலையோ என்று என்னும் அளவுக்கு புத்தகங்கள் வைத்தீருந்தார். 83 கலவரத்தில் அந்த புத்தகங்கள் போனதுதான் அவருக்கு வேதனை.

இவர் சிறுவயதில் இந்தியாவில் பழத்தபோது, "வள்ளவர் சன்மார்க்க சங்கம்" என்று ஒரு சங்கத்தில் சேர்ந்ததாகவும், அச்சகத்தின் நோக்கமே பலருக்கு உதவுவது. அதாவது கீராமங்களுக்குப் பல மாணவர்கள் போய் ஓவ்வொரு வீட்டிலும், "அம்மா நீங்கள் தீனிலும் சமைக்கும் போது ஒருபிடி அரிசியை ஏற்று தலையாகவைத்து, வாரமுடவில் நாங்கள் வரும்போது தாருங்கள்" என்று தயவாக கேட்டு வருவார்களாம். "அதன்படி அதை வாங்க வந்து சமைத்து பல வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு கொடுத்து உதவி புரிவோம்" என்று அடிக்கடி என்னிடம் சொல்வார். இவரின் தாயாரும் சீறந்த சீவுபக்கதை. ஒரு சீவராத்தீர் அன்றதான் அவர் உயிர் நீத்தார். "தாயைப் போல் பின்னை நூலைப் போல சேலை" என்பதைப்போர். இவருக்கும் தாயிடம் இருந்தே சீறந்த பத்தீயும், சேவை செய்யும் மனப்பான்மையும் வந்தீருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

எப்போதும் அவர் வீட்டுக்கு வந்தவுடன் கேட்கும் முதல் கேள்வி 'தோட்டக்காரர் சாப்பிட்டாரா? நாயிக்கு சாப்பாடு போட்டுவிட்டாயா?' என்றுதான். அப்போது நான் அவர்டம் 'எப்போதும் மற்றவர்களைப் பற்றிதான் சீந்தனையா?' எப்போதாவது நீ சாப்பிட்டாயா என்று கேட்கக் கூடாதா?' என்று செல்லமா கோடித்துக்கொள்வேன்.

அப்போது அவர் சொல்வார் வீட்டிருக்கே ராணி நீதான். நீ நீனைத்தால்தான் எனக்கே சாப்பாடு என்று அவரீன் பேச்சு சாதுரியத்தால் என் கோபத்தையே மாற்றி விடுவார்.

83ம் ஆண்டு கலவரத்தீன் போது ஒரே நாளில் வீடு கடை அனைத்தையும் இழந்தோம். அந்த வீடு பாரதியார் சொன்னதுபோல் “காணி நிலம் வேண்டும் பராசக்தி காணி நிலம் வேண்டும்” என்று கனவுக்கண்டதுபோல் பார்த்து பார்த்து அந்த இல்லத்தை அமைத்தார். அந்த வீடு குறையாடப்பட்ட போது கூட அவர் கவலைப்பட்டது, மற்றவர்களுக்கு உதவ முடியவில்லையே என்றுதான்.

அவர், ‘வீஜயா’ என்ற ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கும் போது ‘வி’ என்ற அவர் எழுத்தையும் ‘ஜேயா’ என்ற எனது பெயரையும் சேர்த்தே வீஜயா (VI-JAYA) என்று ஆரம்பித்தார். அவர் எதை செய்தாலும் ஓர் அர்த்தம் இருக்கும். 83ம் ஆண்டுக்கு பிறகு சுமார் 15 வருடங்கள் நானும் பிள்ளைகளாக இந்தியாவில் இருந்தோம். அப்போது இவர் முன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இந்தியாவருவார். வந்தால் முன்றுமாதங்கள் இருப்பார். அப்போது என்ன என்ன புதுபுத்தகங்கள் வந்துள்ளன என்று இவர் வந்த சீன்தான் எங்களுக்குத் தெரியும். இவர் மருமகன் “புதுபுத்தகங்கள் வாங்கிவைத்து வீட்டால் போதும் உன் அப்பாவை மகிழ்வீக்க” என்று மகளிடம் சொல்வார்.

எத்தனையோ வருடங்கள் வர்த்தகம் செய்திருந்தாலும், தர்ம காரியங்கள் மறைமுகமாக செய்து இருந்தாலும் அவரை இனம் காட்டியது துறைவி பதிப்பகம்தான். அவர் யாருக்காவது ஏதாவது வாக்கு கொடுத்துவீட்டால் என்ன தடை வந்தாலும் செய்தே தீருவார். எப்போதும் நல்ல புத்தகங்களை படியிங்கள் நல்ல சீந்தனைகள் வளரும் என்று சொல்வார். அவர் சொன்னது போல் புத்தகங்களை இப்போது எனக்கு துணை துறைவி பதிப்பகம் ஆரம்பித்து அந்த இரண்டு வருடத்தில் புகழ் என்ற ஏனியில் ஏற்றியவர். அதைவிட பெரியபதவியான சீவலோகபதவியையும் என்னால் அடைய முடியும் என்று சாதித்து விட்டாரோ!

அவர் கொஞ்சநாட்களாக சொல்லிக்கொண்டு இருந்தது. ‘இந்த புத்தக வெளியிட்டை நல்லமுறையில் செய்ய வேண்டும். மகளின் திருமணத்தையும் கூடிய வீராவில் செய்ய வேண்டும் என்று. அது அவருக்கு நிறைவேறாமலே போய்விட்டது. ஆனாலும், கடவுளின் கீருபையாலும் தந்தையின் ஆசீர்வாதத்தாலும் இவ்விரண்டையும் மகன் ராஜ்பிரசாத் செய்து முடித்தார். “ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிதுவக்கும் மகனை சான்றோன் என கேட்டதாய்” என்பதைபோல் அப்போது என்மகனை பார்த்து நான் வியந்து போனேன். அதுபோல் அப்பாவின் ஆசைகளையும் மகன் சீற்று சீற்றாக பூர்த்தி செய்வார்.

1998ம் ஆண்டு டிசம்பர் 30ம் தீக்தி இரவு 10.00 மணிக்கு நாங்கள் அனைவரும் சந்தோஷமாக சின்ன மகளின் திருமணத்தைப் பற்றி பேசிக்கொண்டு இருந்தோம். அப்போது மகன் சொன்னாள் ‘அய்யா இந்தீயா போக விசாபோம் பூர்த்தி செய்துவிட்டேன். நீங்கள் கையெழுத்து மட்டும்தான் போட வேண்டும்’ என்று. அப்போது அவர் சொன்னார் “போகும் போது போட்டுக் கொள்ளலாம் அப்படியே வை” என்று அது இன்னும் அப்படியோதான் இருக்கின்றது. அப்போது கூட இப்படி ஒரு விபரிதம் நடக்கும் என்று கடவுளை தவிர யாருக்கும் தெரியாது. அதனால், நான்கடவுளை கேட்கும் கேள்வி? ‘என்ன தவறு செய்தோம் என்னையும், பிள்ளைகளையும், இலக்கிய நண்பர்களையும், கடையில் உள்ளவர்களையும் சுற்றுத்தாரையும் விட்டிருவிட்டு இவ்வளவு சீக்கிரம் உண்டிடம் அழைத்துக் கொண்டு விட்டாயே’ என்று. அவரின் உடலை மட்டும் தான் இறைவனால் எடுக்க முடிந்தது, உயிர் என்னிடம் அல்லவா இருக்கின்றது !

என் ஆதாச ஆசான்

மகன் ராஜ்பிரசாத் -

ஏனக்கு நன்றாக நினைவிலிருக்கிறது. அப்போது எனக்கு எட்டுவயது இருக்கும் கண்டிட்றின்டிட்டி ஹாஸ்டலில் தங்கிப் பழக்கின்றேன். வார முடிவில்தான் வீடு வருவேன். அந்த ஹாஸ்டலில் நடக்கும் வீஷயங்களை அய்யாவுடன் பகர்ந்து கொள்வேன். அப்படிப் பகர்ந்து கொள்ளும் வேள்ளயில் தான் அதைக் கூறினேன்.

'ஒரு நாள் நான் மாமிசம் உண்டேன்'.

அய்யா சுத்த சைவம் முட்டை சேர்கிறது என்பதற்காக கேக்கையே விரும்பாதவர். ஒரு கண்டிப்பான காய்கறிச் சாப்பாட்டுக்காரர். அவருடைய ஒரே மகனான நான் எட்டே வயதீல் இறைச்சி உண்டேன் என்பதை எப்படி அவர் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகின்றார்.

சொன்னபிறகுதான் எனக்குப் பயம் வந்தது. ஜியா மிகவும் கண்டிப்பானவர்.

அவருடைய முகத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் மகிழ்ச்சியில்லை.

'ஏன் சாப்பிட்டாய்' என்று கேட்டார்.

எனக்குத் தெரியும் ஏன் சாப்பிட்டேன் என்பது.

உடனிருந்து உண்ணும் சகமாணவர்கள் - நண்பர்கள் - வற்புருத்தினார்கள் 'சும்மா சாப்பிடு. ஓன்றும் செய்யாது.. என்றார்கள்.

அதை அப்படியே ஜியாவிடம் கூறினேன். அப்போது தான் அவர் முகம் மாறியது.

"அவர்கள் சொன்னார்கள்... அத்துடன் வற்புறுத்தினார்கள் என்பதனால் செயதிருக்கின்றாய். உனக்கு உண்ணுடைய சுய புத்தி எங்கே போயிற்று. எனக்கு ஆசையாக இருந்தது சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன் என்று கூறியிருந்தாயாகில் இத்தனை ஏரிச் சல் பட்டிருக்க மாட்டேன்" என்றார்.

அசைவம் உண்டேன் என்பதை வீட்டுவும் அவர்கள் சொன்னதால் உண்டேன் என்பதே அவருக்கு அசைவமாகப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் 'உன் சுய புத்தி' எங்கே போயிற்று என்று கழந்து கொண்டார்.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண வேண்டும். அவர் சொன்னார் இவர் சொன்னார் என்று ஏதையும் செய்யக்கூடாது என்பதை எட்டுவயது சீறுவனான என் இதயத்தில் பதியவைத்த ஒரு ஞானத் தந்தை அவர்.

அவர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஆனாலும் எங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியவர் இல்லை. அவருடைய கண்டிப்புக்களை வீட்டுவும் அவர் தந்த சுதந்திரமே எங்களை மிகவும் பொறுப்புடையவர்களாக வளர்த்தெடுக்கும் சக்தி கொண்டதாக இருந்தது.

1983ல் மாத்தளையிலிருந்து “ராணி” அடிப்பட்டது. “விஜயா” அடிப்பட்டது. வீடும் அடிப்பட்டது. ஆனால் கொழும்பிலிருந்து விஜயாவிற்கு ஒரு சேதமும் ஏற்படவில்லை.

ஜயா ஆரம்பத்திலிருந்தே தீட்டமிட்டு செயலாற்றும் பழக்கம் கொண்டவர். ஒருவனை உய்த்துவது அவனது சம்பாத்தியம் அல்ல. அவனது சேமிப்பு. சேமிப்பதற்கு வாழ்க்கைக்கண்ணம் தீட்டமிட்டு நடத்த வேண்டும் என்பார்கள் அவர் கடைப்பீடித்த சுயக்கட்டளைகள். அதனாடிப்படையில் மாத்தளை “விஜயா” மற்றும் “ராணி” நிறுவனங்களில் இருந்து பெறும் லாபத்தைத் தன் குடும்ப மற்றும் உறவினர் செலவுகளுக்காகவும், கொழும்பின் விஜயாவிலிருந்து பெறும் லாபத்தை பொதுச்சேவை மற்றும் கொடை, தர்மம் இத்தியாதீகளுக்குப் பயன்படுத்தவும் வேண்டும் என்று தீட்டமிட்டு அதன்படியே செயலாற்றியும் வந்துள்ளார்.

என்பதை முன்றின் பெறுபெறுக்கும் ஈதலீன் மகத்துவத்தை அய்யாவின் அகத்தில் ஆழமாகப் பதித்து விட்டது.

வளர்ந்துவிட்ட பிறகு என்னிடம் அவர் அடிக்கடி சூறுவது இதுதான் ‘என்னுடைய பழக்க வழக்கங்களில் நீ எதைக் கடைப்பீடிக்க மறந்தாலும் ’இல்லாதவர்கள் பால் இருக்கப்படுதலையும் ஈதலையும் மட்டும் மறந்துவிடக் கூடாது’ என்பதே. பழக்கங்கள் என்றதும் நீனைவுக்கு வருகிறது. அய்யாவிடிம் சீகரெட் பீடிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. ஒரு தடவை அய்யாவின் முத்த சகோதரர் – அதாவது எனது பெரியப்பா ‘ஏம்பா நீயும் உனது அய்யாவைப் போல் புக்கழூதுவாயா’ என்று என்னிடம் கேட்டபோது எனக்கு முன்பதாக அவரே குறுக்கிட்டு ‘சீச்சி இது கெட்ட பழக்கம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்’ என்று அடித்துக் கூறினார்.

தன்னுடைய பழக்கம் தான் என்றாலும் தவறு என்று கண்டின் அதைத் தன்மகன் செய்யமாட்டான் என்று என்மேல் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை என்னை மேலும் பொறுப்புணர்வு கொள்ளவே செய்தது.

அவர் நிறைய வாசீப்பார். தமிழில் சகல விதமான இலக்கிய நூல்களையும் வாசிப்பார். அதன் மூலமாகவே தனது வாழ்வினை அர்த்தப்படுத்தீக் கொள்ளும் ஒரு பண்டிகை அவர் பெற்றிருந்தார். பாடசாலைக் கல்வி கிடைக்காத ஏக்கழும், வாழ்க்கையில் உயர் வேண்டும் என்னும் வேட்கையும் அவரை இந்த வாசக்கும் பழக்கத்தினுள் இழுத்துவிட்டிருக்கலாம்.

என்னிடம் வாசக்கும் பழக்கம் அவ்வளவாக இல்லை. சீன்ன வயதிலிருந்தே அந்தப் பழக்கம் என்னில் உருவாகவில்லை. அதற்கான காரணமாக நான் கருதுவது அய்யாவின் வாசீப்பின் சாரம் அனைத்தும் அவர் வாய்வழி என்னிலும் இறங்கியதே ஆகும். அவர் வாசீத்தவைகளை எனக்குச் சொல்லி விளங்கப்படுத்துவது, அளவளாவுவது, விவாதிப்பது என்பவைகள் வழக்கமானவைகளே. ஆகவே வாசீக்க வேண்டும் என்னும் தேவை, ஒரு அவசியம் எனக்கு ஆரம்பத்திலேயே இல்லாமல் போய்விட்டது.

ஆங்கிலத்திலும் கூட அறிவியல், மற்றும் முகாமைத்துவம் சம்பந்தமான கவைகளையன்றி நாவல் இத்தியாதீகளை நான் வாசீப்பது வெகு குறைவு. கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழகக் கல்வியும் என்னை இலக்கியம் கற்பதில் இருந்து தூரமடையச் செய்திருக்கலாம்.

ஆனால் இலக்கியம் கற்றலின் மூலம் தன்னையும் தனது வாழ்வினையும் புடம் போட்டுக்கொண்ட ஜயாவின் அனுசரனையும் அரவனைப்பும் வழிகாட்டலும் என்னையும் ஒரு மனிதனாக உயர்த்தும் வல்லமை கொண்டிருப்பது கண்டு பெருமை கொள்கின்றேன். பூரிப்படகீன்றேன்.

எட்டு வயதில் மாமீசம் உண்டதைப்பற்றிக் கூறியதைப் போலவே இருபத்தைந்தாவது வயதில் என்னுடைய காதல் பற்றிக் கூறினேன்.

அவருக்கும் எனக்கும் இடையே எந்த ஒளிவுமறைவும் இருந்ததீல்லை. ஒரு தந்தையாக, ஒரு ஆசானாக, ஒரு நல்வழிகாட்டியாக இருந்ததைப் போலவே ஒரு நண்பனாகவும் அவர் இருந்திருக்கின்றார்.

என்னுடைய பல்கலைக்கழகக் காதல் பற்றிக் கேட்டதும் அவர் பதறவில்லை. பாயவில்லை.

“இது உன்னுடைய வாழ்வு பற்றிய விஷயம். பெண் நமது மதம் இல்லை என்கின்றாய். சிறீஸ் தவப்பெண். அத்துடன் உனக்கு ஈடாகக் கற்றவள், பட்டம் பெற்றவள் என்கின்றாய்... அந்தக் கல்வியும் அப்பெண்ணின் மதமும் உன் குழுமப் வாழ்வில் எதுவிதமான சங்கடங்களையும் தராது என்ற நீ நம்பினால் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை” என்றார். எனக்கும் எங்கள் காதலுக்கும் கீடைத்த ஆசீவாதமாக அதை நான் கருதினேன்.

அடுத்த வருடம் 1998 பெப்ரவரியில் அய்யா சென்னையில் இருந்தார். நான் கொழும்பில் இருந்தேன். ஜயாவின் பிறந்த நாளன்று பீபா (என் மனைவி) அவருக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறி பிறந்த நாள் பரீசாக ஒரு வெள்ளை சட்டையும் கொடுத்திருக்கிறது. ஜயாவும் அதற்கொரு தங்கக் கைச்சங்கிலி பரீசளித்து கௌரவம் செய்திருக்கின்றார்.

தங்கை ஆனந்தசெல்வீயின் தீருமணம் முடிந்த பிறகு எனது தீருமணத்துக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்பது அய்யாவின் எண்ணம்.

அவர் முன்னிலையில் இத்தீருமணங்கள் நடைபெறாவிட்டாலும் கூட அவரின் மனப்பூர்வமான ஆசீவாதத்துடனேயே அவைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது தீருப்தியைத் தருகின்றது.

1998ன் ஆரம்பத்தில் இந்தியா எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் (பம்பாய்) லீமிட்டெட் காரியாலயத்தில் பணி பூர்ந்து கொண்டிருந்த என்னை வேலையை ராஜினாமா செய்யச்சொல்லி கொழும்புக்குக் கூட்டி வந்து வியாபாரங்களைக் கவனிக்கும்படிக் கூறினார் அய்யா. எனக்குப்பின் இவைகளை நீதானே நிருவகிக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அந்த ‘எனக்குப் பின்’ என்பது இத்தனை அவசரமாக வந்துவிடும் என்று நான் நீணக்கவில்லை. 98ல் என்னை வரச்சொன்னார் 98 டிசம்பரில் எங்களை விட்டுப் போய்விட்டார்.

அவரின் திட்டமிடல்கள் என்னைத் தீகைப்பூட்டுகின்றன. சென்னையில் இருந்த என்னைக் கூட்டுவந்து அவருடைய இலக்கிய நண்பர்கள், வியாபார நண்பர்கள்,

இறவினர்கள் என்று சகலராயும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்து, அவர்களுடன் பழகவைத்து தீட்ரென மறைவதென்றால்.....

ஏதோ வெளிநாட்டுக்குப் போகும் முன் ஏற்பாடுகள் செய்தல் போல....

தனது மரணத்தை முன் கூட்டியே அவர் அறிந்திருந்தாரா...! தீர்க்கதற்சீகள் போல...!

அவர் சகவீனமுற்ற அன்று மருத்துவமனைக்குக் கூட்டிச் சென்றேன். ஈ.சி.ஐ. எடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அவர் வீரலில் இருந்த 'துரைவி' என்று முத்தீரை பொறிக்கப்பட்ட மோதிரத்தை கழுற்றி என்னிடம் கொடுத்தார். அந்த மோதிரத்தை அவர் கழுற்றி நான் கண்டதீல்லை. அன்று தான் கழுற்றினார் என்னிடம்தான் கொடுத்தார். அதன் பின் அதை அணிந்து கொள்ள அவர் மீளவில்லை.

துரைவி என்கின்ற என்னின் சகலதையும் இதோ உன்னிடம் கையளிக்கின்றேன் என்று அவர் என்னிடம் கூறியதைப் போல் இருந்தது அது.

அவரின் எதிர்பாரா மரணத்தீன் பின் மீகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நாங்கள் மெதுமெதுவாக அந்தப் பாதிப்பிலிருந்து விழுப்பத் தொடங்கினோம். தன்னந் தனியாக வியாபார ஸ்தலங்களைப் பராமரிக்கத் தொடங்கிய எனக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அய்யாவின் வில்லவருபம் வெளிப்படத் தொடங்கியது. முகாமைத்துவத்தீல் அவர் பட்டம் பெற்றிருக்கவில்லை. டீக்ரி வாங் கீழிருக்கவில்லை. ஆனால் வேலைத் தளங்களின் வேலைகள் தன் பாட்டில் நடத்தேறுகின்றன. எதுவிதமான பகுதைப்போ பயமோ இன்றி. நான் எத்தனையோ தடவைகள் தமிழ் நாட்டுக்கு போகின்றேன். தீரும்பி வருகின்றேன். நிறுவனங்களின் ஆலுவல் கள் அவரவரின் ஒரு விக்கினமுமின்றி நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

எத்தனைதான் முகாமைத்துவப் பட்டம் பெற்றிருந்தாலும் இவைகள் சாத்தியப் பட்டமா. அங்கேதான் அவரின் முகாமைத்துவத்தீருந், மற்றவர்களை கட்டிவைக்கும் அன்பின் வீரியம். தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களையும் தன்னைப் போலவே மாற்றிவிழும் மாண்பு தெரிகிறது.

அந்தப் பாதிப்பில் இருந்து மெதுமெதுவாக நாங்கள் விழுப்பட்டு தெரியம் கொள்வதற்கான காரணமே அவர் எங்களுடன் இருக்கின்றார் என்பதுதான்.

அய்யாவின் மரணத்தீன் பின் ஒருநாள் ஒரு எதிர்பாராத தொழில் பிரச்சினையால் மீகவும் குழும்பிப் போயிருந்தேன். அதீல் இருந்து எப்படி விழுப்புவது என்பதே என் குழுப்பத்துக்குக் காரணம்.

அப்படியே களைத்துப் போய் கண்ணயர்ந்திருக்கின்றேன். தொலைபேசி ஒலிக்கிறது. எடுத்துப் பேசுகின்றேன் மறுமுனையில் அய்யா...

'என்ன இப்படிக் குழுப்பமடைகின்றாய்... அது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினை இல்லை. வந்த மாதிரியே போய்விழும் நிம்மதியாக இரு...?' என்றார்.

திருக்கீட்டு விழுத்துக் கொண்டேன். கனவுதான்!

அடுத்த நாள் காலை இதுபற்றி அம்மாவிடம் கூறியபோது அம்மா கூறினார்கள் 'நேற்று எங்கனவிலும் வந்தார் ஆனால் என்னுடன் பேசவில்லை. யாருடனோ

தெலிபோனீல் பேசீவிட்டு மறைந்து விட்டார்' என்று. உங்கள் கனவில் நானும் கூட இருந்தேனா என்னும் கேள்விக்கு இல்லை என்ற பதிலே கிடைத்தது.

அந்த நேரம்தான் அவர் என்னுடன் பேசி இருக்கின்றார். அடுத்த நாள் நான் பயந்து கொண்டிருந்த சிரச்சீனை ஒன்றுமே இல்லாமல் எழும்பியது போலவே அடங்கியும் விட்டது.

அவர் எப்போதும் எங்களுடன் இருக்கின்றார். வழிகாட்டி வருகீன்றார்என்பது தான் அந்த பாதிப்பில் இருந்து விடுபடல், மனதைத் தீட்ப்படுத்தீக் கொள்ளல்.

எந்த மரணமும் என்னைப் பயமுறுத்தியது கிடையாது. நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான எத்தனையோ பேரை மரணம் என்னிடம் இருந்து பிரித்திருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் நான் அதீந்தது கிடையாது.

நான் கொழும்பு வருவதற்கு சற்று முன்னால் கூட என்னுடைய நெருங்கீய நண்பன் ஒருவன் தீட்ரென மரணமானான். நோய் நொடி எதுவுமில்லை. நன்றாக இருந்தவன்தான். இரவு படுத்தவன் மறுநாள் எழும்பவில்லை.

மிக நெருங்கீய அந்த நண்பனின் மரணம் என்னைப் பாதிக்கவில்லை. இது ஏதேனும் மனம் சம்பந்தமான வியாதீயோ என்ற கூட நான் சந்தேகங்கொண்டேன். அத்தனை நெருக்கமான நண்பன் அவன். அவனுடைய மரணம் எப்படி என்னை பாதிக்காமல் இருக்கிறது!

ஆனால் என்னை ஒரு அதீர்ச்சீக்குள்ளாக்கீய மரணம் அய்யாவினுடையது. வார்த்தைகளால் பிழித்துவிட்டிருந்தாத பேரதீர்ச்சி அது. 'ஒரு தந்தையின் மரணம் மகனைப் பாதிக்கும்' என்னும் மேலோட்டத்தை இது முற்றிலும் வேறானது.

அந்த இரவன்று கூட அவர் இறப்பதற்குச் சில மணி நேரங்களின் முன் வழிமைப்போல் அமர்ந்து பேசீக்கொண்டிருந்தோம். தங்கையின் தீருமனம் பற்றி தீருமனத்தின் பீன் தங்கை கணவுடுடன் அமெரிக்கா செல்வது பற்றி... மாட்டேன் என்று ஒனந்தசெல்லி அடம்பிடிக்க அவர் சமாதானம் சொல்ல...

வியாபார சம்பந்தமாக நான் கூறிக் கொண்டிருந்தேன். 'புதிய நாற்றாண்டின் விலைகளுக்கமைய சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும்' என்னும் என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன்.

என்னைப் பார்த்து முறுவலித்தார்! குருசேஷத் தீரத்தீல் அர்ஜானனுக்குக் கண்ணன் அளித்தது உபதேசம். சீவந்து கொண்டிருக்கிறது குருசேஷத்தீரம் என்பதை உணராமலேயே வியாபாரவிருத்தி பற்றிப் பேசுகின்ற என்னை ஒரு விகைப்புடன் நோக்கிவிட்டு 'செய்... இவைகள் அனைத்தும் இனி உன்னுடையவை. அவைகளீன் வளர்ச்சி உன் வளர்ச்சி. உனக்குச் சரி என்று படுகின்றதை தயங்காமல் செய்...' என்று மீகத் தெளிவாகக் கூறினார்.

இந்த உரையாடல்கள் முடிந்த கையோடு அய்யா நெஞ்சு வலீக்கீறது என்று கூறி இளைப்பாறச் சென்றதும் அதன் பிறகு அடுத்தடுத்து நடைபெற்ற நம்பமுடியாத சம்பவங்களும் அமைத்தேயே உருவான எங்கள் இல்லத்தை குருசேஷத் தீரமாக்கியதும்...

இப்போது ஒரு வீனாடி நினைத்துப் பார்க்கையில் கீதோபதேசம் போல் அய்யாவின் அந்த ஆசோவாதங்கள்.. என்றும் என்னுடன்... எங்களுடன்...

வெள்ளை வேட்டியும், வெள்ளைக் சேர்ட்டும், வழுக்கைக்குத் தலையுமாக இருந்த என் தந்தையாரிடம் மற்றவர்கள் காட்டும் மரியாதையும், பக்தியும், அன்பும் சீறுவயதிலேயே எனக்கு ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தீயிருக்கிறது. வருங்காலுத்தீல் நானும் வெள்ளை வேட்டி, சேர்ட் உடுத்த வேண்டும் என் தலையும் வழுக்கையாக வேண்டும், எனக்கும் இப்படி மரியாதை கிடைக்க நான் செயல்பட வேண்டும் என்ற பாதிப்பு இருந்தது.

ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் வழிகாட்டியாக, ஆசானாக, குருவாக, பெரியவராக ஒருவரை மானசீகமாக வைத்துக் கொள்வார்கள். இன்னார் வாழ்க்கையைப்போல வாழுவேண்டும் என்று வரையறுத்துக் கொள்வார்கள். நல்ல நூல்களைப் படித்து அதன்படி வாழுப் பழகீக் கொளவார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஆசானாக, குருவாக, பெரியவராக, நல்ல வழிகாட்டியாக நான் தேர்ந்து வைத்திருப்பது துறைவி என்கிற என் தந்தையைத்தான். அவர் வழியே என்வழி ! அவர் என்னுள் இன்றும் இருக்கிறார் – என்றும் இருப்பார்.

"Aiya - The Wind beneath our Wings"

LEEBĀ RAJPRASAD

Daughter-in-law

' There is a land of the living and a land
of the dead and the bridge between the two is
love! ' - Thornton Wilder.

"Aiya" - the very sound of this word brings to my mind the image of a man who had lived life to the fullest and still reigns high among us to this day. What can I write about my father-in-law whom I knew only for a few months? Except that when I look back at all those memories, I realize that I couldn't have asked for a more nice, more thoughtful and more supportive father than him.

When I was asked to write this article the first thing that came to my mind is the one memory that will always be close to my heart - "Aiya's" last birthday in this world, **February 28th, 1998** - Raj was in Colombo and I was in India with "Aiya" and the rest of the family. Raj had called me up the previous day and had asked me to meet "Aiya" in person and wish him. The first thought that struck me at that time was to impress "Aiya" with a gift! I bought him a simple pure white cotton shirt which I thought did complete justice to the image of "Aiya" in my mind. . . a man of simple living and high thinking!

Satisfied with my choice I set out to surprise "Aiya". I can never forget that day for little did I know that it was me who was in for a big surprise!!! Even before I could give him my gift, "Aiya" handed me a beautiful jewel case and asked me to open it. I was shocked to see a gold bracelet shining in all its splendor. And as I was recovering from this gesture he asked Amma to personally put it on my hand!!! There are moments in life when love can be experienced as quite ordinary and at that moment "Aiya's" simple smile of acceptance signified his love for me as part of his "**Extended family**"! The bracelet still gleams in my hand today as "Aiya's" blessing to my life with his dear son!!! I know that many people still believe that if "Aiya" were alive today this cross culture, cross-caste, cross-creed and cross - religion marriage would never have taken place. Surprising that these people - "**Aiya's**" so called friends and associates - never really did understand the man!!!!

Religion, caste, creed or culture never had any prominent significance for him. His main priority was his son's happiness and that feeling surpassed all other trivial notions in life!

"Aiya" will always be the wind beneath our wings - encouraging us to soar to greater heights and achieve the impossible! When you lose someone you love, you live with them everyday. I still see him smiling in my mother-in-law's eyes when we talk about the sweet nothings of their 35 year old marriage. . . their life together, their fights, their make ups, and most of all their love! Now I know that although I can never even begin to fathom the depth of their relationship and partake in their life together, I have been privileged to witness the unmatched beauty of their love.

December 21st 1998 - a day that will always be a big question mark in our lives. I never really did understand the concept of "**God's Plan**", or the idea that events in life are "**Meant to be**". We live in a random universe and all the terrible things happen for no good reason at all. But today if anyone were to ask me, "Has any good come out of "**Aiya's**" death?" I would say YES! Because his death has transformed my husband into a man whose life today is a reflection of "**Aiya's**" values and principles. He made Raj more compassionate, caring and forgiving. He developed in Raj great virtues of courage, confidence, loyalty, honesty and trust. He instilled in him the fact that life is too short to be wasted. You never know, so you'd better make the best of every moment. I am sure that because of "**Aiya**" tomorrow my husband would make a gem of a father to our son!

Today "**Aiya**" lives as the vibrant fourth presence in my family. I am sure that all the articles in this book have been written by someone who has been transformed by "**Aiya**" in some way or the other, be it his wife, son, friends or relatives. One of my greatest regrets in life would always be that I never got a chance to serve "**Aiya**" as his daughter-in-law and make him proud of me and his decision to accept me as part of his family! I wish I had just one opportunity to express the gratitude I feel in so many different ways. **I only hope and pray that through this article I have found my peace in paying tribute to my father-in-law and his ability to endure himself beyond years, beyond losses, beyond hardships, beyond love and ultimately even beyond Death !!!!**

அனுயவ அறிவுமிக்கவர் துரைவி

மருமகன் பா. ரெங்கநாதன் -

நான் எனது மதிப்பிற்குரிய மாமனார் தீரு. துரை விஸ்வநாதன் அவர்களை 1987 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக சந்தீத்தேன். பிறகு 1989 ஆம் ஆண்டு அவரது மகளை மணந்தேன். சுமார் 9 ஆண்டு காலம் அவருடன் எனக்கு பழக்கம். அவர் தன்னைப் பற்றி கூறும்போது, அவர் மிக மிக சீக்கனமாக இருப்பதாக கூறுவார். நான் அந்த கருத்தை மனதளவில் ஏற்றுக் கொண்டதீல்லை. ஏனெனில், அவர் ஒரு கஞ்சப்பேர்வழி. தனக்காக ஒரு செருப்பு வாங்குவதாக இருந்தால் கூட சென்னை பாண்டி பஜார் பிளாட்பாரக் கடையில்தான் வாங்குவார்.

ஆனால், அனைவரும் அறிந்த உண்மை அவர் ஒரு செல்வந்தர். நான் கூறியது ஒரே ஒறு சீறு சம்பவம். காரை பழுது பார்க்க கார் கராஜில் வீட்டு வீட்டு பல்லவன் பஸ் லீல் பகல் 1.10 மணிக்கு கோடை வெயிலில் பேங்கிற்கு சென்று வருவார். அந்த கார் கூட மற்ற செல்வந்தர்களைப் போல ஒரு நிதி நிறுவனத்திலோ அல்லது ஒரு பேங்கிலோ கடைனைப் பெற்று வாங்கியதாக இல்லாமல் தனது சொந்த சம்பாத் தீயத்தீல் வாங்கியதாகத்தான் இருக்கும். அவர் அவ்வாறு கலைப்படுத்தில் நுழைந்த உடன் தன்னை அனைவரும் பாராட்டுவார்கள் என எண்ணீ தான் வேர்க்க விறுவிறுக்க பஸ் லீல் சீக்கனமாக வந்ததாக கூறுவார். வீட்டில் உள்ள அனைவரும் அவரை மனிதாமியானத்தோடு பார்க்காமல் உங்களை யார் பஸ் லீல் போகச் சொன்னார்கள். காரில் செல்ல வேண்டியதுதானே எனக் கடிந்து கொள்வார்கள். எதற்கும் மசீய மாட்டார். மீண்டும் அதே கதை. கூறுங்கள் அவர் சீக்கனமாக இருக்கிறார் என்பதா? படு கஞ்சப் பேர்வழி என்பதா?

நான் 1994 ஆம் ஆண்டு அவரை சந்தீத்து ஒரு உதவி கேட்பதற்காக இலங்கை சென்றேன். அவர் மாத்தளையில் இருந்தார். அவர் அனுப்பிய காரில் கொழும்பிலிருந்து மாத்தளைக்கு நாலும் எனது மனைவியும் சென்றோம். அங்கு 1 நாட்கள் துங்கிவிட்டு பிறகு அவர் காரிலேயே கொழும்பிற்கு பயணமானோம். அவர் எங்கஞ்டன் வரவில்லை. அவர்டம் நாங்கள் விடைபெற்ற போது தனது மகளிடம் மாத்தளையிலிருந்து கீளம்பும் முன் அங்குள்ள புகழ்பெற்ற மாரியம்மன் கோயிலுக்கு சென்று தரீசனம் செய்த பிறகு கொழும்பிற்கு செல்லுமாறு கூறினார். அந்த கவரில் இருந்தது ரூ. 50,000 மதிப்பிற்கு உரிய செக். அம்மனுக்கு காணிக்கை அதன் பிறகு நான் அறிந்த மட்டில் மட்டும் அவர்

ஆன்மீகத்தீற்காக பல லட்சங்களை செலவு செய்துள்ளார். நான் அறிந்த மட்டும் மட்டுமே என நான் கூறியதற்கு காரணம் அவர் எந்த தாமத்தைப் பற்றியும் என்னிடம் கூறியதீல்லை. நானாக பலரீடமிருந்து அறிந்த வகையில்தான் கூறுகிறேன்.

அதேபோல், சென்னையில் உள்ள உதவும் கரங்கள் போன்ற பல தொண்டு நீறுவனங்களுக்கும் எண்ணற்ற பொருள் உதவிகளைச் செய்துள்ளார். தனது பிறந்த ஆர்ல் பள்ளிக்கட்டிடம் ஒன்றும் கட்டியுள்ளார்.

அவர் தனது மற்றும் தனது மனைவிவழி உறவினர்களுக்கும், எனக்கும் பல வகைகளில் உதவி பூரிந்துள்ளார்.

அவர் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவியதைப் பற்றி நான் கூற ஒன்றும் இல்லை.

அவர் தனது சீறுவயதீலேயே பொருளாதார குழ்நிலையால் பழப்பைத் தொடர முடியாமல் இலங்கைக்கு வேலை நிமித்தமாக சென்றுவிட்டார். ஆனால் அவருக்கு தமிழ்மொழி மீது இருந்த ஆர்வம் இலக்கியத்தில் மிக பெரிய ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. எந்த ஒரு இலக்கியவாதியுடனும் உரையாடக்கூடிய அறிவைப் பெற்றிருந்தார்.

அதேபோல நடைமுறை வணிகவியலிலும், நடைமுறை கணிதவியலிலும் மிகப்பெரிய அனுபவ அறிவு உள்ளவர்.

நான் அறிந்த வரையில் உள்ள குறை அவர் சீறிது முன் கோபக்காரர் என்பது மட்டுமே.

எனவே அவர் ஒரு பழக்காத மேதை. Simple Living and High Thinking என்ற கொள்கையுடன் வாழ்ந்தவர். கஞ்சப்போவழி என மற்றவர்கள் எண்ணொலும், அவருடைய ஈகை குணமும், எளிமையுந்தான், கஞ்சத்தனம் அல்ல என நீரூபித்துள்ளது.

முடிவில், அவருடைய சந்ததீகளும், அவரைப் போல நல்ல மரியாதைக்குரீய மனிதர்களாக வாழ இரைவனை வேண்டுகிறேன்.

என் உள்ளத்திலும் இல்லத்திலும் துறைவி !

'ரேனாஸ்' ரெங்கராஜ் -

துறை விஸ்வநாதன் அவர்களின் நினைவுகளை மீட்டிப் பார்ப்பது என்பது என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த நாட்களில் ஒரு சோகமான அனுபவமாக, இருப்பினும் அதற்கு அப்பால் பெரும் பாக்கியமாக கருதுகிறேன். துறைவி அவர்களை முதல் முதலாக நான் சந்தீத்த சந்தர்ப்பம் என்னால் இன்றுவரை மறக்க முடியாது. 1962 ஆம் ஆண்டு மருல்கலையிலுள்ள J.L.S. கம்பனிக்கு வேலைக்கு போய் இருந்தேன். அக்கம்பனி மருல்கலையைச் சுற்று உள்ள தோட்டங்களுக்கு பொருட்கள் விநியோகம் செய்யும் ஒரு கம்பனி.

அங்கு மனேஜராக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த துறைவி பற்றி கோள்விப்பட்டு இருந்தேன். அக்கம்பனிக்கு போனபொழுது என்னை ஒரு வேட்டியுடன் அரைக்கை வெள்ளை சேட் அனைத்து ஒரு பெரியார் வரவேற்றார். நான் அவர்டம் மனேஜர் துறை விஸ்வநாதன் அவர்களை பார்க்க வேண்டும் என்றேன். அதற்கு அந்த பெரியார் 'நான்தான் துறை விஸ்வநாதன்' என்றார். என்னால் நம்புமுடியவில்லை. காரணம் மனேஜர் துறை விஸ்வநாதன் பற்றி நான் வைத்திருந்த உருவத்திற்கு எதிர்முகமாக இருந்தார். அதாவது கோட்டும் குட்டும் போட்டொரு மனிதரை எதிர்ப்பார்த்த எனக்கு, மிகவும் எனிமையான, கனிவாகப் பேசும் ஒரு மனிதராக அவரை பார்த்தது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அன்று அவரோடு தொடங்கிய உறவு, நேரம் அவரது இறுதி காலம் வரை அவர் எனக்கொரு நண்பனாய், ஆசானாய், என் இன்ப துண்பங்களில் பங்கேற்ற துணையாய் தீகழ்ந்தார்.

அவரின் கீழ் அந்த கம்பனியில் பணியாற்றிய காலம் பல விடயங்களை நான் கற்று கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அன்பானவராக இருந்தாரோ அவ்வளவுக்கு கடமையை செய்வதில் நேர்மையாளராகவும் கண்டிப்பானவராகவும் இருந்தார். அவருடன் பழகீய காலங்களில் என் நினைவுக்குத் தெரிய, இரண்டே இரண்டு தடவை என்னை கண்டித்து இருக்கிறார். அக்கம்பனியில் பணியாற்றி கொண்டிருந்த வேளை, அக்கம்பனியில் பொருட்கள் வாங்கும் ஒரு துறையின் மனைவியாருக்கு அவள் கேட்ட பொருளை ஒழுங்கற்ற முறையில் கொடுத்ததற்காக ஒரு முறையும், அக்கம்பனிக்கு தபால் கொண்டு வரும் தபாற்காரனுக்கு வயிற்றோட்ட மாத்திரையை டொடி என சொல்லி கொடுத்து விட்டேன் அதை சாப்பிட்டு அவன் வயிற்றோட்டத்தால் சீரமப்பட்டு துறைவி ஐயா அவர்களிடம் முறையிட்ட பொழுது ஒரு முறையும் கண்டித்து இருக்கிறார். வயது கோளாறு காரணமாக செய்த அத்தவறுதங்களை துறைவி ஐயா அவர்கள் கண்டித்த கண்டிப்பு என்னை பக்குவப்பட்டதீயது எனலாம்.

அக்கம்பனியை விட்டு அவர் 1966ஆம் ஆண்டு மாத்தளை சென்று ராணியையும் விஜயாவையும் ஆரம்பித்தார். அதற்கு பிறகு கொழும்பில் விஜயா ஆரம்பித்தார். நானும் கொழும்பில் தொழில் ஆரம்பித்தேன். அந்த காலகட்டத்தில் அவரது குடும்பம் இந்தியாவில் இருந்தது. கொழும்பு கடையில்தான் அவர் தங்கீ வந்தார். அந்த சமயத்தில் நாட்டின் நிலைமை நெருக்கடி நிலையில் இருந்தது. அடிக்கடி ஊரடங்கு சட்டம் அமுலுக்கு வந்து கொண்டு இருக்கும். கடையில் தங்கீ இருந்த துரைவி ஜயா அவர்கள் சாப்பாட்டுக்கு சிரமப்பட கூடாது என்று அவருக்கு சாப்பாடு கொண்டு போவதற்காக ஊரடங்கு சட்ட வேளை வெளியே போவதற்கான பாஸை வாங்கி வைத்து கொள்வேன். அவ்வாறு சாப்பாட்டு கொண்டு போன சமயங்களில்தான் அவரது புத்தக வாசீப்பு பசீயை ஆழமாக உணர்ந்தேன் நான்.

இவ்வாறு தனிமனித ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் குடும்ப ரீதியாகவும் எங்கள் உறவு ஆழமாக வளர்ந்தது. எனது குடும்பத்தின் சகல பிரச்சீனங்களுக்கும் அவர்டடமே ஆலோசனை கேட்டு கொண்டே வந்துள்ளேன். அதேவேளைகளின் துயர்களிலும் அவர் பங்கேற்ற விதம் அவரை உயர்ந்த, சீற்றந் தமிழ்ராக என் இதயத்தில் இருந்தியே இருக்கிறது. அவ்வாறான சம்பவங்களில் ஒன்றுதான் என் மனைவியின் மறைவின் பொழுது என்னை ஆறுதல் படித்துவதீல் ஆற்றிய பங்கு. 1996ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் தீக்கி இந்தியா போக இருந்தவர். 1995ஆம் திசம்பார் 31ந் தீக்கி இருவு அவரை நானும் என் மனைவியும் போய் பார்த்தோம். இதுதான் என் மனைவி அவரை பார்த்த கடைசீ தருணம். ஜனவரி 1ந் தீக்கி அவர் தமிழகம் சென்று விட்டார். ஜனவரி 19ந் தீக்கி என் மனைவி காலமானார். அச் சேதி கேள்விப்பட்டு உடுத்த உருப்புடன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து விட்டார். அந்த நீகழ்வு இதயத்தை விட்டு அகலாத ஒரு சம்பவமாகும். அவருடனான உறவு குடும்பத்துடனான, ஆழமான மதிப்பான உறவாக வளர்ந்தது.

அப்படித்தான் அமெரிக்காவுக்கு படிக்க போகும் முன் எனது மகன் அவர்டடம் ஆசீபெற போன பொழுது நாகக்கூவையாக சொன்னான் ‘மாமா நான் அங்குள்ள பெண் ஒருத்தியை கலப்பு தீருமணம் செய்து வந்தால் ஏற்று கொள்வீராகளா?’ என்று. அதற்கு துரைவி ஜயா ‘அவர்கள் யாரையும் தீருமணம் செய்து கொள் ஆனால் அவள் நமது பண்பாட்டையும் குடும்ப கௌரவத்தையும் பேணுபவளாக இருக்க வேண்டும்’ என குறிப்பிட்டார். அவரது ஆசீபாடியும் ஆசைப்பாடியும் நமது பண்பாட்டை பேணும் பெண்ணைத் தீருமணம் செய்து கொண்டான். ஆனால் துரைவி ஜயா அவளை காண்முடியாமல் போய்விட்டது. இன்றுவரை எனது மகனுக்கு அது ஒரு மனக்குறையாகவே இருக்கிறது. மேலும் எனது மகனுக்கு மாப்பிள்ளை தேழிப் பார்க்கும் பொறுப்பையும் அவர்டடமே ஓப்படைத்தேன். அவ்வாறே எனது மகனுக்கு அவரது மகளின் கணவரின் அக்கா மகனையே பேசி முடித்தார். அதன் பயனாக அவருக்கு கிடைத்தது போல் எனக்கும் நல்லதொரு மருமகன் கிடைத்தார். அவரது ஆசீவாதம் காரணமாகவோ என்னவோ இரண்டு வருடங்கள் கழித்து அவர் மறைந்த அதே நாளில் அதே கீழ்மை என்மகனுக்கு ஒரு ஆண்குழுந்தை கிடைத்தது. துரைவி ஜயாவே என் பேரனாக மீண்டும் பிறந்ததாகவே நான் உணர்ந்தேன். இப்படியாக எனது குடும்ப விடயங்களிலும் துரைவி ஜயாவின் பங்கும் ஆசீவாதமும் இருந்தது.

என்னோடு மட்டுமல்ல அவரை அண்டி வந்த பலருக்கு வீளம்பரம் இல்லாத வகையில் உதவி செய்து வந்ததை நான் அறிவேன். அவரது உடல் நலத்தையும் பாராது

மனீதர்களுக்காகவும் இலக்கீயத்தீற்காகவும் தன்னால் ஆன உதவிகளை செய்து வந்தார். இப்படித்தான் அந்த நாட்களில் தேர்தல் நீதி தீர்ட்ட நான் போகும் பொழுது மறுத்துவிழுவார். ஆனால், இலக்கீயம், கோவில் வீட்யங்கள், கல்வி மற்றும் தர்ம காரியங்கள் என்றால் தாராளமாக உதவுவார்.

என் வாழ்விலும் தன்னம்பிக்கை வளர்ப்பதிலும் அவரது பங்கு கணீசமானது. எனது வியாபார வாழ்விலும் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்ட பொழுதெல்லாம் துரைவி ஐயா வளர்த்துவிட்ட அந்த தன்னம்பிக்கை உணர்வுதான் என்னை நீரிரவைத்தது. அதனால்தான் எனது ஒரு கை எனது மனைவியாக இருக்க இன்னொரு கையாக துரைவி ஐயா தீகழ்ந்தார்.

இந்த உறவின் காரணமாக அவரது வாழ்க்கைக்கும் எனது வாழ்க்கைக்கும் சீல ஒற்றுமைகள் இருந்தன. அவரது மகனுக்கும் முதலாவது குழந்தை ஆண்குழந்தையாக இருக்க எனது மகனுக்கும் முதல் குழந்தை ஆண்குழந்தையாக பிறந்தது. அவர் மறைந்து ஆறு மாதம் கழித்து அவரின் இரண்டாவது மகன் கல்யாணம் நடந்தது. அதேமாதீர் என் மனைவி இறந்து ஆறு மாதம் கழித்து எனது மகனுக்கு கல்யாணம் நடந்தது.

எனது தந்தையார் கட்டும் சுகவீனம் என செய்தி வந்ததும் துரைவி ஐயா மறைந்த இரவுக்கு மறுநாள் அவசரமாக ஜிருக்கு போக வேண்டி இருந்ததனால் அன்றிரவு துரைவி ஐயாவை சந்தித்தேன். அந்த சந்திப்புதான் கடைசீ சந்திப்பு என்பதை நான் எப்படி அறிவேன்? சீற்று அவருடன் உரையாடி விட்டு வந்த சீற்று நேரத்தில் அவரது மகன் ராஜ் பிரசாத் அந்த அதிர்ச்சீயான தகவலை சொன்ன பொழுது நம்ப முடியவில்லை. என் இதயமே நீஞ்று விழுமோ என்ற எண்ணமே ஏற்பட்டது. மாறாத துயரத்துடன் அவரது ஸபச்சடங்குகளை முடித்து, நான் ஊர் போய் இறங்கியதும் என் தந்தையார் காலமாகிவிட்ட செய்தி எனக்காக காத்துஇருந்தது. என் வாழ்வில் இப்படி துயருக்கு மேல் துயர் வந்த பொழுதெல்லாம் துரைவி ஐயா எனக்குள் வளர்த்துவிட்ட தன்னம்பிக்கையின் பலம் அத்துயரங்களிலிருந்து என்னை மீட்டெடுத்தது என்னால்.

முகதுல்தி விரும்பாத மனப்பான்மை

அநியாயத்தை கண்டு கொதித்து எழும் குணம்

நேர்மையான வாழ்க்கை முறை

இத்தனை அம்சங்களின் மொத்த உருவமாக நீகழ்ந்த துரைவி ஐயாவை பற்றி மலரும் நினைவுகளை இந்த சீறு கட்டுரையில் அடக்க முடியாது என்றுதான் சொல்வேன்.

துரைவி ஐயா இன்று வெறும் நினைவுகளாக எல்லோரின் மனதிலும் அமரத்துவம் பெற்று இருந்தாலும் என்னை பொறுத்தவரை அவர் மறையவில்லை. இன்றும் என்னோடு வாழ்கிறார் தெய்வமாக. அதனால் எனது பூஜை அறையில் இருக்கும் மறைந்த என் தந்தையின், என் மனைவியின் படங்களோடு துரைவி ஐயாவின் படமும் இருக்கிறது.

வணங்கத்தக்க மனீதருள் அவரும் ஒருவர்.

நீங்காத நினைவுகள்

எஸ். திருச்செல்வம், எம். தேவராஜ் -

1931 ம் ஆண்டு மாசீ மாதம் இருபத்தெட்டாம் தீக்தீ

தமிழ்த்தாம் மன்னில் உதீத்த எங்கள் அன்புக்கும், பண்புக்கும், பாத்தீரமான துரை வில்வநாதன் ஜயா அவர்கள் இறையடி சேர்ந்து இரண்டு வருடங்கள் கடந்து விட்டன. ஆனால், அவரது நினைவுகள் என்றென்றால் எம்மனதைவிட்டு நீங்காது: 18.02.1901 அன்று அவர் பிறந்து எழுபது வருடங்கள் பூர்த்தீயாகின்றன. இவ்வேளையில் ஜயா அவர்களை நினைவு கூறுவது அவரது ஊழியர்களாகிய எங்களின் கடமையாகும்.

நாங்கள் சிறுவயதிலேயே ஜயா அவர்களுடம் வேலைக்கு சேர்ந்துவிட்டோம். ஜயா அவர்கள் எங்களை ஒரு ஊழியான நடத்தவில்லை. அவருடைய பிள்ளையை போலவே எங்களை நடத்தினார். சிறு வயதிலேயே தகப்பனை இழந்த எங்களுக்கு அது ஒரு ஆறுதலாகவே இருந்தது. விழுமுறை நாட்களில் கூட அவசியம் இல்லாமல் எங்கள் எங்காவது கண்டால் அடுத்தநாள் காரணம் கேட்பார். நாங்கள் சர்யான காரணம் கூறவில்லை என்றால் கண்டிப்பார். ஜயா அவர்களின் அன்பான கண்டிப்பும் அறிவுரைகளுடைய இன்று சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல மனிதனாக வாழ வழிகாட்டியது. ஜயா அவர்கள் எங்களுக்கு முதலாளியாக மட்டும் இருக்காமல் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார் என்று கூறுவேண்டும். ஜயா அன்று கொடுத்த ஊக்கத்தில்தான் இன்று அவருடைய தொழில் ஸ்தாபனத்தை வழி நடத்த உய்ந்துள்ளோம்.

ஜயா அவர்களின் நற்குணங்கள் பல அவற்றில் சில. ஜயா அவர் கொழும்பில் தங்க இருக்கும் காலங்களில் நாங்கள் தீனப்பத்தீரிகை வாங்க மாட்டோம். அப்படியொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜயா மாத்தனை கடைக்கு வந்தார். கடை தீறந்து, வெகு நேரமாகவிட்டது. அப்போது, ஜயா அவர்கள் கேட்டார். என்னப்பா (கடையில் உள்ளவர்களை ஜயா அப்படித்தான் அழைப்பார்) இன்னும் பேப்பர் காரரபையன காணோம் என்று. நாங்கள் கற்றனோம். நீங்கள் கடையில் இல்லாத நாட்களில் தினபத்தீரிகை வாங்க மாட்டோம் என்று உடனே ஜயா அவர்கள் கேட்டார், நான் இல்லாத நாட்களில் உங்களை பத்தீரிகை வாங்கி படியுங்கள். உலக நடப்பு என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். வாசப்பு பழக்கம் மனிதனுக்கு அவசியம் என்றார். ஜயா அவர்களே எங்களுக்கும் வாசப்பு பழக்கத்தை பழக்கினார். ஜயா அவர்கள் ஓவ்வொரு புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்கு போகும் போது எங்களுக்காகவும் ஒரு புத்தகம் வாங்கி கொண்டு வருவார்.

ஜயா அவர்கள் கடைக்கு வரும் வாழக்கையதள்களை மிக அன்பாக அழைப்பார். ஒரு வயது போன பாட்டியானாலும் சரி, ஒரு சின்ன பிள்ளையாகபிருந்தாலும் சரி ஜயா அவர்களின் வாயில் வரும் சொல் "அம்மா வாங்க" என்பார். ஜயா அவர்களை யாராவது சந்தீக்க வந்தால் உடயே நாற்காலியை விட்டு எழுந்து விழுவார். வந்தவரை உட்கார சொன்ன பிறகு தான் அவரும் உட்காருவார் அது அவருடைய இயல்பான குணம்.

ஜயா அவர்களின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றுபட்டே இருக்கும். 1997ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 19ம் தீக்தி மாத்தளை இந்து கல்லூரியில் ஒரு விழா நடைபெற்றது. அந்த விழாவுக்கு கண்டியில் இருந்து ஒருவர் வந்து இருந்தார். அவர் ஜயாவிடம் கேட்டார் நீங்கள் கொழும்பு போகும்போது கண்டியில் என்னை விட்டு செல்லுங்கள் என்று ஜயாவும் அதற்கு இனங்களார், ஆனால் விழா முடிய மாலை 7.00 மணி பிந்திவிட்டது. அப்போது கண்டியில் இருந்து வந்தவர் ஜயா நான் பல்வண்டியில் செல்கிறேன். நீங்கள் தங்கி நாளை செல்லுங்கள் என்றார். அதற்கு ஜயா சொன்னார் நான் சொன்ன சொல்லை மாறுமாட்டேன். உங்களை கண்டியில் விட்டு விட்டு கொழும்பு செல்கிறேன். வேண்டும் ஏறுங்கள் என்றார். இது ஜயா அவர்களின் பெருந்தன்மையை குறிக்கிறது.

1995ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நான் நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்திய சாலையில் இருந்து வீடு வந்தேன். அப்போது ஜயா அவர்கள் சொன்னார் நான் கொழும்புக்கு பல்வண்டியில் செல்கிறேன். வேன் உனது பாவனைக்கு மாத்தளையில் இருக்கட்டும் என்று ஜயா அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தன்னை விட ஆழியனையே பெரிதாக நீண்டார்.

வியாபாரத்தீவும் ஜயா அவர்கள் வித்தியாசமானவர்தான் காரணம் கடன் வாங்க சூடாது. கடன் கொடுக்க சூடாது. அதோடு எப்படியும் வாழலாம் என்று இல்லாமல் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும், எப்படியும் சம்பாதிக்கலாம் என்று இல்லாமல் நேர்மையாக உழைக்க வேண்டும் என்ற வரையறையுடனேயே வந்தவர்.

ஜயா அவர்கள் “சொன்னதை செய்வார். செய்வதை சொல்லமாட்டார்” வலது கையில் கொடுப்பது இடது கைக்கு தெரியாமல் கொடுப்பார்கள் என்று கூறுவார்கள். அதில் எங்கள் ஜயா வித்தியாசமானவர். மாத்தளை இலக்கிய ஆர்வலர் பீர். முகம்மது ஒருமுறை குறிப்பிட்டதுபோல் வலது கையில் கொடுப்பதை வலது கைக்கே தெரியாமல் கொடுப்பார்” ஏன் என்றால் அவர் யார் யாருக்கு உதவிகள் செய்தார் என்று அவருக்கே தெரியாது. அவரால் நன்மைகள் பெற்றவர்கள் பலர்.

ஜயா அவர்கள் இலங்கையில் மட்டும் அல்ல இந்தியாவிலும் பல சேவைகள் செய்துள்ளார். ஜயா அவர்கள் இன்றும் எம்முடிடன் வாழ்ந்தீருந்தால் நீண்கை முடியாத பல சாதனைகள் புரிந்திருப்பார். அது நீச் சுயம் என்ன செய்வது இறைவன் அவரை அரவணைத்துக் கொண்டான் இனிமேலும் இவரை போன்ற மாமன்தர் இந்த பூமியில் பிறப்பார்கள் என்பது சந்தேகம்.

ஏறத்தாழ அரை நாற்றாண்டு காலமாக சேவைகள் பல படைத்து ஆப்புக்கும் உத்தமராய் வாழ்ந்து எங்களுக்கு வாழுவதீகாட்டிய வள்ளளின் பிறந்த தீணத்தையும் அவர் பல வழிகளிலும் செய்து உதவிகளையும் எம் உயிர் உள்ள வரை மறங்க மாட்டோம். இன்றும் ஜயா அவர்களை நாங்களும் எங்களுடைய குடும்பத்தீணரும் நீணவு கூர்ந்து ஜயாவின் ஆத்மா சாத்தீயிடைய இறைவனை பிரார்த்தீக்கீன்றோம் ஜயா அவர்களுடைய நீங்காத நீணவுகள் என்றென்றும் எம் நெஞ்சங்களில்.

(மாத்தளை ராணி கிரைண்டிங் மில்ஸ்)

ஓர் ஊழியனின் சமர்ப்பணம்

என். ரஷிக்குமார் -

மேன்மை தங்கீய துறைவி ஜியாவின் பாதங்களுக்கு எனது பணிவன்பான நமஸ்காரங்கள் உரித்தாகட்டும். முதலில் எங்கள் துறைவி ஜியாவைப் பற்றி எழுத வாய்ப்பைக் கொடுத்த அவர்களது அருமைபுதல்வருக்கும் குழும்பத்தாருக்கும் எனது முதல் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துறைவி ஜியாவைப்பற்றி எழுத ஆரம்பிக்கும் போது எனது மனதில் சலனங்களோ, குழும்பங்களோ, தோன்றவில்லை. காரணம், அவரை நீணக்கும் போது மனதில் சொல்லானாத ஓர் உணர்வு, அவ்வுணர்வை அவருடன் கூட இருந்து ஏற்கக்குறைய இருபது வருடங்கள் அனுபவித்து வருபவன்.

உலகில் பிறந்த எல்லா ஜீவன்களுக்கும் அன்னையும் பிதாவும் முன்னர் தெய்வமென்று கூறுவார்கள், ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு வழிகாட்டிய முதல் தெய்வம் துறைவி ஜியா அவர்களாகும். நான் உணர்வு பூர்வமாக ஒன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். நான் கல்வி கற்று அறிந்ததைவிட அவரிடம் கற்றுக்கொண்ட அநுபவங்கள் என் மனதை விட்டகலாத செல்வங்களாகும். ஜியா அவர்களிடம் ஊழியம் செய்யும் பாக்கியம் இப்பிழவியில் மட்டுமல்ல எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும் கீடைக்க வேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

எங்கள் ஜியாவுடைய புத்தீமதிகளும் அவரின் நல்லெண்ணங்களும் எந்தவாருமனிதனுக்குக் கீடைத்தாலும் அவன் நிச்சயமாக தவறான வழிகளில் செல்லமாட்டான். தொழில் ஒரு முக்கியமான செல்வம் அது எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதீல்லை, அப்படி அமைந்தாலும்கூட எல்லாம் சர்வர நிறைவேறாது, என்னைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லாமே, நிறைவாகவுள்ளது. எங்கள் துறைவி ஜியா அவர்கள் இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காடாக அமைந்தவர். என் தொழிலில் மட்டுமல்லாமல், எனது குழும்ப விஷயங்களிலும், எனது கஷ்ட, நஷ்டங்களிலும் எனக்கு அவ்வுப்போது அறிவுறை கூறி ஆறுதல் செய்தவர் ஜியா அவர்களே! அவரை என் தொழிலத்திப்பான் என்பதைவிட என்னை முழு மனதொக்கீய தெய்வம் என்றே கூற வேண்டும். இன்று நான் குழும்ப சகிதம் சகல வசதீகளுடனும் வசீப்பதற்கு ஓர் இல்லமும் அமைத்துக்கொடுத்து உதவிக்கொண்டிருக்கும், அவரின் குழும்பத்தார் களுக்கும் எங்களுடைய மனமாந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எனது இருபது வருட அநுபவத்தில் எந்தவாரு ஊழியருக்கோ, மனம் நோகும்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. எந்தவாரு வேலையைச் செய்யச் சொல்லும்போதும் மிக அன்பான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, வேலை செய்யும் ஊழியர்களும் அவ்வேலையை தங்கள் இதய சக்தியுடன் செய்து முடிப்பார்கள்.

முக்கியமாக தொழிலாளி ஒருவன் வேலைக்குச் சேரும்போது அவன் எத்தார்ப்பது சம்பளமோ ஆனால், துறைவி ஜியா அவர்கள் எந்தவாரு தொழிலாளியையும் அவன் கேட்டு வாங்குமளவிற்கு சம்பளத்தீல் எந்தவாரு குறையும் வைக்க மாட்டார் அத்துடன் நில்லாமல், வருட முடிவில் தயான் சுந்ததயுடன் போனால் என்ற பணத்தொகையையும் வாரி வழங்குவார், இப்படிப்பட்ட பல உதவிகளை தொழிலாளர்களுக்கு நிறை, குறை, அறிந்து செயல்படும் ஒரு மாமன்தர், துறைவி ஜியா !

ஜியாவின் புத்தக வாசிப்பை பற்றி ஒரு சீல தகவல்களை கூற விரும்புகின்றேன். ஜியா அடிக்கடி கூறுவார் நான் சம்பளத்தீர்கு வேலை செய்யும் போது புத்தகம் வாசிப்பதற்கு சர்யான ஆசை. ஆனால், அந்த கடையில் வேலை முடிப்பதற்கே இரவு 9.00 மணியாகும். அதற்கு பிறகு ஜியாவின் வேலைகளை முடிக்க இரவு 11.00 மணியாகும். அதன் பின் தான் ஜியா புத்தகம் வாசிக்க தொடங்குவார். இரவு 1.00 மணி வரைக்கும் புத்தகம் படிப்பார். இவ்வளவு கஷ்டங்கள் மத்தியிலும் புத்தகம் வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு வெறி. ஆனால், ஜியா ஒரு முதலாளியாக இருக்கும் போது கடையில் வேலை செய்யும் சகல தொழிலாளர்களுக்கும் பல அறிவு நூல்களை புத்தகங்களை வாங்கிக் கொடுத்து வாசிப்பதற்கு ஆர்வம் ஊட்டுவார். இப்படியெல்லாம் வேறு யார் செய்வார்கள்?

நாம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த விடயம் 1983ம் ஆண்டு யூலை மாதம் நடந்த கலவரம் அந்த கலவரத்தின் போது கனம் துறைவி ஜியா அவர்கள் மாத்தகையில் ஒரு விசாலமான விஜயா கெமிக்கல் என்ற தொழில் ஸ்தாபனம் வைத்திருந்தார். அந்த ஸ்தாபத்தீர்கு பல Agro Chemicals Agent களை வைத்திருந்தார். இந்த கம்பனிகளின் மருந்து வகைக்களை (Chemicals) பெருந்தொகையாக கடையில் ஸ்டோக்காக வைத்திருந்தார். இவையாவும் அந்த கலவரத்தீன்போது ஏறிந்து நாசமாய் போய்விட்டது. அது துறைவி ஜியாவுக்கு வெறும் இழப்பு. இது இப்படி இருக்கும் போது ஒரு கம்பனிக்கு கொடுத்திருந்த Cheque ஒன்று Bank கில் போட வேண்டி இருந்தது. ஆனால் அந்த Cheque ஜி Bank கில் போட முன் அந்த கம்பனியாளர்கள் “முதலாளி இந்த பெறும் தொகை Cheque ஜி என்ன செய்வது” என்று T.P. மூலம் கேட்டார்கள். சகல பொருள்களையும் இழிந்த நிலையில் இருக்கும் துறைவி ஜியா அவர்கள் அந்த கம்பனிக்கு உடனே என்னுடைய செக்கை Bankகில் டிபோசிட் பண்ண சொன்னார். இந்த வார்த்தையை கேள்விப்பட்ட கம்பனி பொறுப்பாளர் அதீர்ச்சி அடைந்து போனார். ஆனால், ஜியாவை பொறுத்த வகையில் கடையையும், வீட்டையும் இழிந்து இருந்த போதிலும் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை எப்படியும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனம் படைத்தவர் என்று இதீல் இருந்து தெரிகின்றது. இப்படி இருக்கும்போது அந்த கம்பனியாளர்கள் கொழும்பில் இருந்து மாத்தகைகளுக்கு போய் துறைவி ஜியா அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்ததோடு முதலாளி உங்களுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமென்றாலும் T.P. மூலம் எம்மை உடனே தொடர்பு கொள்ளும்படி கூறி கொழும்பு தீரும்பினார்கள். இவ்வாறு 1983ல் பாதிப்பு அடைந்த எந்த ஒரு முதலாளியும் இப்படி செய்து இருப்பார்கள் என கனவிலும் நினைக்க முடியாது!

அத்துடன் நீண்டு விடாமல் துறைவி ஜியா அவர்கள் கலை சம்பந்தப்பட்ட பல இலக்கியவாதிகளுக்கு அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் என்பனவற்றை துறைவி என்ற பதிப்பகத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் இலக்கிய வாதிகளுக்கு ஒரு சபீட்சத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார். இப்படி துறைவி ஜியா அவர்களைப்பற்றி இன்னும் எவ்வளவோ கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், இவ்வளவு விரைவில், துறைவி ஜியா அவர்கள் எங்கள் அனைவரையும் தயார்த்தில் ஆழ்த்திவிட்டு பிரிந்து இறைவனாடு சேர்வார் என யாரும் நினைக்கவில்லை.

என்றென்றும் துறைவி ஜியாவின்
நீங்காத நினைவால் வாடும் ஓர் ஊழியன்.

விசால நெஞ்சம் கொண்ட துரைவி

டொமினிக் ஜீவா

IDல்லிகை இதழை ஆரம்பித்த காலத்தில் மாதக் கடைசீயில் ஒவ்வொரு மாதமும் நான் கொழும்பிற்கு வந்து சீன்னர் ஒரு வாரம் கொழும்பில் தங்கியிருந்துவிட்டு யாழிப்பாணம் திரும்புவது வழக்கம். கொழும்பு மல்லிகை விற்பனை, விளம்பரம் சம்பந்தமாக அந்த ஒரு வாரமும் கொழும்புத் தெருக்களில் அலைந்து தீர்வேன். இப்படியான தேடல் முறைகளில் எனது பார்வைக்கு அகப்பட்டவர்களுள் மூவர் மிக முக்கீயமானவர்கள். ஒருவர் எம் அனைவராலுமே அண்ணாசீஸென அழைக்கப் பெற்ற ஓட்டப்பிடாரம். குருவாமி அண்ணாசீஸீ அவர்கள். அடுத்தவர், எம். ஏ. கிளார் என்பவர். தேயிலை வியாபாரி மூன்றாமவர் எம். ரெங்கநாதன் என்பவர். கொழும்பில் பிரபல்யமான மர வியாபாரி.

இந்த முவரும் தமிழகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்த சமயத்திலும் கூட எமது நாட்டு இலக்கிய நண்பர்களுடன் பெருநோசம் கொண்டிருந்தனர். இந்த நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை மனமார நேசீத்து அன்பு செலுத்தி வந்தனர்.

இந்த முவரும் எனக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர்கள். மல்லிகைச் செழியின் வளர்ச்சிக்குக் காலத்திற்குக் காலம் அடி உரமிட்டு வளர்க்கப் பெரும் துணை புரிந்தவர்கள்.

இந்த வரிசையில் பின்னால் எழுத்தாளர்களது நட்பு வட்டத்திற்குள் வந்தவர்தான் துரை வீஸ்வநாதன் அவர்கள்.

கொழும்புத் தெருக்களில் விளம்பரம் சம்பந்தமாக நான் அலைந்து தீர்ந்த ஒரு சீனத்தீல்தான் நண்பர் பத்மநாப அய்யர் இவரது பெயரைச் சொல்லி “இவர் ஆட்டப்பட்டித்தெருவில் கடை வைத்துள்ளார். இவரை போய்ப் பாருங்கள். நல்ல உள்ளம். நீச்சயம் மல்லிகைக்கு விளம்பர உதவி செய்வார்” எனச் சொல்லி முகவரியம் தந்து சென்றார்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த இடம் கொழும்பு செட்டித்தெரு ஒரு வெள்ளிக்கீழமை சாயங்காலம் என்பது எனது நினைவு.

அடுத்த நாள் சனிக்கீழமை. பத்மநாப அய்யா தந்துதலிய முகவரியை இநாக்கி நடையைக் கட்டினேன்.

கடை நம்பறைப் பார்த்தேன், 85, விஜயா ஸ்டோர்ஸ் என விளம்பரப் பலகை விளம்பரம் செய்து கொண்டிருந்தது. உள்ளே சுற்றுத் தயக்கத்துடன்தான் நுழைந்தேன். காரணம் அநுபவம். பல கசப்பான அநுபவம்.

முதலாளி இருந்து கொண்டே முதலாளி வெள்யே போய்விட்டார் என அவரே கூறி மழுப்புவார்.

எம்மைப் போன்றவர்கள் நடத்தும் சீற்றிலக்கிய ஏட்டிற்கு வீளம்பரம் தருவதே ஒரு வீண்வெலை எனக் கருதீக் கடத்திவிடுவார்..

இன்னும் சீலரோ பிச்சைக்காரர்களைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்து புழுவை நோக்குவது போல நோக்கி விரட்டுவார்கள்.

இத்தனையூம் தாங்கி, ஏற்றுக் கொண்டு நிமின்து நீண்று, நிலைத்து வாழ்ந்து வரப் பழுகீக் கொள்ள வேண்டும் ஒரு சீற்றேரு நடத்துபவன்.

இந்த மனத்துணிவும் மனத் திண்மையும் சகிப்புத்தன்மையும் நிரம்பப் பெற்றவன் நான். எதற்குமே கிறுங்காதவன்.

கல்லாவில் இருந்தவரை உற்றுப் பார்த்தேன். அவர் தான் நான் தேடி வந்தவர் என உறுதீயாகத் தெரிந்தது.

என்னை நிமின்து பார்த்தவர் மிகப் புவியமான பார்வையுடன் என்னை நோக்கிப் புன்முறுவல் செய்த வண்ணம் முன் இருக்கக்கையைச் சுட்டிக் காட்டி உட்காரும்படி சைக்கயால் சாடை காட்டனார்.

நான் உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

அன்று தொடங்கியது நட்பு.

திருச்சீலில் நடந்த தனது முத்த மகளினுடைய திருமணத்தீற்கு எப்பழும் வந்து சேரவேண்டும் என அன்புக் கட்டளையிட்டார்.

முன்னர் குருசுவாயி அன்னாச் சீயின் முத்த மகனுடைய திருமணத்தீற்குப் பார்வையும்கோட்டைக்குச் சென்று வந்துள்ளேன். இலாமுடைய மகன் திருமணத்தீற்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வந்து திரும்பியுள்ளேன். அப்பறம் இனிய நண்பர் ரெங்கராதனுடைய இரண்டாவது மகனுடைய திருமணத்தீற்கு சென்னைக்குச் சென்று திரும்பியிருக்கிறேன்.

துரை வில்வநாதனுடைய அன்புக் கட்டளையை மீற முடியாமல் அவரது முத்த புதல்வியின் திருமணத்தையொட்டி திருச்சீமாநகருக்குச் சென்று வந்ததுகூட என் நெஞ்சீல் இன்றும் பசுமையாக இருக்கின்றது.

இந்த உறவு நெருக்கம் நம் இருவரையும் இணைத்துப் பிணைத்ததுடன் ஆக கடூர் வமான செயல் தீட்டங் களை ஆழமாக யோசிக் கவும் கவத்தது.

பதிப்பகம் ஓன்றை எப்பழும் ஆர்ம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை அவர் முன் கவத்தேன். தகப்பன் பெயரிலுள்ள துரை என்ற இரண்டு எழுத்துகளையும் இவரது பெயரிலுள்ள வி என்ற எழுத்தையும் இணைத்து பார்த்தேன். ‘துரைவி’ என்ற புதுப்பெயர் உதயமாகியது. அபுத்த நாற் காலையீலேயே நான் இணைத்துப் பெயர் குட்டிய பதிப்பகப் பெயருடன் அவரை நாடிச் சென்றேன்.

துரைவி பதிப்பகத்தீற்கு நாமம் குட்டிய வரலாறு இப்படித்தான் ஆர்ம்பித்தது.

நான் உள்நாட்டுப் புலம் பெயர் அகதியாகக் கொழும்பு மாநகர் வந்து சேர்ந்த சமயம் என்னிடம் இருந்தவை இரண்டு சோடி உடுப்புகள், 360 ரூபாய் பணம்.

முன்று மாதங்களாக வேலை வெட்டி இல்லாயல் தெருவெல்லாம் அலைந்து தீர்ந்தேன்.

என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை.

துரைவி பதீப்பக அதீபா ஒருநாள் என்னை மடக்கிக் கேட்டார் “மல்லைகை ஜீவா என்றுதான் உங்களை எல்லாரும் சுப்பிரகிறார்கள். மல்லைகையைய விட்டுப் போட்டுச் சும்மா இப்படித் தீர்ந்தால் எப்படி?” எனக் கேள்வியால் மடக்கினார்.

நான் எனது நிலையை விளக்கினேன்.

“பயப்படாமல் மல்லைகையைக் கொழும்பில் நடத்தப் பாருங்கள். எது வந்தாலும் நான் கூட இருக்கிறேன்” என்றார்.

இந்த உற்சாக வார்த்தைகள் எனக்குப் புதுப்பலத்தை ஊட்டன.

அடுத்த அடுத்த வாரமே மல்லைகைக் காரியாலயம் கொழும்பில் கதீரேசன் வீதியில் சுறுசுறுப்புடன் இயங்க ஆரம்பித்தது.

மல்லைகையின் வரலாற்றில் புதுத் தீருப்பம் ஏற்பட்டது. நான் என்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டேன்.

கொழும்பில் இலக்கிய எழுத்தாளர்களுக்கென்றே ஒரு கலாசார மண்டபத்தை உருவாக்கி விடவேண்டுமென அவர் மன ஆசை கொண்டிருந்தார். அதற்கமைவாகப் பல இடங்களில் நீலம், கட்டிடங்களைத் தேழிப் பார்த்து வந்தார்.

அவரது நெஞ்சார்ந்த ஆசை நீறைவேறவில்லை. இருந்தும் துரைவி பதீப்பக நூல் வெளியீடுகள் மூலம் அவர் மலையகத் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு வார்த்தைகளுக்குள் அடங்காதவைகளாகும்.

நான் இப்பொழுதும் எண்ணீப் பார்ப்பதுண்டு. எப்பழிப்பட்ட வீசாலமான நெஞ்சம்! இப்படியானவர்கள் இந்த மண்ணுக்கு அழுவமானவர்கள்.

தனது ஆழந்த நேசப்பின் ஊடாகத்தான் அவர் நமது நினைவில் என்றென்றும் நிலைத்தீருப்பார்.

கால்த்துக்குக் கட்டுப்படாதவர் துரைவி

தெளிவத்தை ஜோசப் -

இலக்கியம் கற்பது என்றால் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள ஒரு உதார பருஷராகத்தீகழ்ந்தவர் துரைவி. யதார்த்தத்துக்குள் அமிழ்ந்து வீட்டட நமக்கு பழைய இலக்கிய நூல்களைப் பார்க்கும் ஆர்வமோ அவசியமோ இல்லாமல் போய் வீட்டது. புராணங்கள் குறித்து நாம் பூஜ்யமாகவே இருக்கிறார்க்கிண்஠ோம். ஆனால் வள்ளுவன் பற்றிப் பேசகிறவர்களையும், சீலப்பதிகாரம் பற்றி சீலாசிப்பவர்களையும், கம்பனை ரசீப்பவர்களையும் ஒரு சந்தேகக் கண் கொண்டே பார்க்கப் பழகிக்கொண்டோம். இந்த சந்தேகக் கண் என்பது பழையமொதீகள் என்னும் ஒரு ஏனை இனங்காணல்.

'மனீதன் குறித்த மெய்சீயல் பார்வையைப் பறைவதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கூடுதலான நேயத்தோடு நம்மால் கற்க முடியும். புராணங்களினுள்ளும் மனீத இயக்கத்தை நம்மால் காண முடியும். இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் தான் இலக்கியம் கற்பது என்றால் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். குழலிலிருந்து நம்மை வேறுபடுத்திக் கொண்டு இலக்கியம் கற்க முடியாது' என்று ஓரிடத்தில் குறிக்கின்றார் ஞானி (காலம் தோறும் தமிழில் கவிதை).

அதே இருபதாம் நூற்றாண்டில் எம்மோடு வாழ்ந்து மறைந்த துரைவி என்கின்ற துரைவில்வநாதன் அவர்கள் (1931 – 1998) எப்படி இதற்கொரு உதாரணமாகத் தீகழ்ந்தார் என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அவர் மரணமடைந்த ஆண்டான 1998ன் டிசம்பர் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட துரைவி – தீனகரன் பரிசு பெற்ற சிறுக்கத்தகள் தொகுதி நூலின் பதிப்புரையை எனது ஆராய்விற்கான ஆதாரமாக நான் கொள்கிறேன்.

இந்த பதிப்புரை அவர் மரணீப்பதற்கு ஆறேழு நாட்களுக்கு முன் அவரால் எழுதப்பட்டது.

'50 கணக்கு முன் பீருந்தே நான் ஒரு இலக்கிய வாசகன். எல்லாவகை நூல்களையும் நீறையவே வாசிக்கும் பழக்கமுடையவன். வள்ளுவர் இராமலிங்க சவாமிகள், இராமச்சூஷணர், விவேகானந்தர் கீதாசரியர் கண்ணன் என்று ஆன்மீக நூல்களையும் அப்துற் ரவீம் போன்றவர்களின் சுய முன்னேற்ற நூல்களையும் வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோவடிகள், பாரதி முதல் கல்கி புதுமைப்பித்தன், விந்தன், ஜெயகாந்தன் என்று... .

இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது இந்த பதிப்புரை.

இதை ஒரு அலங்காரத்துக்காக எழுதினாரா அல்லது சமய நூல்களிலிருந்து தேரூ விடுதலை நூல்களினுடாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுச்சீபெற்ற சமூக யதார்த்த

நூல்கள் வரை சகலரையும் வாசித்து உள்வாங்கிக் கொண்ட அனுபவத்தை எழுதினாரா என்பதை அறிய முயல்வதும் ஒரு சுவையான ஆராய்வே.

வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழுமையாக்குகிறது என்பது ஒரு மேலோட்டமான கூற்று மட்டுமே.

'நான் ஒரு இலக்கிய வாசகன் என்கின்றார் துறைவி. இலக்கிய வாசிப்பு என்றால் என்ன!

இலக்கியம் என்பது எந்த ரூபத்தீல் இருந்தாலும் அகத்துள்ளும் புறத்துள்ளும் போராடுக் கொண்டிருக்கும் மனிதனையே அது பிரதிபலிக்கிறது. மனிதன் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை என்பதைப் போலவே இலக்கியம் இல்லாமல் மனிதனும் இல்லை. பனிதனுக்குள் செயல்படும் ஒரு ஆற்றல் கொண்டது இலக்கியம். அந்தச் செயற்பாடு, அந்த ஆற்றல் அவனை ஒரு இலக்கிய வாசகனாக்குகிறது.

இலக்கியத்தை சுவைப்பதற்காகவும், ரசிப்பதற்காகவுமேதான் வாசிப்பு என்கின்ற வீசியம் இலக்கியத்துடன் இணைந்து வருகிறது.

இரசனை என்ற அளவில் இலக்கியத்தைச் சுவைப்பது என்பது ஒரு ஆரம்பநிலை மட்டுமே.

இலக்கிய வாசகர்களை நாம் இரு பெரும் பிரீவுக்குள் கொண்டு வரலாம்.

ஒரு பிரீவினர் இலக்கியத்தீன் சுவைக்காக ஒரு ரசனை உணர்வுடன் வாசிக்கப் பழகீக் கொண்டவர்கள். தமது மனதுக்கொத்த ரசனை என்றால் தொடர்ந்து வாசிப்பார்கள். இவர்களுடன் இருப்பது சுவையுணர்வு மட்டுமே. இவர்களின் வாழ்வில் ஆழமோ, வீரியோ இருப்பதீல்லை. இலக்கிய வாசிப்பின் தொடக்க நிலையான இலக்கியத்தைச் சுவைத்தல் என்ற தளத்திலேயே இவர்கள் தங்கி விடுகிறவர்கள். தன்னைவிட்டு வெளியே வராதவர்கள்.

இன்னொரு பிரீவினர், தான் வாசித்ததை அர்த்தப்படுத்துதல் என்னும் தளத்தினுள் பயணம் செய்ய விழைபவர்கள். எல்லா இலக்கியத்தையும் தனக்குள் கொண்டு வந்து அவைகளுக்குள் தன்னையே வாசித்துப் பார்க்கின்ற ஆற்றல் கொண்டவர்கள்.

இவர்களுக்குள் வள்ளுவனும், கம்பனும், இளங்கோவும் வந்து போவார்கள். இராம - இராவண யுத்தம் நடைபெறும் பாரதியும் புதுமைப்பீத்தனும் இவர்களுடன் பேசவார்கள்.

இலக்கிய வாசிப்பு என்னும் வீரிவான பயணத்தீன்போது புத்தரையும் ஏசுவையும் இவர்கள் சந்திப்பார்கள்.

இந்த இரண்டாவது பிரீவினரே தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பின் மூலம் தங்களை புடம் போட்டுக் கொள்வார்கள். இலக்கியத்தைச் சுவைத்தல் என்னும் இலக்கிய வாசிப்பின் தொடக்க நிலையிலேயே இறுதிவரை இவர்களால் தங்கீவிட முடிவதீல்லை. இரசனை என்பதன் தொடர்ச்சியான இயக்கத்தீன் போது இன்னொரு தளத்துக்குள் இவர்கள் செல்கின்றார்கள்.

இதே பதிப்புரையின் இன்னொரு இடத்தீல் துறைவி இப்படி எழுதுகின்றார்.

'இந்த வாசீப்புப் பழக்கமே புத்தகம், எழுத்து, எழுத்தாளர்கள் என்னும் நினைவு என்னுள் சிறுக ஊற்றெருக்கக் காரணமாய் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த என்ன ஊற்றே மெதுமெதுவாக வளர்ந்து இலக்கிய ஆர்வமாக உருவாகி . . .'

தீரு. துரை வில்லவநாதன் அவர்கள் இலக்கியம் கற்பவர்களில் 'இலக்கியத்தை அாத்தப்படிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்' என்னும் இரண்டாவது பிரிவினைச் சேர்ந்தவராகீ அந்தத் தளத்தினுள் மிக வீரவாகப் பயணம் பேற்கொண்டவர்.

இலக்கிய ரசனை என்னும் ஆரம்ப வாசீப்பு நிலையிலேயே அவரால் நீண்று விட முடியவில்லை. ரசனையின் இயக்கத் தொடர்ச்சியான அடுத்தடுத்த தளத்தினுள் அவர் பிரடிவேசித்துள்ளார்.

இலக்கியத்தை நேசீத்தல், இலக்கிய நூல்களை நேசீத்தல், இலக்கியவாதிகளை நேசீத்தல் என்கின்ற மனிதநேயப் பண்புகள் இவருடைய அக உறுப்புக்களாக வளர்ச்சி கொள்கின்றன.

அற உணர்வு சமுகத்தில் பிறமும்போது, ஒழுக்கம் கீழணபடையும்போது, மனிதப் பண்புகள் மதிக்கப்படாத போது அவற்றை நிலை நீறுத்த தன் உயிரையும் இழக்கத்துணியும் மனிதர்களையும், போராடும் அந்த மனிதர்களுக்கு ஓடி வந்து உதவும் தெய்வங்களையும் இலக்கிய வாபிலாக தனக்குள் ஆழப்பதித்துக் கொண்டவர் துரைவி.

அறம் என்பது தர்மம் அல்ல. சமதர்மம். சமதர்மம் என்பதன் அழிநாதமே மனிதநேயம். அறத்தை வலியுறுத்தும் இலக்கியங்களை ஆழந்து கற்பவர்கள் மனிதநேயம் மிக்கவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதற்கோர் உதாரணமாய்த் தீகழ்ந்தவர் துரைவி.

ஆதீக்கம் இவருக்குப் பிடிப்பதில்லை.

'ஆங்கிலேயர்கள் மேல் ஏற்பட்ட வெறுப்பின் காரணமாகவே நான் ஆங்கிலம் கற்கவில்லை என்றும் அது எத்தனை தவறானது என்பதை இப்போது உணர்கின்றேன்' என்றும் அவர் என்னிடம் கூறியுள்ளார்.

ஆங்கிலேயர்ன் ஆதீக்கவெற்யால் அடிமைப்பட்டுக் கூடந்த இந்தியா சீலிர்ப்புற்று எழுந்து வெள்ளையனே வெளியேறு என்று கோவைமிட்ட காலமே துரைவியின் கல்விக்கான ஆரம்ப காலம். ஆங்கிலம் படிக்க மாட்டேன் என்று அடம்பிடித்து மறுத்து புரட்சி செய்திருக்கின்றார் அந்தச் சின்ன வயதில்.

'விதியே தமிழ்ச்சாதீயை என்ன செய்ய நினைத்தாய் என்ற பாரதி ஒரு கவிதை எழுதி இருக்கின்றார். அதீலே தமிழ்ச்சாதீ அமரத்துவம் உடையது அழிவில்லாதது என்று சொல்லி அதற்குக் காரணமும் சொல்கிறார். கம்பரின் ராமாயணத்தையும் இளங்கோவின் சீலப்பதீகாரத்தையும், வள்ளுவரீன் குறளையும் தோற்றுவித்த தமிழ்ச்சாதீயை, விதியே உன்னால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது'. . . என்கீன்றான் பாரதி. (தமிழன் - வாழ்வும் வரலாறும் - ஞானி).

விதி என்னதான் வலியது என்றாலும் அதை வெல்ல வல்லவன் மனிதன் என்று காட்டியவர் துரைவி.

'1983ன் பேரிமுப்பிற்குப் பின்பும் மனம் சோாந்து விடாமல், கவலைப்படாதே எழுந்து நீல் என்று எனக்கு உற்சாகம் வழங்கிய வல்லமை நான் வாசீத்த இந்த நூல்களுக்கு உண்டு. . . ' (பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள் - என்னுரை).

இலக்கீயத்தை அதன் முழு ஓர்த்தத்துடன் பயின்று அதனை உள்வாங்கி அதில் தன்னையும் தன்னில் அதன் தன்மைகளையும் கொண்டிருந்தவர் அவர்.

சுறண்டல், வறுமை, பிறர் மேல் செலுத்தும் ஆதீக்கம், ஒழுக்கமின்மை, புறங்கூறல், மனிதப் பண்புமிறல் ஆகீயவை இவருக்கு உடன்பாடானதல்ல.

பணம் தேட வேண்டும், பொருள் சேர்க்க வேண்டும் என்னும் ஆவல் இவருக்கு இல்லாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால் பிறரை வருத்தி, ஆழச்செய்வதன் மூலம் சேரும் பணம் அல்லது சேர்க்கும் பொருள் தன்னையே அழுவைக்கும் என்பதீல் மிகத் தீட்மான நம்பிக்கை கொண்டவராயிருந்தார்.

சாதி, மதம், சடங்கு சம்பிரதாயம் போன்றவற்றின் உறவுகளை அறுத்துக்கொண்டு அவர் வாழ முயன்றவர் அல்ல. அதே நேரம் அவைகளுக்குள் முடங்கிப்போனவரும் அல்ல.

மனித வரலாற்றுச் சூழலில் இவைகளின் மூக்கீயத்துவத்தையும் ஆதீக்கத்தையும் உணர்ந்திருந்ததைப் போலவே மனிதன் இவைகளினதும் முக்கீயமானவன், முதன்மையானவன் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தவர் இவர். உணர்ந்திருத்தல் மட்டுமின்றி அன்பு செலுத்துதலையே ஒரு மந்திரமாகக் கொண்டு செயற்பட்டவர்.

வாழ்வுக்கு அர்த்தம் தேவை, அழுகு தேவை, சமதாமம் என்னும் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட அறுத்தேவை, என்னும் உள்ளியக்கத்தால் மிகவும் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தவர் இவர். இலக்கீய நேயமிக்க வாசிப்பின் மூலம் இந்த ஆட்படித்தலைக் கொண்டிருந்த இவருக்குத் தன்னை தனி ஒரு நபராக உணர்முடியவில்லை.

தன்னைத் தனியனாக மாற்றக்கூடிய சக்தி கொண்ட 'அளவுக்கதீக செல்வ' சேகரிப்பில் இவர் என்றுமே ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை. எல்லாருக்கும் எல்லாம் என்கின்ற பொதுவுடைமை உணர்வு லட்சாதிபதி கோடைவருள் என்னும் பட்டங்களை இவர் பெற இடமளிக்கவில்லை.

'நான் பெரிய செல்வந்தன் இல்லை. இருந்தும் இருந்து ரூபாய் சம்பளக்காரனாய் இருந்தபோதே இருபது ரூபாய் சேமிக்கும் மனப்பக்குவழும் அதற்கான செயற்திட்டங்களும் கொண்டிருந்தேன். அந்தச் செயற்றிட்டங்களே என்னை இந்த அளவுக்காவது உயர்த்தி இருக்கிறது. பிறருக்கு உதவும் என்னத்தையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. குறைவாகவே எனக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும் நீறவான மனத்தினையும் இலக்கீய ஆர்வத்தினையும் கொடுத்து என்னைச் செயல்பட வைக்கும் இறைவனுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியது' என்பது துறைவியின் கூற்று. (பரீச பெற்ற சீருக்கைகள் - என்னுரை)

அவருடைய படிப்படியான வளர்ச்சியும், செயற்பாடுகளும் இவ்வுலகோடும் இயற்கையோடும் சமத்துவம் காணும் அவரது மனித உணர்வின் வீரிவையே காட்டுகின்றன. இந்த மனவிரிவும் தன்னுணர்வும் இலக்கீயம் கற்றல் மூலமே இவருக்கு சீத்தித்திருக்கிறது.

'இரவில் நீண்ட நேரம் வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவர் அய்யா' என்று துறைவியின் மகன் ராஜ்பிரசாத் என்னிடம் கூறியின்ஸார்.

'ஆனாலும் அன்று (அவர் மரணத்து தீவாம்) அவர் கட்டிலில் சாய்ந்திருக்கின்றார். கலை ஏற்று கொண்டிருக்கிறது. தீற்றுத் துதுக்கம் மார்பில் கிடக்கிறது. அவர் உறங்கவில்லை ஆனால் வாசித்துக் கொண்டிருக்கவும் இல்லை'... என்றும் கூறினார்.

வாசிக்காத அந்த நேரங்கள் தான் தன் வாழ்வின் சகல தளங்களினுடோகவும் இலக்கியங்களைப் பொருத்திப் பார்க்கும் ஆழ வாசிப்பிற்கு, சீந்தனை வயப்படலுக்கு அவர் ஆளாகியிருக்கும் நேரங்கள். வள்ளுவரும் கம்பரும் வந்து போகும் நேரங்கள்.

தாகூர் ஒரு தடவை (1937) சாந்திநிகேதனத்தில் 24 மணி நேரம் பிரக்கனு இழந்திருந்தார். வைத்தீயர்களின் பெரு முயற்சியால் முழுமையான ஒரு நாளின் பின்னரே தனதுணர்வு பெற்றார். வாழ்வுக்கும் மரணத்துக்குமான அந்த 24 மணி நேர போராட்ட வேளையின்போது அவரது அழிமனம் அடைந்த அனுபவம் மரண உணர்வின் அழுத்தம் ஆசியன பின்னர் கவிதைகளாக வெளிவந்தன. அந்தக் கவிதைகள் "The Borderland" என்னும் பெயருடன் தொகுக்கப்பட்டன. வாழ்வின் அந்த எல்லைக்குப் போய் மீண்ட தாகூர் எல்லைப்புறம் எழுதினார்.

ஆனால் துரைவி அந்த எல்லை வரை சென்று மீளவில்லை.

மீண்டிருந்தால் இலக்கியத்தீன் இன்னுமொரு தளத்துக்குள்ளும் அவர் பிரவேசித்திருக்கலாம்!

பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்

பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்

பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்

(பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்)

பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்

(பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்)

பிரசாராத்து விஜயநகரம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம் - திருவாரூபம்

இதுவரை துறைவி பதிப்பகத்தில் வெளிவந்த நூல்கள்

- * மலையகச் சிறுகதைகள்
(1997 பிப்ரவரி - 33 மலையக சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)
- * உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்
(1997 ஜீலை - 55 மலையக சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)
- * யாலாயி - தெளிவத்தை ஜோசப்
(1997 ஜீலை - 3 குறுநாவல்கள்)
- * மலையகம் வளர்த்த தமிழ் - சாரல் நாடன்
(1997 நவம்பர் - கட்டுரைகள்)
- * சக்தி பாலையா கவிதைகள்
(1998 பிப்ரவரி)
- * ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம் - குபராணி ஜோசப்
(1998 ஜூன் - சின்னஞ்சிறு கதைகள்)
- * மலையக மாணிக்கங்கள் - அந்தனி ஜீவா
(1998 செப்டெம்பர்)
- * தோட்டத்து கதாநாயகர்கள் - கே. கோவிந்தராஜ்
(1998 நவம்பர் - நடைசீதித்திரம்)
- * பாரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்
(1998 டிசம்பர் - துறைவி தினகரன்)
- * மலையகச் சிறுகதை வரலாறு - தெளிவத்தை ஜோசப்
(1999 பிப்ரவரி)

நினைவு வைகள் படங்களாக

துரைவிக்கு சமாதான நீதவான் பட்டம்
பெற்றதற்கான பாராட்டு விழாவில்
டொமினிக் ஜீவாவோடு

1

2

3

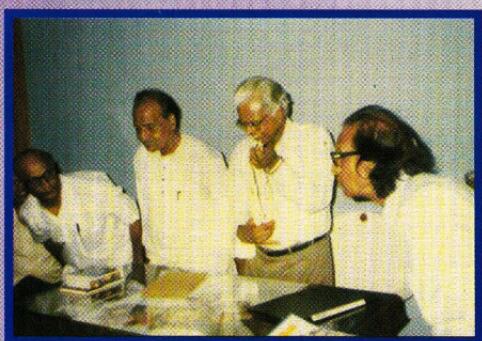
4

5

6

7

8

9

10

11

12

1. துரைவியின் முதல் நூலான ‘மலையகச் சிறுகதைகள்’ வெளியீட்டு விழாவில், பேராசிரியர் தல்லைநாதன் துரைவிக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கெளாவித்தபோது.
2. ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் திரு. பி. பி. தேவராஜ், திரு ஆர். யோகராஜனோடு.
3. ‘பாலாயி’ நூல் வெளியீட்டில் பிரதி கையளித்தபோது.
4. ‘மலையகம் வளர்த்த தமிழ்’ நூல் வெளியீட்டின்போது ராஜ்பிரசாத், அந்தனி ஜீவா, சாரல்நாடானுடன் துரைவி.
5. கொழும்பு மாவட்டப் பாடசாலைகளுக்கு திரு. பி. பி. தேவராஜ் அனுசரணையோடு நூல்கள் கையளித்தபோது.
6. ‘தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்’ நூல் வெளியீட்டில் கோவிந்தராஜ், தெனிவத்தை ஜோசப், ஓவியர் சந்ரா இவர்களோடு துரைவி.
7. திரு இரா. சிவலிங்கம் இலங்கை வந்திருந்தபோது துரைவி பதிப்பகத்தில் ஒரு கலந்துரையாடல்.
8. ஆத்ம நண்பர் ரேனாஸ் ரெங் காஜின் கடைத்திறப்பு விழாவில் துரைவி.
9. துரைவி – தினகரன், அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி பரிசளிப்பு விழாவின் போது அமைச்சர் மங்கள சமரவீர மற்றும் பிரமுகர்கள்.
10. ‘மலையகச் சிறுகதை வரலாறு’ வெளியீட்டு விழாவில் நூலாசிரியர் உரையாற்றுவதும் அமரர் துரைவியும்.
11. மாத்தளையில் நடைபெற்ற துரைவி இரங்கற் கூட்டத்தில் மாத்தளை கார்த்திகேசு
12. ‘துரைவி நினைவு’ இதழ் வெளியீட்டு விழாவில் கண்டி இராமன் இரங்கலுரை

ஊதா நிற பேனாவும் துறைவியும்

மேமன்கள் -

துறைவி என்ற துறை வில்வநாதன் அவர்களை மாறாத துயர் மனசீல் பரவிய நிலையில்தான் நீணவு கூருவது என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். பொதுவாக மரணத்தால் பிரிந்து போனவர்கள் விட்டு செல்லும் பிரிவுத் துயர் என்பது இரண்டு வருடத்தை பொறுத்தவரை அப்பிரிவுத் துயர் குறைந்து போக, அவர்தம் நினைவு தங்கி நிற்கும். துறைவியை பொறுத்தவரை அவர் விட்டு சென்ற பிரிவுத் துயர் இன்னும் என்னில் தங்கி நிற்கிறது என்று சொல்வது மிகையாக தெரியக் கூடும். ஆனால் அதுதான் உண்மை.

என்னைப் பொறுத்தவரை, துறைவியுடன் நான் நெருங்கிப் பழகிய காலம் கொஞ்சம் தான். ஆனால், அவருடன் பழகிய காலம் ஒரு நெருங்கிய நேசத்துக்குரிய தன்மைகளை கொண்டிருந்தமை மறக்க முடியாது.

இத்தன்மைகள் என்னை அவர் ஓர் இலக்கியவாதியாக அறிந்ததீரீருந்து அவரின் அண்டை விட்டுக்காரணாக நான் இருந்த வரையிலான உறவினுடாக வளர்ந்தமை என்று சொல்லலாம்.

அத்தகைய ஒருவரை இரண்டு விதமான பாத்திரங்களின் ஊடாக இனங்காட்டுவதே எனது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

துறைவி ஜயா அவர்கள் கொண்டிருந்த இரண்டு பாத்திரங்கள் என்னும் பொழுது ஒன்று அவரது முகாமைத்துவ முகம் அடுத்து, அவர் கொண்டு இருந்த இலக்கிய முகம் ஆகும்.

துறைவி அவர்களை பொறுத்தவரை பார்ப்பதற்கு கட்டுமையான ஒரு முதலாளி மாதிரி தென்பட்டாலும் அவருக்குள் ஒரு சீறந்த மனிதன் இருந்தான் என்பதை அவருடன் நெருங்கி பழகியவர்கள் அறிவார்கள். அத்தோடு, அவரது நடத்தையில் முகாமைத்துவ பண்புகள் நீறைந்து காணப்பட்டன. அவரது இந்த நடத்தை, ஒரு இலக்கிய ரசனையாளராக இருந்த இவர் ஒரு பதிப்பாளராக மாற்றம் பெற அழுத்தமான பங்கு வகித்தது எனலாம்.

துறைவி அவரது இலக்கிய முகம் என்ற வகையிலான பங்கினை அடையாளப்படுத்துவதற்கு முன்னதாக துறைவி போன்றவர்கள் முன்னிலை வர முடிந்ததற்கான சீல நீகழ்வுகளை இங்கு ஞாபகப் படுத்துவது பொறுத்தமாக இருக்கும்.

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பெரும் பங்கு வகித்து இருக்கிறது என்பது மறுதலிக்க முடியாத ஓர் உண்மையாகும்.

அத்தகைய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அந்தந்த காலகட்டத்தில் பண வசதி படைத்தவர்கள் பலர் உறுத்துணையாக இருந்து வந்துள்ளார்கள். அத்தகையவர்களில் ஒட்டபிடாரம் குருசாமி, M. A. சீலார், M. ரெங்கநாதன் போன்றோராக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்களில் முதலில் குறிப்பிட்ட முவரும் மிகுந்த இலக்கிய ஆர்வமிக்கவர்களாகவும், இ. மு. எ. ச. வுன் மீது தணியாத பற்று கொண்டவர்களாகவும், அதேவேளை, மார்க்ஸிய இயக்கத்துடன் இணைந்தவர்களாகவும் இருந்ததோடு தம்மளவில் கொண்டிருந்த செல்வ வளத்தை இலக்க உதிற்காகவும், இயக்கத்தீற்காகவும் அப்பணித்தவர்களாக தீழ்முந்தார்கள்.

ஆனால் மேற்குறித்தவர்களின் வரிசையில் வந்து இணைந்த துரை வில்வநாதன் அவர்கள் ஒரு வித்தியாசமான முறையில் வெளிப்பட்டார். அவர் நேரடியாக மார்க்ஸிய இயக்கத்துடன் இணைந்தவராக இல்லாது இருப்பினும், இ. மு. எ. ச. வடனான தொடர்பு அவரை வேறு பரிமாணத்தை எட்ட செய்தது;

எனவே அவருக்குள் நிலவிய இலக்கிய வேட்கையின் காரணமாகவும் அவரது முகாமைத்துவ திறன்மிக்க பண்புகளின் காரணமாகவும் தன்னை ஒரு பதிப்பாளராக ஆக்கிக் கொண்டார். அதுவே துரைவி பதிப்பகத்தீன் தோற்றுமாக அமைந்தது எனலாம்.

“இவ்விடத்தில் ஓர் விடையத்தை சொல்ல வேண்டும். துரை வில்வநாதன் தன்னை ஒரு பதிப்பாளராக மாற்றிக் கொண்டார் என்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன். தவிர அவரை நூல்களின் வெளியீட்டாளராக குறிப்பிடவே இல்லை. ஏனெனில் தனது துரைவி பதிப்பகத்தீன் மூலம் பல நூல்களை அவர் வெளியீட்ட பொழுதும், எந்த விதமான எதிர்பார்ப்புகளும் இன்றி அவைதும்மை வெளிகொண்டதார். அப்பதிப்பகத்தீன் மூலம் தன்னை பிரபலியப்படுத்த கொள்ள வேண்டும் என்றோ அதன் மூலம் பொருளாதார லாபம் ஈட்டிகொள்ள வேண்டும் என்றோ அவர் எண்ணவில்லை. இதன் காரணம்தான் துரைவி அவர்களை நான் வெளியீட்டாளராக குறிப்பிடாமல் பதிப்பாளராக குறிப்பிடுகிறேன். இவ்வளவு ஏன் இவர் பதிப்பித்த எந்தவொரு நூலிலும் கூட இவரது புகைப்படம் இல்லை என்பது விசேடமாய் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு விடையாகும்.

துரை வில்வநாதன் இத்தகைய பதிப்பாளராக மாற்றம் பெற இ. மு. எ. ச. வின் முக்கிய முகங்களாக தீழ்முந்த டொமினீக் ஜீவா, பிரேர்மஜி போன்றோர் ஊக்கிகளாக தீழ்முந்தார்கள் என்ற தகவலும் முக்கியமானதாகும்.

துரைவி என்ற இயக்கத்தீற்கான தோற்றுத்தீற்கு காரணமான டொமினீக் ஜீவா அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த நாட்களில் எனக்கும் பிறருக்கும் எழுதும் கடிதங்களை ஆதா நிற மை கொண்ட பேனாவினால்தான் எழுதுவார்.

அது அவரது தனித்துவமாக இருந்தது. அவ்வாறுதான் துரைவி அவர்களும், ஆதா நிற மை கொண்ட பேனாவினால்தான் எழுதுவதீல் ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்தார்.

நீறுவன ரீதியாக இயங்குவதற்கான நம்பிக்கை, ஜீவா அவர்கள் மூலம் துரைவி அவர்களுக்கு தொற்றியது போல் இப்பழக்கமும் அவருக்கு வந்ததோ என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுவதுண்டு.

ஜீவா அவர்கள் இப்போதெலாம் இப்பழக்கத்தை ஏனோ வீட்டு விட்டார்.

ஆனால் இன்று வரை ஆதா நிற மை கொண்ட பேனாவை கையில் எடுக்கும் பொழுதெலாம் துரைவி அவர்களின் ஞாபகங்கள் மனச முழுதும் ஆக்கிரமிக்கின்றன.

துரைவி ஜீவா அவர்கள் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போன அன்றைய இருவ 8.00 மணியளவில் வர்த்தகனுக்கான சாப முடையான கணக்குப் புத்தகங்களுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தேன்.

அன்றைக்குப் பார்த்து வாசல் கதவுக்கான தீரைச் சீலை முழுமையாக வீரித்துவிடப்பட்டு இருந்தது. அதன் காரணமாக துரைவி ஜயா வீட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது.

அதாவது ஜயா கட்டும் சுகவீனம் ஏற்பட்டு அவரை மருத்துவனைக்கு அழைத்து சென்று இருப்பது போல் தெரிகிறது என் ஜயப்பாட்டுடன் மனைவி எனக்கு அறிவித்தார்.

அந்த வாசல் கதவு தீரைச் சீலை அந்ற மட்டும் முழுமையாக வீரித்து விடப்படாமல் இருந்து இருந்தால் கட்டும் சுகவீனமுற்ற துரைவி ஜயா அருகே நானும் இருந்து இருப்பேனே என்ற ஏக்கம் எனக்குள் எழுந்தது.

அந்த நீகழ்வுக்கு பின் அத்தகைய தருணத்தை இல்லாமல் செய்து விட்ட அந்த வாசல் தீரைச் சீலை பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் அது எனக்கு துரோகம் செய்துவிட்டது போல் இற்றைவரை அதன் மீது கோபமாகவே இருக்கிறேன்.

துரைவி ஜயாவை மாறாத பிரிவத் துயருடன்தான் நான் நினைவு கூறுகிறேன்.

இரண்டு வருடங்கள் கழிந்த பின்னும் அதற்கு காரணம் இருக்கிறது.

அவர் காலமான அந்த நேரத்தில் நான் அவரது அண்டை வீட்டிருக்காரணாக இருந்தேன்.

அவரது வீட்டிருக்கும் நான் குடியிருந்த வீட்டிருக்கும் நடுவில் ஓர் அரை மதீற்சவர் இருந்தது.

அந்த மதீற்சவர் அருகே இருந்த எனது வாசல் கதவு வழியாக பார்த்தால் அந்த மதீற் சவருக்கு அப்பால் இருவ சாப்பாட்டை முடித்து துரைவி அவர்கள் உலாவி கொண்டிருப்பதை பல தடவை கண்டு இருக்கிறேன். அந்த மதீற்சவர் அருகே நீண்று கணீசமான வேளைகளில் நானும், அவரும் இலக்கியம் சம்பந்தமாக உரையாடி இருக்கிறோம். பல புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் அதன் வழியாக பரிமாறி இருக்கிறோம்.

அந்த மதீற் சவர் வழியாகத்தான் பதறிய நீலையில் “ஜயா நம்மை வீட்டு போய் வீட்டார்” என்ற அதீர்ச்சியிக்க, நான் இடிந்து விழும் வகையிலான சேதியினை அவரது மகன் ராஜ் பிரசாத் எனக்குச் சொன்னார்.

துரைவி ஜயாவை நினைத்து இன்று ஊதா நீற மை பேனாவை ஒரு மரியாதைக்குரிய பேனாவாகவே பார்க்கிறேன்.

துரோகம் செய்து வீட்டது என்ற கோப உணர்ச்சியுடனே தீரைச் சீலையைச் பார்க்கிறேன்.

அந்த அரை மதீற் சவரை மட்டும், துரைவி ஜயா வீட்டிருக்கு பக்கத்தில் நான் இருந்த அந்த வீடு வாடகை வீடு என்பதனால் அதை பிரிந்து வந்து வீட்டேன்.

துரைவி ஜயா அவர்களுடன் அம்மதீற் சவர் அருகே சம்பாளித்த நீனைவுகளை சம்ந்து வந்து விட்டேன். இனி என் வாழ்வில் எந்தவொரு மதீற் சவரும் பெறாத இலக்கிய அந்தஸ்து பெற்ற நீலையில் அந்த மதீற் சவர் நிற்கிறது. ஒரு சீறந்த மனீதராக, ஒரு நல்ல இலக்கியம் வீட்டு செல்லும் உயரிய உணர்வாக எம் மனத்தில் இடம் பிடித்து இருக்கும் துரைவி ஜயாவை போல்.

மலையக இலக்கியக் காவலர் துரைவி

கே. கோவிந்தராஜ் -

பி ரக்கும் போதே யாரும் பேரோடும் புகழோடும் சிறப்பதில்லை. பிறந்தவர்கள் எல்லாருமே பேரோடும் புகழோடும் வாழ்ந்ததுமில்லை. எப்படியும் வாழலாம் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று ஒருசீலர், வாழ்க்கையை வரையறுத்துக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று இருப்பவர்கள் செய்யும் செயல்கள், கடைப் பிழக்கும் ஒழுக்கங்கள், நேர்மை, பேசுக்கத் தவறாமை, நல்லோர் இனக்கம் போன்ற விடாப்பிடியான கொள்கைகள் மனிதனை மகான்களாக்கி விடுகின்றன.

அந்த வகையில் பெரியவர் துரை. வில்வநாதன் அவர்கள் நேர்மை வழுவாத, பேசுக்கமாறாத, சொன்னதை செய்து காட்டும் சாதனையாளாக, இலக்கிய நெஞ்சங்களை நேர்ச்சிப்பவராக, நல்ல வாசகராக, வலதுகை கொடுப்பதை இடது கைக்கு தெரியாதவாறு உதவி செய்யும் மனப்பாங்குடையவராக இருந்ததுடன், ஒரு தொழிலதீபராகவும் இருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு நிகர் அவரேதானா - இது யதார்த்த உண்மை!

எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள் கண்டதும், “ஏதும் கேட்க வருகிறானோ?” என்று ஒளிந்து கொள்ளும் முதலாளிமார்களிடையே, அவர்களைத் தேடி உதவி செய்யும் பண்பாளராக தீரு துரை வில்வநாதன் தீகழ்ந்தார்.

தொழிலதீபராக, இருந்துகொண்டு இலக்கியத்தையும் இலக்கிய நெஞ்சங்களையும் நேர்ச்சிப்பவராக இருப்பது அவரின் மேன்மையான பண்புகளில் ஓன்று.

இன்று எற்கெடுத்தாலும், மலையகம், மலையகச் சீறுகதை, மலையக நாடகம், மலையக நூல்கள் என தேசிய இலக்கியம் பற்றி வீரர்சனம் எழுதுபவர்கள் தேடி அலைக்கிறார்கள்.

மலையக எழுத்துக்களை, இலக்கியங்களை, ஒரு காலத்தில் வசதியாக மறந்து போனவர்கள் இன்று மலையக இலக்கியத்தை உள்ளடக்காமல் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தை பூரணப்படுத்த முடியாது” என்று சொல்கிறார்கள்.

அவர்களின் தேடுதல்களுக்கு துரை. வில்வநாதனின் இலக்கியப்பணி துணை செய்திருக்கிறது என்றால் மிகக்காது!

கள்ளத்தோணி நாடற்றவன். தோட்டக்காட்டான், மலைநாட்டான், வடக்கத்தீயான் என்று ஒரங்கட்டப்பட்ட காலத்தீவேயே மலையக மக்களின் விழிப்புக்காக எழுதத் தொடங்கிய தீரு. நடேசம்யார் முதல் இன்று எழுதிவரும் மலையக இளம் எழுத்தாளர்களின் கதைகளையும் தெரிந்தெடுத்து “மலையகச் சீறுகதைகள்” என்ற பெயரில் இவரது “துரைவி” பதிப்பகத்தின் முதலாவது நூலாக வெளியிட்டார். இது வரலாற்றுச் சாதனைகளில் ஓன்று.

முதன்முதலில் முப்பத்தீமுன்று மலையக எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது படைப்புக்களையும் இலக்கிய உலசீர்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இவரையே சாரும்!

இரண்டே ஆண்டில் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு, சேவை மனப்பான்மையுடனும், பெருந்தன்மையுடனும், "துரைவி பதிப்பகத்தின் மலையகம் பற்றிய ஏழு நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்றால் நம்புவீர்களா?

ஐம்பத்தெந்து மலையக எழுத்தாளர்களின் முன்னாற்று இருபத்தெட்ட்டு பக்கத்தில் "உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்" சீறுக்கதைத் தொகுதி.

நாற்றி அறுபது பக்கத்தில், மலையகத்தின் இலக்கிய சொத்தாக விளங்கும் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மூன்று குறுநாவல்களாக இலக்கிய "பாலாயி" என்ற நூல்.

தொடர்ந்து, சாரல் நாடனின், "மலையகம் வளர்த்த தமிழ்", "சக்தி பாலையாவின் கவிதைகள்," ரூபராணி ஜோசப்பின் "ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்", அந்தனி ஜீவாவின் "மலையக மாணிக்கங்கள்" என்று ஏழு நூல்களை வெளியிட்டு இவ்வருட இறுதிக்குள், கே. கோவீந்தராஜ் எழுதிய "தோட்டத்து கதாநாயகர்கள்" (நடைச்சீத்திரம்) என்ற நூலையும் வெளியிட்டு எம்மை மலைக்க வைத்தார்.

சீறுக்கதைகள், குறுநாவல்கள், இலக்கிய கட்டுரைகள், மலையக கவிதைகள், சீன்னஞ்சிறுக்கதைகள், மலையக முன்னோடிகள் பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய நூல், நடைச்சீத்திரம் என்று வித்தியாசமாக மலையக இலக்கியங்களை நாலுருவாக்கி மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார் திரு. துரை விஸ்வநாதன்!

மேற்குறிப்பிட்ட ஏழு நூல்களும் நூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட வருடகால மலையகம் களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட சரித்திர ஆவணமாகத் திகழும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இவை அனைத்தும் சிகரம் வைத்தாற் போல் இவர் தனது பெற்றோர்களான அமரர். திரு. துரைசாமி ரெட்டியார் திருமதி. சிவகாமி அம்மாள் இருவரின் நினைவாக தினகரன் அனுசரணையுடன் 1998ம் ஆண்டில் நடத்திய அகில இலங்கை சிறுக்கதைப் போட்டி.

இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே ஒரு சிறுக்கதைப்போட்டிக்குப் பரிசுத் தொகையாக ஒரு இலட்சத்து ஓராயிரம் ரூபாய் (ரூ. 101000/-) வழங்கியது இதுவே முதற் தடவையாகும். அது இவரது பரந்த மனத்தையும் இலக்கிய ஆர்வத்தையும் பறைசாற்றுகிறது.

முதற்பசொக ஒரு சிறுக்கதைக்கு 15000/- ரூபாயும், இரண்டாவது பசொக இரண்டு சிறுக்கதைகளுக்கு 20000/- ரூபாயும், மூன்றாவது பசொக மூன்று சிறுக்கதைகளுக்கு 21000/- ரூபாயும், ஆறுதல் பசொக ஒன்பது சிறுக்கதைகளுக்கு 45000/- ரூபாயும் பரிசுளித்து எழுத்தாளர்களைக் கனம் பண்ணும் மனம் எத்தனை பேருக்கிருக்கிறது?

ஈழத்து இலக்கிய உலசீல் பொதுவாகவும், மலையக இலக்கிய உலசீல் குறிப்பாகவும் திரு. துரை. விஸ்வநாதன் அவர்களின் நாமம் என்றும் மலையாக உயர்ந்து நீற்கும் என்பது தீண்ணம்.

இலக்கிய சுவையாளர் துரைவி

மாந்தனை எம். எம். பீருகம்மது -

உண்மையான பேச்சு
 நேர்மையான நடத்தை
 தூய்மையான உடை
 அடக்கமானவர், அமைதியானவர்
 சீறந்த சிந்தனையாளர் என்பதை
 உணர்த்தும் நெற்றி
 யாரும் அவரைப் பார்த்ததும்
 அன்பு கவர்ந்த மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்
 என்ற உள்ளுணர்வைத் தூண்டிழும் தோற்றும்
 இதுதான் “துரைவி” என்று

எல்லோராலும் அன்புடன்
 அழைக்கப்படும் துரை வில்வநாதன்.
 குறைவாக பேசீ நிறைய சாதித்தவர்
 அதிகம் பேசாத இந்த மனிதரைப்பற்றி
 மிக அதிகமாக பேசீக் கொண்டிருப்பவர்கள்
 இந்த நாட்டு இலக்கியவாதிகளும்
 எழுத்தாளர்களும் தான்.
 மலையக துமிழ் எழுத்தாளர்கள் அநேகம் பேர்
 தீரண்ட எழுத்துக்களை தன்னகத்தே
 கொண்டிருந்தாலும் வரண்ட வாழ்க்கையை
 முத்தமிட்டவர்களாகத் தான்
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
 என்பதை நன்கு உணர்ந்தவராக செயல்பட்டவர்
 இலக்கிய ஆர்வலர் துரை வில்வநாதன்.
 இலக்கியங்கள் பல்லாயிரம் தோன்றலாம்.
 பலவட்ச இலக்கிய சுவையாளர்கள்
 அதைப் படிக்கலாம் பேசலாம்
 அதன்பேர் மறக்கலாம் அல்லது மறையலாம்
 அந்த இலக்கிய படைப்புகள் யாவும்
 ஆவண்மாக பாதுகாக்கப்படும் போது தான்
 அது காலத்தைக் கடந்து வென்று
 நீற்கும் என்பதை தூரநோக்கோடு
 சீந்தீத்து மங்கீ மறைந்து கொண்டிருந்த
 மலையக துமிழ் எழுத்தாளர்களுடைய
 படைப்புகளை எல்லாம்
 தேஷப்பிடித்து தோந்தெடுத்து

பல்லட்சக்கணக்கான பண செலவில்
 துரைவி பதப்பகத்தீன் வாயிலாக
 நூலாக வெளியீட்டு வைத்ததன் காரணமாய்
 இந்த நாட்டில் நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வில்
 ஒரு மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதோடு
 மலையக அடிவாரங்களில் சிடந்த
 தமிழ் இலக்கியங்களையெல்லாம்
 இமையத்தீன் உச்சீக்கே உயர்த்திப் பிடித்த சாதனையாளராகவும்
 மலையக தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்று நாயகனாகவும்
 விளங்குகிறார் துரை வில்வநாதன்.
 ஒரு மனிதன் பிறந்து வீட்டால்
 வாழ்க்கையுண்டு, வரலாறு உண்டா?
 உண்டு. எப்பொழுது என்றால்
 ஒரு மனிதன் பிறந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
 போது. வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாட்டை,
 நாட்டு மக்களை, மக்கள் பேசம் மொழியை,
 மொழி சார்ந்த கலை, கலாச்சாரத்தை
 தன் தோள் மேல் ஏற்றி
 ஒரு அங்குலமேனும் உயர்ச்சீக்க முயற்சித்திருந்தால்
 அந்த மனிதருக்கு
 வாழ்க்கையோடு வரலாறும் உண்டு.
 அந்த வகையில் மலையக தமிழ் எழுத்தாளர்களுடைய
 படைப்புகள் யாவும் ஆவணமாகப்
 பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.
 அந்த ஆவணங்கள் யாவும்
 வாழும் தலைமுறைக்கு மட்டுமல்ல
 இனிவருக் கூடிய தலைமுறைக்கும்
 பயன்பெறத் தக்க பதீவாக ஆகீட வேண்டும்
 என்ற ஆவுத்தோடும், ஆசையோடும்
 செயல்பட்டதீனால் மலையக தமிழ் இலக்கியத்தீன்
 வரலாற்று பெருமகனாக விளங்குகிறார்
 இலக்கிய காவலர் துரை வில்வநாதன்
 அடுத்து வரும் நூற்றாண்டுகளில்
 மலையக தமிழ் இலக்கியம் பற்றி
 அலசி, ஆராய்ச்சி செய்ய வரும்
 ஆய்வாளர்களும் அறிஞர் பெருமக்களும்
 துரை வில்வநாதன் அவர்கள் மலையக தமிழ்
 இலக்கிய வளர்ச்சீக்கு சாதித்த
 சாதனைகள் பற்றி குறிப்பாக தனது
 “துரைவி” வெளியீட்டகத்தீன் வாயிலாக
 நூல் வெளியீட்டில் ஏற்படுத்திய
 புரட்சி பற்றி அறிந்து மிகவும்

ஆச்சரியப்பட்டுப் போவார்கள்

அடுத்துவரும் நூற்றாண்ருகளிலும்

ஸழத்து தமிழ் இலக்கியத்தோடு துறை விஸ்வநாதன்

பெயரும் அதீகம் பேசப்படும் பெயராக

அலசீ ஆராய்ப்படும் பெயராக விளங்கும்

என்பதீல் இரண்டுவித கருத்துக்கு இடமில்லை.

உணவு ஒரு மனிதனின் சதையை வளர்க்கீற்று:

வாசப்பு ஒரு மனிதனின் அறிவை வளர்க்கீற்று

என்ற வாசகத்திற்கு ஏற்ப இலக்கிய சுவையாளர்

துறை விஸ்வநாதன் அவர்கள் நல்ல ஒரு

வாசகராகவும் விளங்கினார்.

அவர் வாசத்த நல்ல விசயங்களை

வாழ்க்கைக்கு பயன்படுத்தினார்.

இவர்டம் எது பற்றியும் பேசலாம். ஆன்மீகம்,

அறிவியல், கலை, இலக்கியம், நாவல்,

சீறுகதை, கவிதை என்று

பல்வேறுபட்ட துறை சார்ந்த எழுத்தாளர்களின்

படைப்புகளை தேடிப்பீடித்து தேர்ந்தெடுத்து

படித்து, தெரிந்து, தெளிந்த

ஒரு வாசகராக விளங்கினார்.

பல்கலைக்கழகம் சென்று படித்து பட்டம் பெற்ற

ஒருவர்டம் காணமுடியாத இல்லாத

இலக்கிய அறிவை, பல்வேறுபட்ட

துறை சார்ந்த விசய ஞானங்களை

பல்கலைக் கழகம் செல்லாது பண்பாளர்

துறை விஸ்வநாதனிடம் பேசலாம், காணலாம்.

இவர்டம் உதவி பெறாத எழுத்தாளர்கள்.

இலக்கியவாதிகள் மீகக் குறைவு.

இவர்டம் உதவி பெற போய்

கைநீரைய பணத்தோடும்

மனம் நீரைய மசிழ்ச்சியோடும்

தீரும்பியவர்கள் தான் ஏராளம்.

இவர் எழுத்தாளர்களுக்கு செய்த உதவிகள் எல்லாம்

தனக்கு கீடைக்க வேண்டிய புகழ்ச்சிக்காக அல்ல.

தமிழின் வளர்ச்சிக்காகவே

கொடுத்து மசிழ்ந்தார்.

வலது கையால் கொடுக்கும் கொடை

இடது கைக்கு தெரியக்கூடாது என்பது

சான்றோர்கள் வாக்கு. ஆனால்,

பண்பாளர் துறைவி அவர்கள் எழுத்தாளர்களுக்கு கொடுத்தது

வலது கைக்கே தெரியாது என்பது தான் உண்மை.

இதைப் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்து ரசித்து

வியந்து மகிழ்ந்தீருக்கின்றேன்.
 கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு
 ஒரு சடையப்ப வள்ளல் கிடைத்தது போல்
 மலையக தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு
 வாரிவாரி வழங்கும் பாரி வள்ளலாக
 துரை வீஸ்வநாதன் விளங்கினார்
 என்றுச் சொன்னால் மிகையாகாது.
 அடிக்கடி துரைவி சொல்வார்
 இலட்சீயம் உயர்ந்ததாக இருப்பது நல்லது.
 அதை அடையும் வழியும்
 நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று
 அந்த சொல்லுக்கு சொந்தக்காரராக
 வாழ்ந்து காட்டிய பெருமகன் துரை வீஸ்வநாதன்
 உயர்ந்த இலட்சீயத்துக்காகவும்
 அதை அடைய நேர்மையான வழியையும்
 பின்பற்றி வாழ்ந்தவர்.
 ஒரு மனிதன் வாழும் போது புகழுப்படுவது புகழில்லை.
 ஒரு மனிதன் இறந்த போது புகழுப்படுவதே புகழ்.
 புகழுக்கு மட்டும்தான் ஒரு மனிதனை
 மரணத்திற்கு பிறகும் வாழ வைக்கும்
 வலீகை இருக்கிறது என்ற கருத்துக்கு ஒப்ப
 இலக்கிய ஆர்வலர் துரை வீஸ்வநாதன் அவர்கள்
 மறைந்து இரண்டாண்டுகள் ஆசீ விட்டாலும்
 ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் உள்ளவரை
 அவரது பெயர் புகழ் யாவும் பேசப்படும்.
 அலசீ ஆராயப்படும் என்பது உண்மை.

மரணத்தை வென்றவர்

ப. ஆப்ளெ

“துரைவி காலமாகவிட்டார் . . .”

அன்று நண்பர் மேமன் கவியின் தொலைப்பேசிச் செய்தி என்னை தீருக்கிடச் செய்தது. ஒரு கணம் ஸதம்பித்துப் போய் விட்டேன். “எப்போ . . .? என்ன நடந்தது . . .?” வீரவான தகவல்கள் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. மல்லிகை அலுவலகத்தீற்கு விரைகிறேன். இறுதியாக ‘பரிசுக்கதைகள்’ நூல் வெளியீடு சம்பந்தமான வேலைகளுள் தான் முழுகியிருந்தார். இறுதியாக நான் கொழும்புக்குப் போயிருந்த போதும் அவரை சந்தக்கக் கிடைக்கவில்லை. “வெளியில் போயிருக்கிறார். . .” என்று கடை லிகிதர் சொன்னார்.

மேமன்கவியின் தொலைப்பேசிச் செய்தி என்னை முற்றாகக் குழப்பிவிட்டிருந்தது. பரிசுக்கதைகள் வெளியீட்டு வீழா முடிந்த பிறகு மரணம் வந்திருக்கக்கூடாதா? என்று கூட மனம் அங்கலாய்த்தது.

இந்த மன்னில் எத்தனையோ பேர்களைச் சந்தீக்கிறோம். பழகுகிறோம். நட்பு வைக்கிறோம். ஆனால் மிகச் சீலாரே எபது இதயத்தீற்குள் புகுந்து நீரந்தரமாக நிலைத்து விழுகிறார்கள். அந்த வரிசையில் ‘துரைவி’ அவர்களும் ஒருவர்.

முதல் நாள் பூதவுடலைப் பார்த்துவிட்டு வந்து மறுநாள் இறுதி ஊவலத்தில் போய்க்கொண்டிருந்த போதுதான் எனக்கு ஓர் உண்மை புலப்பட்டது.

துரைவி மரணத்தை வென்றவர்.

துரைவி போன்றவர்களுக்கு - சாதனையாளர்களுக்கு - தீட்ரென்று மரணங்கள் வந்து அவர்களது உடல்களை மட்டுந்தான் ஆழிக்க முடியும். அவர்களுக்கும் எமக்கும் இருந்த இனிய தொடர்புகள் சாதனைகள், அவர்கள் பதித்துவிட்டுச் சென்ற என்னைக் கோலங்கள் . . . இவற்றை ஆழிக்க முடியுமா . . .?

அவர் இறுதியாக ‘பரிசுக்கதைகளீன்’ தொகுப்புக்காக எழுதிய முன்னுரை என் நெஞ்சை மிகவும் நெகிழுச் செய்கிறது.

‘துரைவி’ அவர்களுடன் நீகழ்ந்த சந்தீப்புகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

கடையில், நீண்ட பிரயாணங்களில், இலக்கியக் கூட்டங்களில் இப்படி எத்தனையோ . . .

ஆட்டுப்பட்டித் தெருவில் இலக்கம் 85.

‘விஜயா’ என்று ஆங்கிலத்தில் மிக எளிமையாக கடைக்கு முன்னால் நீன்று நிதானித்து உள்ளே நுழையும் போதே அன்புடன் -

“வாங்க. . . வாங்க. . .” என்று வரவேற்று உபசரிப்பது அவரது இனிய சபாவம்.

தூய்மையான மதிப்புக் கலையாத அரைக்கை வெள்ளை சேட் அணிந்து, பள்ளெனக் காட்சி தருவார் ‘வீஜ்யா’ உரிமையாளர் துரை வில்வநாதன் அவர்கள்.

இன் முகத்துடன், “உட்காருங்க எப்படி . . ?” என்ற வீணாவுக்கு விடை சொல்லிக் கொண்டே அவருக்கு முன்னால் போடப்பட்டிருக்கும் இருக்கையில் இருந்ததும் உரையாடல் தொடரும்.

பெரும்பாலும் மலையக இலக்கியம் தொடர்பாக இடைக்கீடை தமிழக அரசியல் கலை இலக்கியம் தொடர்பாகவும் தமது ஆழந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார். அழிக்கி தமிழக வீஜ்யம் மேற்கொள்ளும் எமது மதிப்பிற்குரிய ‘துரைவி’ அவர்கள் தீரும்பும் போதெல்லாம், தம்முடன் நெருங்கிப் பழகும் இலக்கிய நண்பாகளின் ரசனைக்காகத் தமிழகத்தில் வெளியாகும் தரமான புத்தம்புதீய நால்கள் சஞ்சீகைகளையும் கொண்டு வந்திருப்பார். அவை அவரது நண்பாகள் வட்டத்தில் சூழன்று கொண்டிருக்கும் இலக்கிய ஆர்வல் துரைவி அவர்கள் செய்யும் இலக்கிய சேவைகளில் இதுவும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான் அன்னாரை முதன்முதலில் 1990ம் ஆண்டு சந்தீத்தேன். மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜாவா அவர்களின் மூலம் இந்தப் புனீதமான அறிமுகம் கீடைத்தது. அன்று தொடக்கம் எமது சந்தீப்புகள் இருவாரங்களுக்கு ஒரு முறையேனும் நீகழ்ந்து மிக நெருக்கமான நட்பை மலரச் செய்து விட்டிருந்தது.

என்னுடைய ஆக்கங்களுள் அவருக்குப் பிழித்தமானது: ‘புதுப்பட்டி கிராமத்திற்கு கடைசீ டிக்கட்’ என்னும் சிறுகதையாகும். “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” தொகுப்பு தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் போது, அத்தொகுதியில் சேர்ப்பதற்காக அந்தச் சிறுகதையைக் கேட்டார். மலையகச் சிறுகதை தொகுப்புக்கு மிகவும் பொருத்தமான கதைதான். “ஆனால், அது ஏற்கனவே வெளிநாட்டு சஞ்சீகை ஒன்றில் மறு பிரசரமாசீயதோரு, செ. போகநாதன் அவர்களின் ‘வெளிப்பாதசரம்’ (நூற்றாண்டின் மூத்துச் சீறுகதை) தொகுப்பிலும் இடம்பெற்றிருக்கிறது. தீரும்பத் தீரும்ப . . .” என்று தயங்கினேன்.

“அப்ப வேறொரு கதை கொண்டு வாங்க . . . அபுத்தவாரம் கட்டாயம் தேவை . . .” என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால், குறிப்பிட்ட தீகதியில் எனக்கு வீவு கீடைக்கவில்லை. இரண்டு நாட்கள் தாமதித்தே கொண்டுவந்து சமாப்பித்தேன். முகம் சரியில்லை. சற்றுக் கோபம் அடைந்திருப்பது போல் தெரிந்தது. ஒன்றும் பேசவில்லை. சற்று நேரம் மௌனம் சாதித்துவிட்டு –

“என்னப்பா உங்களையெல்லாம் இப்ப சந்தீக்கிறது பெரிய கஷ்டமாப் போச்சி . . .” தணிந்த குரலில்தான் பேசினார்.

ஆம்! இது தான் நான் மதிக்கும் துரை வில்வநாதன் அவர்கள்.

மற்றவர்களின் மனம் புண்படாமல் பேசவது, அது அவருக்கே உரிய சபாவும்.

எடுத்த காரியத்தை மிகவும் வெற்றிகரமாகச் செய்து மூடப்பதற்கும் இந்த இனிய சபாவும்தான் அடிப்படை.

ஓவ் வொரு தொகுதியையும் வெளியிரும் போது பல பிரச்சீனைகளை அனுபவித்துள்ளார் என்பதை என்னால் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஆனாலும்,

நாலுருவம் பெற்று கைகளில் திகழும் போது எல்லாவற்றையும் மறந்து மசிழ்சீக் கடலில் மூழ்கிவிழுவார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் 'பாலாயி' குறுநாட்டு தொகுதியைக் கொழும்பில் வெளியிடப் பொருத்தமான மண்டபத்தை தேடுவதீல் அவருடன் பல இடங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போதுதான் ஒரு வெளியிட்டாளரின் கஷ்டங்களை நேரடியாக அவதானிக்க முடிந்தது.

"நமக்குன்னு வசதீயான ஒரு கலாசார மண்டபம் இருக்கனும்.. கொஞ்ச நாளா இத்ப்பத்தீதான் யோசனை..." என்று கூறினார். இவ்விடயம் அவர் மனதைப் பெரிதம் உறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

துரைவி பதிப்பகம் தொடங்கிய பிறகு அவர் தமது ஓவ்வொரு அனுபவங்களையும் நண்பார்களுக்கு மத்தீயில் ஏடுத்துரைத்து ஆறுதல் பெறுவார். பெரும்பாலும் இந்த சந்திப்புகள், மல்லைகையும் துரைவி பதிப்பகமும் இணைந்து நடந்தும் சீறு சீறு சந்திப்புகள் அனைத்தும் மேல்மாடியில் துரைவி பதிப்பக அலுவலகத்திலேயே நடைபெற்றன.

'மலையகச் சீறுகதைகள்', 'இழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' ஆகைய இரு சீறுகதைத் தொகுப்புகள் மூலம் எண்பத்தெட்டு எழுத்தாளர்களின் சீறுகதைகளைத் தேடித் தெரிந்து மிகவும் நவீனமாகவும், அழகாகவும் தொகுத்தடை ஒரு பெரும் சாதனை. இதனை இரண்டாவது தொகுப்பின் பதிப்புரையில் துரைவி அவர்களே சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

"இவ்விரண்டு தொகுப்புகளுமே மலையக எழுத்தாளர்களின் ஆக்க இலக்கீயப் பணிக்கு உந்து சக்தியாக அமைவதோடு, மலையகச் சீறுகதை இலக்கீயம் தொடர்பான ஆய்வில் ஈருப்பும் ஆய்வாளர்களுக்கு மூல ஆவணமாகவும், இன்றைய மலையகத்தீன் இளம் படைப்பாளிகளுக்கு மிலையகச் சீறுகதைகளின் பரினாம வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் ஒரு ஊடகமாகவும், எதிர்காலத்தில் பயன்தரும் என்பது எமது நம்பிக்கை..."

இப்படிக் கணிரென்று ஓலீக்கிறது துரைவி அவர்களின் குரல்.

இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல நால்கள் துரைவி பதிப்பகம் மூலம் அச்சேறின். எல்லாமே ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் அசர் சாதனை இமாலயத்தீன் உச்சத்தீர்கு இழுத்துச் சென்றது. இரண்டு தசாப்தங்களில் செய்ய வேண்டிய ஒரு மாபெரும் பணியை குறுகீய காலத்தில் வெற்றிகரமாக முடித்து, மலையக இலக்கீய வரலாற்றையும் அதன் பரினாம வளர்ச்சியையும் உலகறியச் செய்து ஆவணப்படித்தியுள்ளார் துரைவி அவர்கள்.

மரணம் வரும் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த உண்மை. மரணம் உடலை ஆழித்துவிழும் ஆணால் மரணம் நீகழ்வதற்கு முன் சாதனைகள் புரிய வேண்டும். ஏனெனில் சாதனைகள் உலகம் உள்ளளவும் வாழும். இதனை நன்று நீரூபித்துக் காட்டினார் துரைவி அவர்கள்.

அவருடைய பூதவுடல் ஆழிந்தாலும் நிச்சயமாக இலக்கீய உலகில் அவர் என்றென்றும் வாழ்ந்து, கொண்டிருப்பார் என்பதீல் சீறிதேனும் சந்தேகம் இல்லை.

துரை விஸ்வநாதன்
நினைவுப் பேரூரை

“இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர்
சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள்”

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
கல்விப்பீடும்
கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம்

28 - 02 - 2001

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மலையகத் தமிழர் சில மீளாய்வுக் குறிப்புகள்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் -

20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கூற்றில் மலையகத் தமிழ் இலக்கீயங்களை அச்ச வாகனமேற்றிப் பெருவெற்றி கண்டு மகத்தான் இலக்கீய சாதனங்களைப் புரிந்தீட்டு துரை வீஸ்வநாதன் ஜயா அவர்களின் நினைவுப் பேருரையை ஆற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையைப் பெரும் பேராகக் கருதுகின்றேன். என்ன உரையாற்றுமாறு அழைப்பு விடுத்த நினைவு வீழா அமைப்பாளர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

முதலில் ஜயா அவர்கள் ஆற்றிய பணியையும் அதன் பல்வகைப்பட்ட முக்கியத்துவங்களைக் குறிப்பிட்டு எனது உரையைத் தொடர விரும்புகின்றேன்.

இலக்கீய ஆர்வம், இலக்கீய சேவை, இலக்கீய வளர்ச்சி பற்றிய சீந்தனைகளை துரைவி அவர்கள் இளமைக்காலம் முதல் வளர்த்து வந்திருந்தாலும், சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் (1990 களில்), அதிலும் குறிப்பாக ஈரான்டு காலப்பகுதியில்தான் (1997 - 1998) அவருடைய இலக்கீயப் பணியானது இனிது நிறைவேறியது. இவ்விரு ஆண்டுகாலத்தில் அவர் பதப்பித்து வெளியிட்ட சீறுகதை, குறுநாவல், கட்டுரைத் தொகுதிகள் ஒன்பது, ‘மலையகச் சீறுகதைகள்’, ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ என்ற இரு சீறுகதைத் தொகுப்புகளில் 88 எழுத்தாளர்களின் சீறுகதைகளைத் தேடிக் கண்டெடுத்து வெளியிட்டுள்ளார். 1927 முதல் 1997 வரை எழுதி வந்த 33 எழுத்தாளர்களின் சீறுகதைகளைக் கொண்டதாக முதலாவது தொகுதியான மலையகச் சீறுகதைகள் விளங்குகின்றது. ஏனைய 55 எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் கொண்டதாய் ‘உழைக்கப்பிறந்தவர்கள்’ என்ற தொகுதி அமைந்துள்ளது. இவற்றைவிட பிரபல எழுத்தாளரும் சாக்த்திய இலக்கீயப் பரீசை வென்றவருமான தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ‘பாலாயி’ என்ற குறுநாவல், ‘முன்று நூல்கள் நான்கு பார்வைகள்’ என்ற கையேழு, சாரல் நாடனின் ‘மலையகம் வளர்த்த தமிழ்’ என்ற ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பு, சக்தி பாலையாவின் கவிதைத் தொகுதி, ருபராணி ஜோசப்பின் “ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்” சீறுகதைத் தொகுதி, பின்னர் அந்தனி ஜீவாவின் ‘மலையக மாணிக்கங்கள்’

என்னும் நூல், இறுதியாக கே. கோவீந்தராஜின் ‘தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்’ என்னும் நடைச் சீத்திர நூலும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தீர்கு வந்து சேரக் காரணமாக இருந்தவர் ஜியா துரைவி அவர்கள்.

நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள எழுத்தாளர்களும், பதீப்பகத்தாரர்களும் ஒரு ஆண்டில் ஒரு நூலை வெளியிடுவதீல் உள்ள இடர்பாருகளையும், இன்னல்களையும் அறிவர்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சீறந்த சீறுக்கைக்கு ஒரு இலட்சத்து ஓராயிரம் ரூபா பரிசு வழங்கி, அப்பரிசு நூல் தொகுதி வெளிவரு முன்னரே எம்மிடமிருந்து விடைபெற்று விண்ணுலகம் ஏக்யவர் துரைவி ஜியா அவர்கள். ஒரு குறுங்காலப்பகுதியில் அவர் ஆற்றிய இலக்கியப்பணியின் முக்கியத்துவங்தான் என்ன?

1830 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் குடியேறிய இந்தீயத் தமிழ் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களும் சுதந்தீர்கால ஆட்சியாளர்களும் கையாண்டு வந்த பொருளாதார, சமூக, கலாசார, கல்வி, அரசியல் மற்றும் குடியூரிமைக் கொள்கைகளால் தொடர்ச்சியாக இடர்பாருகளை அனுபவித்தவர்கள், குறைந்த சம்பளம், குறைந்த பொருளாதார வசதி, குறைந்த கல்வி, சமூக நகர்வுக்கான குறைந்த வேலைவாய்ப்புகள், குறைந்த வீட்டு வசதி என்ற அவர்களுடைய பின்தங்கிய நிலைமைகள் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாக இன்றைவும் நீஷ்டத்து நீலவுவன. இலங்கையிலேயே தனித்து நீற்கும் ஒரு பின்தங்கிய பிரீவினராக பல ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் மலையக சமூகத்தினரின் மேம்பாடு நோக்கிச் சீந்தித்த பலர் அவர்களுக்கு முக்கியமாக அரசியல், தொழிற்சங்கத் துறைகளில் தலைமைத்துவத்தை வழங்க முன் வந்தனர். மேலும் சீலர் பத்தீரிகைகளிடநூடாக இம்மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிய சார்பான மக்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தீர்ட்டவும் அரசின் அக்கறையைத் தூண்டவும் முற்பட்டனர். நவீன உயர்கல்வியால் பயன்பெற்ற சீல இளைஞர்களைச் சமூக மாற்றம் பற்றி ஊக்குவீக்கும் முறையில் இளைஞர் இயக்கங்களைத் தொடங்கினர். மலையக மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டிநூடாக அவர்களுடைய வாழ்வீல் ஏற்றங்காண முற்பட்ட சிந்தனையாளர்களும் இம்மக்கள் மத்தீயில் தோன்றினர்.

மலையக மக்களின் பொருளாதார, சமூக, கலாசார, அரசியல் வாழ்க்கை நிலையில் அவர்கள் அடைந்த ஏமாற்றங்கள், இன்னல்கள், வீரக்தீகள், காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்ட இன வன்செயல்களால் அவர்கள் அனுபவித்த அழிவுகள், இலட்சக்கணக்கானவர்கள் மலையக வாழ்க்கைச் சூழல் தந்த இன்னல்கள் காரணமாக இந்தீயாவுக்கும் வடமாகாணத்துக்கும் புலம் பெயர்ந்து சென்றமை என்ற பல்பல அனுபவங்களால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவற்றை அவதானித்தவர்கள் என இனங்காணக்கூடிய ஆற்றல் மிக்க

படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்கள் தமது மக்கள் எதீர்கொண்ட இவ்வீன்னல்கள், அனுபவங்களையெல்லாம் இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்தலே என உணர்ந்தனர். இதனால் மலையக வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள், சீறுகதைகள், கவிதைகள் மலையகத்தீல் வீறு கொண்டெமுந்தன. மலையக யதார்த்தங்களின் இலக்கியச் சித்தீர்ப்புகளாக் அவை அமைந்தன. இவை படைப்பிலக்கியக்காரர்களின் இயல்பான இதயக் குழறல்களின் வெளிப்பாடாக மட்டுமென்ற யதார்த்த நிலைமைகளின் இலக்கியப்பதீவுகளாகவும் அமைந்தன. மலையகத் தமிழ் மத்தீயில் மட்டுமென்ற தமிழ் சூறும் நல்லுலகெங்கும் அவர்களின் இன்னல் நிறைந்த வாழ்க்கை முறையின் சூறுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டி உணர்வுகளை ஏற்படுத்தும் இலக்கிய வாகனங்களாக இவ்வீலக்கியங்கள் அமைந்தன.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் துரைவி அவர்கள் மலையக மக்களின் மேம்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமது பணி எது என்பது பற்றிச் சீந்தித்தார். அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவம், இலக்கியத்தின் பால் அவருக்கு ஏற்பட்ட ஈரப்பும் அக்கறையும், பன்னெறி சார்ந்த நூல்களை ஆழந்து படிக்கும் பழக்கம், படைப்பிலக்கியக் கர்த்தாக்கஞ்சனும் மலையக இலக்கியங்களுடனும் அவருக்கிருந்த பரிட்சயமும் மதிப்பும் - இவையாவும் ஒன்றிணையவே அவர் மலையக மக்கள் மேம்பாடு நோக்கத் தெரிவு செய்த பாதை சமூக நேயத்துடன் இலக்கியம் படைத்து அதன் காரணமாகவே தனிச் சீறப்புப் பெற்றுள்ள படைப்பாளிகளுக்குப் பக்கபலமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான். மலையக மக்களின் வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் வீளங்கீக் கொள்ள உதவும் நூல்கள் அம்மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாத வீழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவன என்பதால், அவற்றை நிரந்தரப் பதீவுகளாக கலை வண்ணத்துடன் அழகீய வழவுமைப்பில் பதீப்பித்துத் தமிழ் சூறும் நல்லுலகீடும் சமர்ப்பித்தலே தமது மலையகத்துக்கான சமூகப்பணி என துரைவி அவர்கள் முடிவு செய்தார்.

மலையகப் படைப்பாளிகள் பொருளாதாரத்தீல் பின்தங்கிய ஒரு சமூகத்திலிருந்து முகிழ்த்தவர்கள் என்பதால் தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சுயமாக வெளியிடும் வசதி படைத்தவர்களு. இத்தகைய எழுத்துப் பணிகளுக்கு ஆதரவு தேவூவதும் அரசு உதவியை நாடுவதும் அவர்களால் முடியாததொன்று. இந்நிலையில் இலக்கியத் தீற்றும் பண்பும் நிறைந்த பல படைப்புகள் கால வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மலையக இலக்கியத்துக்கும், படைப்பாளிகளுக்கும் ஒரு கலங்கரை வீளக்கமாகவும் ஊன்று கோலாகவும் துரைவி பதீப்பகத்தைத் தொடங்கி அரும்பணி ஆற்றினார் ஜயா அவர்கள். நூற்பதிப்புப் பணியில் அன்னார் ஏற்படுத்திய முன் உதாரணம் தொடர்ந்து அவரது குரும்பத்தவரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டு ‘பரிசு பெற்ற கதைகள்’ அவரின் மறைவின் பின்னர் வெளிவந்ததைக் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டும்.

எனது நோக்கில் இலங்கை வாழ் இந்தீயத் தமிழர்களின் 170 ஆண்டுக் கால வரலாற்றில் துரைவிப் பதிப்பக்கமே முதன்முதலாக அதிக அளவில் மலையக இலக்கிய நூல்களைக் குறுகிய காலத்தில், சீறந்த வடிவமைப்பில் வெளியீட்டிரு சாதனை படைத்துள்ளது. மலையக மக்கள் சமூகம் துரைவியின் இம்மாபெரும் இலக்கியப் பணிக்கு என்றென்றும் நன்றி கூற வேண்டும்.

துரைவி அவர்கள் இத்தகைய இலக்கிய நூற்பதிப்புப் பணியை ஏன் மேற்கொள்ள நேர்ந்தது? அவருக்கு உந்து சக்தியாக வீளங்கிய காரணீ என்ன என்பதை ஆராய்ந்தபோது ஒரு முக்கிய விடயம் தெரிய வருகின்றது. சீறந்த தலைவர்களின் பண்புகள் எவை என்பதை ஆராய முற்பட்ட ஒரு மேல்நாட்டு ஆய்வாளர். சீறந்த தலைவர்கள் எப்போதுமே நூல் வாசிக்கும் பழக்கம் உடையவர்கள் என்றும் தமக்குப் பரிட்சயமான அறிவுத்துறை சாராத நூல்களையும் வீருமிப்பாடிப்பவர்கள், வாசிப்பினுடாக தமது அறிவையும் உள்ப்பாங்குகளையும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்பவர்கள் என்றும் கண்டறிந்தார். பதிப்புப் பணிக்குத் தலைமைத்துவத்தை வழங்க முற்பட்ட துரைவி அவர்களும் தமிழிலக்கிய நூல்களையும் ஏராளமான ஆத்மீக முற்பத்துக்களையும் இடையறாது கற்றவா. இந்த வாசிப்புப் பழக்கமே புத்தகம், எழுத்து, இலக்கியம், எழுத்தாளன் என்னும் நினைவு என்னும் சீறுகச் சீறக ஊற்றெருக்கக்காரணமாய் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த எண்ண ஊற்றே மெதுவாக வளர்ந்து இலக்கிய ஆர்வமாக உருவாகியிருக்க வேண்டும் என எண்ணுகின்றேன்... நூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய ஆசிரியர்களின் நூல்களையும் வீடாமல் வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவன்' என அவர் தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார் (பரீசு பெற்ற சீறுகதைகள், 1998), வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ள நூல்கள் எந்த எந்த அளவுக்கு உதவ முடியும் என்பதற்கு சீறந்த உதாரண புருஷாக வீளங்குபவர் துரைவி அவர்கள். அதே வேளையில், தான் வாழ்ந்த மண்ணுக்கு, தன்னை வளப்படுத்தி வளர்த்தெடுத்த மலையகத்தில் '50 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வளம் பெற்றவன் என்ற முறையில் அம்மக்களுக்கு ஓராவு முக்கியத்துவமளித்து உதவ வேண்டும்' என்ற தமது மற்றொரு உள்ளக்கீட்க்கையையும் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவருடைய பதிப்புப் பணிக்கு உந்து சக்தியாக வீளங்கியவை எவை என்பதை இதனால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

* * *

துரைவி ஐயா அவர்கள் தாம் பதிப்பிக்க முற்பட்ட இலக்கிய நூல்களுக்கான உள்ளடக்கத்தைப் பற்றிச் சீந்தீத்தபோது, இவ்வுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்டது போன்று, மலையக மக்கள் வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சீறந்த கலை அம்சங்களையும் இலக்கியப் பண்புகளையும் கொண்டு வீளங்கிய எழுத்துக்களையே அவர்

கருத்தீற்காண்டார். அவர் தெரிவு செய்த சீறுகதைகளிலும் குறுநாவல்களிலும் இழையோடி நிற்பது மலையக மக்கள் பல தசாப்தங்களாகத் தமது அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கிய அவலங்களும் இன்னல் களும் விரக்திகளுமே. தான் வளர்ந்த மண்ணின் மக்களின் அவலங்களைப் பதிவு செய்துள்ள வரலாற்று ஏருகளாகவே அவர் தெரிவு செய்த இலக்கியங்கள் விளங்கின. இப்பின்புலத்தில், இவ்வுரையில் 20ஆம் நாற்றாண்டில் மலையக மக்களின் பல சமூகவியல், வாழ்வியல் அம்சங்களை அவற்றின் வரலாற்றுப் பரிமாணங்களைக் கருத்தீற் கொண்ட முறையில் ஒரு மீள்பரீசீலனையைச் செய்வது துரைவி அவர்களை நினைவு கூரப் பொருத்தமான ஒரு தொனிப்பொருள் என நான் கருதுகின்றேன். இதீல் கடந்த காலங்களில் பல ஆய்வாளர்களாய் மீண்டும் மீண்டும் ஆதாரங்களுடன் வலியுறுத்தப்பட்டும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும், மலையக மக்களின் வரலாற்று ரீதியான பின்தங்கிய நிலைப்பற்றிய வீபரங்களைத் தவிர்த்து, 20ஆம் நாற்றாண்டு வரலாற்றினோட்டத் தீல் இச்சமூகத்தினர் அடைந்த சீல உடன்பாடான, எத்தாமறையான பெறுபேறுகளை இவ்வுரையில் மீள்பரீசீலனையைன் முடிவுகளாகக் கூற விரும்புகின்றேன். மலையக மக்கள் ஒரு நாற்றாண்டு காலத்தீல் கடந்து வந்த இன்னல்மிக்க வரலாற்றுப் பாகதை பற்றிய மீள்பரீசீலனையானது அவர்கள் உறுதியான ஒரு எத்தாகாலத்தைக் கட்டி எழுப்ப உதவும் என்றும் நான் கருதுகின்றேன்.

நிரந்தரக் குழியமர்வும் குழியிமையும்

19ஆம் நாற்றாண்டில் காலனீத்துவ ஆட்சீயாளர்கள் தமது குழியேற்ற நாடுகளில் உருவாக்கிய பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இந்தியர்கள் இலங்கை, மலேசியா, பீஜி, மொரிசீயஸ், தென்னாஸீர்க்கா முதலைய நாடுகளில் குழியேறினர். தமிழகத்துக்கு அண்மையில் உள்ள நாடென்பதாலும், ஆரம்ப காலங்களில் சீல பருவகாலங்களில் மட்டுமே தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டமையாலும் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்கள் நிரந்தரமாகக் குழியேறிக் கொள்வதீல் நீண்ட தாமதம் ஏற்பட்டது. 1830 – 1930 காலப்பகுதிக்கான குழிவரவு, குழியகல்வுப் புள்ளி வீபரங்கள் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டின. ஆடினும்! 1930 – 1950 காலப்பகுதிக்கான புள்ளி வீபரங்கள் இம்மக்களில் கணிசமான தொகையினர் இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குழியேறவிட்டதைக் காட்டின.

இவ்வாறான நிரந்தரமான குழியேற்றம் முற்றாகவே மலையக மாவட்டங்களை மையப்பட்டுத்தீயே அமைந்தது. 1930 தொடக்கம் இம்மக்களின் வாக்குரிமைக்காகப் போராடிய இயக்கங்கள், இந்நிரந்தரமான குழியேற்றம், தமிழகத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் முற்றாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த நிலைமை என்ற காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே தமது அரசியல் உரிமைகளைக் கோரினர். ஆனால், இப்போராட்டங்கள், நிரந்தரமாகக் குழியேற இந்நாட்டையே

சொந்த மண்ணாகக் கொண்டிருந்த 10 இலட்சம் மக்களுக்கு முழுமையாக அரசியல் உரிமைகளையும் குடியூரிமைகளையும் பெற்றுக்கொடுக்கத்தவறின். 1949ஆம் ஆண்டின் இந்தீயா பாசில் தானியர்களுக்கான குடியூரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் குடியூரிமைபெற விண்ணப்பத்தவர்கள் தொகை 8 இலட்சத்துக்கும் அதிகமாயினும், இறுதியில் 1963 ஆம் ஆண்டளவில் 134,000 பேர் மட்டுமே இலங்கைக் குடியூரிமையைப் பெற்றனர். பெரும்பாலான இந்தீயத் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் பிறந்து நிரந்தரமான ஒரு இலங்கைச் சமூகமாக மாறிவிட்ட போதிலும் குடியூரிமை பெற உரித்துடைய சமூகமாகக் கருதப்படவில்லை. குடியூரிமையில்லாவிடதனும் ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியற் பிரதேசத்தில் - மலையக மாவட்டங்களின் பெருந்தோட்டங்களில் - செறிந்து வாழும் சமூகமாக உருப்பெற்றிருந்த மலையக மக்கள் சமூகம் 1960களிலும் அதன் பின்னரும் 1964, 1970 ஆகைய ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட இலங்கை - இந்தீய ஒப்பந்தங்கள் (சீர்மாவோ - சால் தீர், சீர்மாவோ - இந்தீரா), அவற்றைத் தொடர்ந்து இவ்வொப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட பாரானுமன்றச் சட்டங்கள் என்பவற்றின் விளைவாக, இறுதியாக ஏழு இலட்சம் இந்தீய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இந்தீயா செல்ல நேரிட்டது. இவ்வொப்பந்தங்களைச் செய்த அரசாங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களைக் கலந்தோசீக்கவில்லை. இந்தீய அரசு தனது பழைய உறுதியான கொள்கைகளைக் கைவிட்டு முதன்முறையாக இலங்கை வாழி இந்தீயர்களை ஒப்பந்த ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதித்தது என்பதெல்லாம் இதனோடு தொடர்புடைய விடயங்களே. மொத்தத்தில் இங்கு வலியுறுத்தீக் கூறப்படும் விடயம் 1960களில் இந்தீய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இலங்கை மண்ணுடன் பிணைப்பற்று இலங்கையென்னும் அடையாளத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முற்பட்ட ஒரு முக்கீய காலகட்டத்தில், இலங்கைச் சமூகத்தீன் ஒன்றியைக்கப்பட்ட ஒரு அங்கமாக இந்தீயத் தமிழர்கள் உருவாகி வந்த ஒரு முக்கீய காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தநடவடிக்கைகள், இந்தீய சமூகம் பின்வருத்தப்பட்டு ஒரு பிரீவினர் தாயகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இத்தகைய ஒப்பந்த ரீதியான நடவடிக்கைகள் இந்தீயர் சமூகத்தைப் பினவுபடுத்தியதுடன், இலங்கையில் வாழிந்த இந்தீயச் சீறுபான்மையினர் தொகை ரீதியாகப் பலவிணப்படுத்தப்பட்டனர். மேலும், இரு தசாப்த கால (ஏறத்தாழ) நாடற்றவர் நிலையானது அவர்களுடைய எதிர்க்காலம் பற்றிய தீர்க்கமான முடிவுகளற்ற நிலையில், வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கான கல்வி, பயிற்சி, முதலீடு என்பவற்றில் இச்சமூகத்தீனர் முழு மனதுடன் ஈடுபடவில்லை. எதிர்க்காலத்தில் இந்தீயா தீரும்ப வேண்டியிருக்கும் என்ற அனுமானத்தீன் பேரிலேயே முழுச் சமூகமும் சந்தித்துச் செயலாற்றியது. இந்தீயர் மக்கள் தொகையில் ஏற்பட்ட இந்த வீழ்ச்சி, ஒரு காலத்தில் தொகையில் இரண்டாவது சீறுபான்மையினராக இருந்த இந்தீயத் தமிழர் நான்காவது இடத்துக்கு மாறினர்.

ஒப்பந்தங்களின் ஒரு விளைவுவாக தொகை ரீதியாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் ஒரு முக்கீய விளைவினை இவ்விடத்தில் சட்டங்காட்ட வேண்டும். எப்போதுமே ஒரு இனக்குமுவினர்கள் தொகை கணிசமானதாக அமையும்போது அவர்களுடைய அரசியல் வலிமை கூடுவதுடன் அம்மக்கள் பெரும்பான்மையினருடன் ஒன்று கலந்து வீடுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. 1830 முதல் 1980

வரை அதிகம் கேட்டிராத இந்த ஒன்று கலக்கும் செய்முறை (Assimilation Process) பற்றி இன்று நாம் அதிகம் கேள்விப்படிகளின் ரோம். குறிப்பாக காலி, மாத்தறை, கஞ்சத்துறை ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்தீயத் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினரோடு கலந்து வீடுவர் என்ற கருத்துக்குப் பலமான ஆதாரங்கள் உண்டென அண்மைக்கால ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டில் எமது வரலாற்றினோட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய பிரதி கலமான விளைவாக இதனைக் கருதுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய இரண்டறக் கலக்கும் போக்கு இந்தீய மக்களின் முழுக் கலாசார அடையாளத்தையும் சீதைத்து வீடுக்கூடியது. நீண்டகால கலாசாரத்தையும் அதனையிட்டுப் பெருமை கொண்டும் வாழ்ந்த தமிழர்கள் மத்தீயில் ஓரளவுக்கேனும் ஏற்பட்டு வரும் இப்போக்கு, இலங்கையில் எஞ்சீயிருக்கின்ற (12 இலட்சம் - மதிப்பீடு) இந்தீயர்களை மேலும் பிளவுப்படுத்தி அதனை வலிமை குன்றிய சமூகமாக மாற்றிவிடும் அபாயகரமான இயல்புடையது என்பதை அவையோருக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இத்தகைய இரண்டறக் கலப்பு என்னும் உபாயத்துக்கு நாம் துணைபோக முடியாது. இதில் ஒரு முக்கிய விடயம் இன்றைய தீவிரி சீங்களவாத இயக்கங்கள் தமிழர்களை இரண்டறக் கலக்கச் செய்து, தமிழினத்தை இல்லாதொழிக்கும் ஒரு கொள்கையை முன்வைக்காத நிலையில் சீல சூழ்நிலைக் காரணிகளால் இந்தீயத் தமிழர்களே இரண்டறக் கலப்பதற்கு ஆயத்தமாகியுள்ளனர் என்பது கரையோர மாவட்ட இந்தீயர்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையோகும். வேறு முறையில் கூறினால், இத்தகைய இரண்டறக் கலந்து வீடும் போக்கு அதிகம் தென்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இலங்கை பல இனங்களைக் கொண்ட பன்மைச் சமூகத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்ற ஏற்கப்பட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் இப்பிரச்சினை நோக்கப்படல் வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலேயே வேலைவாய்ப்புகளில் இனவிகிதாசாரம், அரசியல் யாப்புக்கான 13ஆம், 16 ஆம் திருத்தங்கள் என்பன கொண்டு வரப்பட்ட நிலையில் இந்தீயத் தமிழர் என்ற இனப்பிரிவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்புக்களில் குழுத்தொகை விகிதாசாரத்துக்கு ஏற்ப க.5 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டமையும் இதனாடிப்படையிலேயே ஆகும். இந்நிலையில், ஏனைய சகல இனத்தவர் போன்று இந்தீயத் தமிழர்களும் தமது இன, கலாசார அடையாளங்களைப் பேணவும் வளர்க்கவும் உரித்துடையவர்கள்.

மேலும், இரண்டறக் கலப்பதற்கு இடமளிப்பதால் விசேட சலுகைகள் எதனையும் பெற்று வீடு முடியாது. பாமர் (Farmer) என்ற ஆய்வாளர் கூற்றின்படி, இரண்டறக் கலந்து பெரும்பான்மையினத்தவராக மாறி விட்டவர்களும் சாதி வேறுபாடுகளால் பீழுக்கப்பட்டுள்ள சமூக அமைப்பில், பிரதான சமூக

நீரோட்டத்துடன் இணைக்கப்படாது ஒரு புதீய சாதியினராக இரண்டாம் நிலையில் வைத்தே கணிக்கப்பட்டனர்.

மலையக அரசியல் தலைவர்கள், கற்றறிவாளர் மற்றும் சமூகத்தலைவர்கள் இவ்விடயத்தில் கூடிய அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்பதுடன் இவ்வாறான இரண்டறக் கலத்தலின் உண்மை நிலைமை பற்றி அறியப் புதீய ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.

- மலையக மாவட்டங்களில், குறிப்பாக தென் மேற்குப் பிராந்தீய மாவட்டங்களில் எந்த அளவுக்கு இப்போக்கு தென்படுகின்றது?
- அண்மைக்காலங்களில் இப்போக்கு வீரிவடைந்து செல்கீன்றதாயின் அதற்கான காரணங்கள் என்ன?
- இரண்டறக் கலந்து அடையாளங்களை இழக்க நேரிழுவதால் மலையக இந்தீய சமூகம் எதீர் நோக்கக் கூடிய பாதகமான விளைவுகள் என்ன?
- இரண்டறக் கலத்தல் பற்றி மக்கள் மத்தியில் வீழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த என்ன செய்யலாம்? இப்போக்கீனைத் தூண்டும் காரணிகளை எவ்வாறு வலுவிழக்கச் செய்யலாம்?

இதுபோன்ற விடயங்களில் (Themes) ஆய்வுகள் இன்று தேவைப்படுகின்றன.

வடக்கு நோக்கிய புலப்பொரவு

இதனோடு இணைத்து மலையகத் தீவிரந்து வடபகுதி நோக்கிய குடியகல்வும் நோக்கப்படல் வேண்டும். 1950 களில் இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட சிதைவுகள் 1956 ஆம் 1958 ஆம் ஆண்டுகளில் மலையகத்தில் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரங்களுக்குக் காரணமாயின. தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பதட்ட நிலைமை பாதுகாப்பின்மையும் அச்ச உணர்வுகளும் மலையகத்தமிழர்களை வடபுலம் நோக்கி ஈர்த்தன. வன்னிப்பகுதியில் புதிதாகத் தீற்கப்பட்ட நிலங்கள், விவசாய முயற் சீகள் என்பன உருவாக்கிய வேலை வாய்ப்புகள், தமிழர் பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு முதலீய காரணிகளும் மேலதீகமான ஈர்ப்புக்காரணிகளாகும்.

1977 இல் மிகப் பறவலாக மலையகத்தில் இடம் பெற்ற தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களும் இவ்வடபுலம் நோக்கிய குடியகல்வை ஊக்குவித்தன. 1981 ஆம் ஆண்டின் குடிசனமதிப்பீட்டு அறிக்கையின்படி வடமாகாணத்தில் 75,000 இந்தீயத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் இடம் பெற்ற வரும் வன்செயல்கள் காரணமாக தொடர்ந்து வடமாகாண மாவட்டங்கள் மலையகத்தவரை ஈர்க்கும் இயல்புகளை இழந்து வீட்டன என்றே கூற வேண்டும். எவ்வாறாயினும், அப்பகுதியில் வாழும் உள்ளுர் தமிழர்களுடன் இணைந்து

கொள்வதீல் மலையகத் தமிழர்களுக்கு இன, மொழி, கலாசார ரீதியான தடைகள் எதுவும் இல்லை. நீண்ட கால நோக்கில் உள்ளூர் தமிழர்களுடன் மலையக மக்கள் ஒன்றிணைந்து கொள்ளும் வாய்ப்புகள் அதீகம் தென்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் வடபுலம் நோக்கிய இப்புலம் பெயர்வும் மலையகத்தீல் தொடர்ந்து வாழும் இந்தீய வம்சாவழித் தமிழர்களின் குடித்தொகை குறைய ஒரு காரணமாகும்.

வன்செயல்கள்

இத் தகைய பல்வேறு எதிர்மறை நீகழ்வுகளுடன், அண்மையில் தலவாக்கலை, கீனீகத்தேன பகுதிகளில் நடந்த வன்முறைகள் வரை பல சந்தர்ப்பங்களில் (முக்கீயமாக 1958, 1977, 1983) நீகழ்ந்த மலையகத் தமிழருக்கெதிரான இன ரீதியான தாக்குதல்களையும் இணைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இத் தாக்குதல்களின் விளைவுகள் பல பொருளாதார, கலாசார சீரழிவுகளுக்கும் அச்ச உணர்வுகளுக்கும் எமது மக்களை இட்டிச் சென்றதுடன் அவர்களையும் புலம் பெயரவும் வைத்தது. சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலங்களில், இந்தீயத் தமிழர்களுக்கு விரோதமான முறையில் பல அரசீயல், தொழிற்சங்க சக்திகள் இயங்கிய போதிலும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் தான் மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிரான உணர்வுகள் வன்செயல் வழிவில் வெள்வந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடயத்தீல் மலையக மக்களின் நியாயமான மனக்குறை யாதெனில் அவர்களுக்கு அரசாங்க நிர்வாகத்தின் முழுமையான பாதுகாப்பும் ஆதரவும் வன்செயல் சம்பவங்களின்போது கிட்டாமையாகும். அவர்களுடைய முறைப்பாடு இவ்வன்செயல்களின் போது அரசாங்கக் கார்பான சக்திகளும் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அமைப்புகளும் வன்முறைக் கும்பலகளுக்கு அனுசரணையாக நீண்றமையாகும். மலையக மக்களின் ஏகோபித்த அரசீயல் ஆதரவையும் வாக்குகளையும் பெற்று வெற்றி கண்ட அரசீயல் கட்சிகள் அரசாங்கம் அமைத்த பின்னர் அவர்களுக்கு எதிரான வன்செயல்களைக் கட்டிப்படுத்துவதீல் முழு ஆர்வத்துடன் செயற்படவில்லை என்பது ஒரு முரண்பாடான நிலைமையாகும்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காற்பகுதியில் 1975 - 2000, வட கீழுக்குத் தமிழர் அரசீயல் சாத்வீகக் கோட்பாடுகளைக் கைவிட்டு ஆயுதமேந்தீய போராட்டமாக உருவெடுத்ததைத் தொடர்ந்து மலையக மக்கள் பல பாதிப்புகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. தமிழர் என்பதால் மலையகத்தவரையும் ஆயுதப் போராட்டக்குழுக்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் நோக்கு தென்னிலங்கையில் உருவாயிற்று. இதனால் இன்று வரை நீடித்து வரும் பாதக விளைவுகள் குறித்து இவ்விடத்து வீரவாக விளக்க வேண்டியதீல்லை. இனக்கலவரங்கள், ஏராளமான கைதுகள், இனங்களுக்குடையே கசப்புணர்வு, அரசு அதீகாரிகளின் பாரப்பட்சமான போக்குகள் என்பன இவற்றில் சிலவாகும். 1983 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மலையக மக்கள் மத்தீயில், குறிப்பாக மத்தீய வகுப்பினர் மத்தீயில் மீண்டும் இந்தியாவை நோக்கும் போக்குகள் கணிசமாகத்

தென்படுகீன்றன. இந்தீயாவுடனான தொடர்களை மீண்டும் புதுப்பித்து வலுப்புற்றதீக் கொள்ள இவ்வகுப்பினர் முற்பட்டுள்ளனர். இம்முயற்சீகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த நிலைமைகள் காரணமாக இன்று அவர்கள் மத்தீயில் எழுந்துள்ள இந்தீய அடையாளத்தை மீண்டும் நினைவு கூரும் போக்கும் அண்மைக் காலத்தில். இந்தீய வம்சாவழியினர் என்ற பெயரில் இன்று எழுந்து வரும் புதீய அமைப்புகள், உலகளாவிய ரீதீயில் பரந்து வாழும் கடல் கடந்த இந்தீயர்களுடனான தொடர்புகளை உருவாக்கும் புதீய முயற்சீகள் என்பன இத் தொடர்பில் எழுந்துள்ள புதீய போக்குகளாகும்.

சாதகமான சீல போக்குகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றினோட்டத்தில் குறிப்பாக இறுதீயன் இரு தசாப்தங்களில் (1940 – 2000) ஏற்பட்ட சீல சாதகமான போக்குகளை இவ்வீடத்து சருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முதலாவது வீடயமாக சீல சீல குறைபாடுகளுக்கும், முறைப்பாடுகளுக்குமிடையில் இலங்கையில் எஞ்சீ இருந்த நாடற்ற மலையக மக்களுக்குக் குடியூரிமை வழங்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். 1949 ஆம் ஆண்டின் இந்தீய பாசில் தானியர் குடியூரிமைச் சட்டப்படி 1,34000 பேரும் 1964, 1970 இலங்கை இந்தீய ஒப்பந்தங்களின்படி 3,25000 பேரும் 1988 ஆம் ஆண்டின் சட்டப்படி எஞ்சீ இருந்தவர்களும் இலங்கைக் குடியூரிமைக்கு உரித்துடையவராயினர்.

எவ்வாறாயினும் 1964, 1970 இலங்கை இந்தீய ஒப்பந்தங்களின்படி இந்தீயக் குடியூரிமை பெற்று இந்தீயா தீரும்பாதவர்களீன் வழித்தோன்றல் களீன் குடியூரிமைப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாததென்றாகும்.

எவ்வாறாயினும், மேற்கண்டவகையில் பெருமளவுக்குத் தீர்க்கப்பட்ட குடியூரிமை பிரச்சினை காரணமாக 1980 களிலும் 1990 களிலும் மலையக மக்களீன் அரசீயல் பலம் அதிகரித்தது. அவர்களுடைய அரசீயல் பிரதிநிதித்துவத்தில் சாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பாராஞ்சுமன்றம், மாகாண சபைகள், பிரதேச சபைகள் மட்டுமன்றி 1978 தொடக்கம் தொடர்ச்சியாக அமைச்சரவையிலும் இம்மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கப் பெற்றது. இரு தேசிய கட்சிகளும் மலையக அரசீயல் தொழிற்சங்க தலைமைப் பிடிங்களின் ஆதரவை நாட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. மலையக மக்கள் அரசீயலில் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு சக்தியாக மாறினர். குடியூரிமையற்ற நாடற்ற மக்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக தலைமைத்துவத்தை வழங்கி வந்த இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அவர்களுடைய சக்தியைப் பிரதிபலிக்கும் பிரதான ஓர் அமைப்பாகமாறியது.

குடியூரிமை தொடர்பான சட்டங்கள், மலையகத்தீன் கல்வி வளர்ச்சிக்கான வெள்ளாட்டு நிதியுதவிகள் என்பன இவ்வரசீயல் பலத்தீன் சீல சாதகமான

வீளைவுகளே. தொண்டமானீன் மறைவு வரை பெருமளவுக்கு ஒன்றுபட்டு ஒரே தலைமையின் கீழ் அணி தீரண்டிருந்த மலையக மக்கள் மத்தீயில் இன்று இ. தொ. கா. உட்படப் பல்வேறு குழுக்களும் போட்டி அரசீயல் நடாத்த வேண்டிய அளவுக்குப் பல கட்சி முறையொன்று மலையகத் தீல் தோற்றமுறும் அறிகுறிச்சைகள் காணமுடிகின்றது. அரசீயற் சீத்தாந்த ரீதியான வேறுபாடுகளை பிரதிபலிப்பதாக இப்பல்வேறு கட்சிகள் அமைந்துள்ளன என்று கூற முடியாது. பெருமளவுக்குக் கட்சி சீரேஷ்ட உறுப்பினர்களுக்கிடையே காணப்படும் தலைமைத்துவப் போட்டி, தனிப்பட்ட ஆளுமை வேறுபாடுகள் போன்ற காரணங்களே இப்பல கட்சிகளை தோற்றுவித்தன எனக் கூறப்போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. நாட்டிலேயே பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள நான்காவது சீறுபாண்மையினராக உள்ள மலையகத் தமிழர்களுடைய நீண்ட கால நலன்களைப் பாதுகாக்க இப்பலகட்சி முறை பயன்படாது, பல்வேறு மலையக அரசீயற் பிரிவினரும் தமக்குள் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கூட்டு அரசீயல் சக்தியாக உருவெடுப்பதீல்லையே மலையக மக்களீன் எதிர்காலமும் அடையாளங்களும் தங்கியுள்ளன என்பதை வலியுறுத்த வீரும்புகின்றேன்.

கல்வித்துறை பெறுபேறுகள்

இறுதியாக கல்வித்துறையில் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் எமது மக்கள் அடைந்த பெறுபேறுகள் பற்றிய ஒரு மீள்பரீசீலனையை உங்கள் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். அந் நூற்றாண்டை முழுமையாக நோக்குமிடத்து, பெரும்பாலான காலப்பகுதியில் மலையகத் தமிழர்கள் ஆரம்ப கல்வியை மட்டுமே வீரவான முறையில் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் இறுதித் தசாப்தத்தில்தான் (1990 – 2000) 5 – 10 வயதுப் பிள்ளைகள் அனைவரும் கல்வி பெறும் வாய்ப்புமிக நெருங்கீக் காணப்பட்டது. இதே தசாப்தத்தில்தான் இடை நிலைக் கல்வி பெறும் (க. பொ. த. சா/நி வரை) வாய்ப்பு முதன்முதலாக நன்கு வீரவடைந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இது தவிர்ந்த க. பொ. த. உயர்நிலை வகுப்புக் கல்வியானது இன்றுவரை பெரிய முன்னேற்றத்தைக் காணவில்லை. க. பொ. த. உயர்நிலைப் பரிட்சைக்கு அமரும் 180000 பேர்களில் மலையக மாணவர் தொகை உத்தேசமாக 1000 வரை மட்டுமே. தேசிய சராசரியை எட்ட இம்மாணவர் தொகை 8000 வரை அதீகரிக்க வேண்டும். சுருங்கக் கூறின், சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் நாடு கல்வித்துறையில் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருந்தது. இலவசக் கல்வி, தாய் மொழிக்கல்வி போன்ற கல்விச் சாதிருத்தங்கள் இலங்கையின் பாடசாலைக் கல்வியை வளர்முக நாடுகளுக்கு ஒரு முன்மாதிரியானதாக முன்னேறுத்துச் சென்றன. ஆயினும் தேசிய கல்வி வளர்ச்சியின் பயன்கள் மலையக மக்களைச் சென்றடையவில்லை. கல்வியில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குரிய அத்தனை இலட்சணங்களையும் கொண்டவர் களாகவே இன்றும் அவர்களைக் காணமுடிகின்றது. குறைந்த ஆண் – பெண் எழுத்தறிவு, பாடசாலைகளில் இடையில் வீலகீச் செல்லும் மாணவர் வீதம், இடைநிலைப் பரிட்சைகளுக்கு (க.பொ.த. சா.நி, /உ.நி) அமரும் மாணவர் தொகை, பரிட்சைப் பெறுபேறுகள்.

உயர்கல்வி பயிலும் மாணவர் தொகை, பெண் கல்வி முதலீயன தொடர்பான மலையகத்தவர் புள்ளி விபரங்கள் இன்னும் பிற சமூகத்தவரை விடப் பின்தங்கீய நிலையையே காட்டுகின்றன.

நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது இருந்த ஒரே பல்கலைக்கழகத்தைக் கொண்ட உயர்கல்வி அமைப்பு இன்று 12 பல்கலைக் கழகங்களைக் கொண்டதாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. தேசிய பல்கலைக் கழகங்கள் இன்று பிராந்தியங்களின் உயர்கல்வித் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்ட முறையில் மாகாணங்கள் தோறும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எவ்வாறாயினும் 40,000 பட்டதாரி மாணவர்கள் பயிலும் பல்கலைக்கழக அமைப்பில் மலையக மாணவர்கள் 200 பேர் மட்டுமே உள்ளனர். சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் ஏதோ ஒருவகையில் உயர்கல்விக்கான வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1921 முதல் இயங்கி வந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி 1942 இல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமாக மாற்றப்பட்டது. 1921 முதல் பல்கலைக் கழகக் கல்வி தொடங்கியதாகக் கொண்டதால், மலையக சமூகம் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புகளைப் பெறுவதீல் சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் பின் தங்கியே இருந்ததைக் குறிப்பிட வேண்டும். க.பொ.த உ/நி வகுப்புகள் 1960 களின் முற்பகுதியிலேயே மலையகத்தீல் தொடங்கப்பட்டன. மிகப் பிந்தியே உயர்கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெற்ற மலையக மக்கள், பல்கலைக் கழக அனுமதி மிகுந்த போட்டியை ஆக்குவித்தமையால் அவ்வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. பல்கலைக் கழக அனுமதிக் கொள்கைகள் கடந்த காலங்களில் பின் வருமாறு அமைந்தன.

1. 1942 - 1970 வரை தீற்மை சீத்தியின் அடிப்படையில் அனுமதி.
2. 1970 - 1977 வரை தரப்படுத்தல், மொழி ரீதியாகத் தரப்படுத்தல் ஆகிய முறைகளின் அடிப்படையில் அனுமதி.
3. 1977 இன் பின்னர் தீற்மை சீத்தி, மாவட்ட ரீதியான அனுமதி என்பவை அனுமதிக் கொள்கையில் முக்காயத்துவம் பெற்றன. (இன்று 40 சதவீத அனுமதி தீற்மை சீத்தியின் அடிப்படையில், 55 சதவீத அனுமதி மாவட்ட சனத்தொகை அடிப்படையில் 5 சதவீத அனுமதி பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டனது).

சுகல அனுமதிகளும் தீற்மை சீத்தியின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டமை 1970 இல் நீறுத்தப்பட்டு, பின் தங்கிய பிரீவினருக்கும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை வீரவு செய்வதாகக் கூறி முதலீல் தரப்படுத்தல் முறையும், பின்னர் மாவட்ட அனுமதி முறையும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இன்று 60 சதவீதமான பல்கலைக் கழக இடங்கள் சுகல மாவட்டங்களுக்கும் சனத்தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இதில் 5 சதவீதமான இடங்கள் கல்வியில் பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புதிய அனுமதி கொள்கைகளுக்கு ஆதரவானவர்கள் இவை பின் தங்கிய பிரீவினர்களுக்கு

உய்கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவு செய்ய உதவும் என்று சூறி நியாயப் படித்தீரான். இதனால் மாவட்டங்கள் ஒரு சூறாகக் கருதப்பட்ட போது மாவட்டங்களுக்குள் வாழ்ந்த பின்தங்கீய பிரீவினர் புதிய அனுமதிக் கொள்கைகளால் நன்மையடையவில்லை. மாவட்டங்களுக்குள் தீற்மை சீத்தி பார்க்கப்பட்டபோது, சீறுபான்மையினராக மலையக மாவட்டங்களில் (நுவரெலியா'தவிர) சீதறி வாழும் தமிழ் மக்கள் அப்புதிய கொள்கைகளினால் விசேட நன்மைகள் எதுவும் பெறவில்லை. சுருங்கக் கூறின், புதிய அனுமதிக் கொள்கைகள் கல்வியில் பின்தங்கீய மலையக மக்களுக்கு விசேட வாய்ப்புகள் எதனையும் வழங்கவில்லை. இந்நிலையில் 1000 மாம் ஆண்டுவரை பல்கலைக் கழகக் கல்வி இயங்கீய சீ ஆண்டு காலப்பகுதியில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வழங்கப்பட்ட உயர்கல்வி வாய்ப்புகளால் பயன்தையவில்லை. டி ஆம் நூற்றாண்டிலாவது இம்மக்களில் கணிசமானவர்கள் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறும் வகையில் அவர்களுடைய கடந்த கால உயர்கல்வி இழப்புகளைச் சூடு செய்யும் வகையில் புதிய அனுமதிக் கொள்கைகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். அதேவேளையில் க.பொ.த. உயர்நிலை வகுப்புக் கல்வியின் குறைபாடுகளைக் கணந்து அதனை வலுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். பாடசாலைக் கல்வியில் (ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வி) பெருந்தோட்ட மக்களுக்கும் ஏனைய முன் னேறிய பிரீவினருக்குமிடையில் காணப்படும் இடைவெளிகள் முற்றாக நீக்கப்பட்டால் மட்டுமே, க.பொ.த உ/நி பரீட்சையில் மலையக மாணவர்கள் ஏனையோருடன் சமமாகப் போட்டியிட முடியும். தேசிய நிலையில் மட்டுமன்ற மாவட்ட ரீதியாகக் கூட சமமான போட்டியில் மலையக மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களைத் தமிழ்லும் நீண்ட கால பாடசாலைக் கல்விப் பாரம்பரியத்தையும் கூடிய வளங்களையும் கொண்ட பிற சாராருடன் சமமாகப் போட்டியிடுமாறு கோருவது இயற்கை நீதிக்கு மாறானதாகும். ஓவ்வொரு ஆண்டும் 10,000 மாணவர்கள் வரை பல்கலைக் கழகங்களில் இன்று அனுமதி பெறும் நிலையில் குறைந்த பட்சம் 300 – 400 மாணவர்களை மலையகத்திலிருந்து அனுமதிக்கும் வகையில் அவர்களுக்குச் சாதகமான முறையில் விசேட ஏற்பாடுகளை உருவாக்கும்படி சிந்திக்க வேண்டும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையக சமூகம் சமமான கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறாது பின்தங்கீவிட்டது. ஏனைய பின்தங்கீய சமூகங்கள் இந்நூற்றாண்டில்தான் முதன்முதலாக விரிவான கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெற்றன. இவ்வாய்ப்புகள் தாம் இப்பிரீவினரின் சமூக முன் னேற்றங்களுக்கும் சமூக நகர்வுக்கும் பிரதான காரணியாகும். டி ஆம் நூற்றாண்டில் தகவல் தொழில் நுட்ப கல்வியும் தொடர்கல்வியும் வாழ்க்கை நீதித்த கல்வியும் முக்கீயத்துவம் பெற்று வருவதால் இரு சாராருக்குமான கல்வி மட்டங்களில் புதிய இடைவெளிகள் தோன்ற வாய்ப்புண்டு. மலையக மக்களின் கல்வி நிலைமைகளை உயர்த்த விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிடில் அவர்கள் டி ஆம் நூற்றாண்டின் புதிய

சவால்களை எதீர்கொள்ளப் போதிய ஆயத்தமின்றி ஒதுக்கப்பட்டவராய், புதிய நிலைமைகளுடன் இசைந்து வாழ முடியாத சமூகமாக மாறிவிடும் நிலைமை ஏற்பட இடமுண்டு.

இலங்கையில் வாழும் இந்திய மரபுவழித் தமிழர்களை நகர்ப்புற, பெருந்தோட்டப்புற மக்கள் தொகையாக மதிப்பீடு செய்தால் இன்னும் கூட 75 சதவீதமானவர்கள் பெருந்தோட்ட வேலைவாய்ப்புகளிலே தங்கி வாழுகின்றனர். 1900 மாம் ஆண்டில் இச்சதவீதம் 90 - 95 சதவீதமாக இருந்திருக்கலாம். கணிசமானவர்கள் இன்றும் கூட தோட்டங்களில் வேலை செய்து வரக்காரணம் இவர்களுடைய நகர்ப்புறம் நோக்கிய குடியகல்வைத் தூண்டக் கூடிய கல்வீத் தகுதிகளை அவர்கள் இன்னும் பெறாமையாகும். நகர்ப்புறங்களில் பயிற்சீயும் கல்வீத்தகுதியும் வேண்டப்படாத பொருளாதாரத் துறைகளிலேயே (Informal Sector) அவர்கள் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுகின்றனர். மேற்காசீய வேலைவாய்ப்புகள், ஆடைத் தொழிற் சாலைகள், அரசாங்க தொழில்கள் (முக்கியமாக ஆசிரியர் பதவி) என்பவற்றைப் பெற்றத் தோட்ட வாழ்க்கைமுறை பற்றும் தொழில்களிலிருந்து விலகியோர் தொகை பற்றிச் சரியான தரவுகள் இல்லை. இத்தொகை கணிசமாகவன்றி 10,000 வரை இருக்கலாம்.

உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் போதிய அளவு சிட்டாமையால் இம்மக்கள் மத்தீயில் புலமைசார் ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் குழாமொன்று பரந்த அளவில் தோன்றவில்லை. வரலாறு, புவியியல், சமூகவியல், கல்விவியல், பொருளியல் போன்ற துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள் மலையக மக்களீன் பல்வேறு பர்மாணங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஓன்றுண்டு. இம்மக்களீன் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைமை குறித்த ஆய்வுகளைச் செய்யக்கூடிய ஆய்வாளர்களீன் தொகையில் பெரிய பற்றாக்குறையொன்றுண்டு. இம்மக்களீன் 20 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய குறைந்த கல்வி ச் சாதனையும் முன்னேற்றமும் இப்பற்றாக்குறையை 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் நீநிக்கக் செய்துள்ளது. ஆய்வினுடாக அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளும் அளவுக்குப் போதிய ஆய்வாளர்கள் இம்மக்கள் மத்தீயில் தோன்றவில்லை என்பதையே இங்கு வலியுறுத்துகின்றோம்.

முடிவுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்களீன் சமூக, பொருளாதார, அரசீயல், பண்பாட்டு வாழ்க்கை, கல்வி முன்னேற்றம் பற்றிய வீரவான ஒரு பரிசீலனைக்கான அறிமுகமாகவும் ஆரம்ப முயற்சியுமாகவே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக அவர்களுடைய பொருளாதார வாழ்க்கை, அரசீயல், தொழிற்சங்க இயக்கங்கள், இலக்கிய வளர்ச்சி என்பன பற்றிய 20 ஆம் நூற்றாண்டு குறித்த பரிசீலனைகளும் ஆய்வுகளும் தேர்ச்சி பெற்ற ஆய்வாளர்களால் வீரவாக செய்யப்படல் வேண்டும். எதீர்கால அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை வரையவும்

தொலை நோக்குடன் சீந்தீத்து இலக்குகளை நீர்ணயிக்கவும் உதவக்கூடிய ஒரு ஆய்வுத்தளமொன்று உருவாக்கப்படல் வேண்டும். 20 ஆம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு நிலைமைகள், வளர்ச்சிகள் பற்றிய ஒரு மீள்பரீசீலனை மேற்கண்ட நடைமுறைத் தேவைகளின் அடிப்படையில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதோன்று, இம்மீள்பரீசீலனையானது, இம்மக்கள் முழு மனித உரிமைகளுடனும் ஏனைய மக்கட பிரிவினருடன், கௌரவத்துடனும், சமத்துவத்துடனும் வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளையும் சீந்தனைகளையும் வளர்த்தெடுக்க பேருதலியாக அமையும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

தான் தந்த உங்களும் யிருந்து விடுவிருட்டி
தான் தங்கும் போதுமான இந்துக்காரன் பின்கம்
தீவிர சிவயாம் வகுவக்களை விடுவார் இத்தி
ஏன்றாலே புடையெண்ணத்திலிருந்து ஒருதாம்
நூலாக்கி தானிலென்று பிரச்சனை விடுவிருட்டி
நீ ஸாய்ர்க்கு ஓரு மூலமாக
நூலாக்கியை எழுந்திருக்குமாறு விடுவார்
இந்தினாற்றும் ஒழுங்கான் வெள்ளி நிலே!

(துரைவி தான் ரசித்த ஆங்கிலக் கவிஞரையின் மொழிபெயர்ப்பின்
சில வரிகளை தன் கையெழுத்தில் எழுதியவை)